

Perspex

Uitgave van Perspectief, ChristenUnie-jongeren

DOCUMENTATIECENTRUM
NEDERLANDSE POLITIEKÉ
PARTIJEN

DNPP

9e jaargang | April 2008 | nr. 31

Petitie voor een vrij Belarus

- 2 **PerspectiefF** bezoekt **studentenverenigingen**
- 3 **Maaïke Schaap** over haar stage bij de VN
- 4 **PerspectiefF Staphorst en Barneveld** gelanceerd
- 5 Interview **Mei Li Vos** over haar geloof en de PvdA
- 6 **Het nut van** de leiderschapstraining
- 7 Een kijkje achter de schermen in Uruzgan met Hoofdkrijgsmachtpredikant **Paul van der Meulen**
- 9 **Jasper Maas** over zijn werkzaamheden bij YIMD
- 11 **PerspectiefF in de media:** Een interview uit gratis krant Spits met Rogier Havelaar.

Actie openbaar vervoer van Perspectief Zeewolde krijgt succesvol vervolg

Na de lancering van een Perspectief-afdeling in Zeewolde op 30 december, wordt steeds duidelijker hoe groot de invloed kan zijn van een groep betrokken jongeren in de plaatselijke politiek. Het eerste succes van Perspectief Zeewolde was een handtekeningactie voor beter openbaar vervoer, met name op de verbinding Zeewolde – Nijkerk – Amersfoort.

De handtekeningen waren bestemd voor wethouder Ladders, en werden uiteindelijk overhandigd aan Connexxion, het vervoersbedrijf in Zeewolde en omstreken. Naar aanleiding van de eerste actie kwam er een afspraak voor een gesprek tussen Connexxion en de lokale afdeling van Perspectief in Zeewolde. In de raadszaal in Zeewolde was een verhelderend

gesprek waarin de jongeren de kans kregen aan te geven waar de meeste ergernissen en verbeterpunten lagen. Connexxion gaf achtergrondinformatie over het 'hoe en wat' van het openbaar vervoer in Zeewolde. Beide partijen gingen met nieuwe informatie naar huis. Door Connexxion werd een delegatie van Perspectief Zeewolde uitgeno-

digd om de week daarop weer in de raadszaal aanwezig te zijn en de raadsvergadering over hetzelfde onderwerp bij te wonen. Op deze uitnodiging werd natuurlijk vol enthousiasme ingegaan.

Precies een week later, in de vergadering van gemeentelijk en provinciaal bestuur met Connexxion werden de concrete plannen voor de komende jaren besproken. Verschillende punten die Perspectief had aangegeven, kwamen in de presentatie van Connexxion naar voren. Ook kreeg Eva van Lambalgen, secretaris van Perspectief Zeewolde, de mogelijkheid om aan het bestuur uit te leggen wat de voornaamste aandachtspunten van de jongeren waren en in hoeverre ze dit gerealiseerd zagen in het plan dat gepresenteerd werd.

Dit was waarschijnlijk niet de laatste ontmoeting tussen Connexxion en Perspectief Zeewolde. Nog steeds liggen er vragen en tips voor Connexxion en zijn er plannen om als Perspectief Zeewolde contact op te nemen met Rijkswaterstaat om te kijken wat er mogelijk is op korte termijn. Een goed begin van een nieuwe afdeling!

Fractievoorzitter Marianne Thieme van de Partij voor de Dieren (PvdD) is volgens Perspectief Engel van het jaar. 10 januari kreeg zij de prijs overhandigd tijdens de nieuwjaarsborrel in Utrecht.

De titel Engel van het jaar wordt door Perspectief jaarlijks uitgereikt aan "een politicus die zich het afgelopen jaar heeft ingezet voor christelijke idealen en niet zelf een christelijke partij vertegenwoordigt". Volgens voorzitter Rogier Havelaar van Perspectief komt Thieme in aanmerking voor de trofee omdat ze "opkomt voor alles wat geschapen is". Bovendien heeft de zevendedagsadventiste "haar rug recht gehouden toen zij werd bekritiseerd vanwege haar geloof". Volgens Havelaar is het goed dat Thieme een Partij voor de Dieren heeft opgericht. "We zijn het niet

met alles eens. Maar het is nuttig dat we ook als christenen worden uitgedaagd na te denken over rentmeesterschap."

Tweede-Kamerlid Arda Gerkens bleef net hangen in de nominatieronde. De jongeren hebben waardering voor haar strijd tegen kindporno. "Maar dat lijkt op de inzet van Jeroen Dijsselbloem, die vorig jaar de prijs won. Wij willen graag een breder scala aan onderwerpen erbij betrekken", zegt Havelaar.

Bron: Nederlands Dagblad

Studentenverenigingen krijgen bezoek van Perspectief

De commissie Maatschappelijke Bewustwording is bezig met een serie bezoeken aan studentenverenigingen om jongeren enthousiast te maken voor Perspectief en politiek in het algemeen. De eerste vijf bezoeken hebben inmiddels plaatsgevonden.

Op 9 januari werd er afgetrapt bij studentenvereniging Vegetist in Breda.

Lysette Klop hield een bijbelstudie over 'Politiek in de Bijbel'. Vervolgens vertelde Trineke Palm over christelijke politiek in Nederland: waar staan de christelijke Nederlandse partijen ChristenUnie, de SGP en het CDA nu voor? En wat is de rol van de politieke jongerenorganisaties? Na een pauze, waarin Lysette nog wat studenten probeerde actief te maken voor de ChristenUnie Tilburg, werd er aan de hand van stellingen gedebatteerd. Dit leidde zelfs tot een overloper, die halverwege het debat zó overtuigd werd door de tegenpartij dat hij van mening veranderde. Deze eerste avond was niet perfect, maar hopelijk is er enthousiasme voor de christelijke politiek en voor Perspectief zichtbaar geweest. 15 januari trok de commissie Maatschappelijke Bewustwording richting het zuiden van het land, om een avond te verzorgen bij Ichtus Maastricht, die voor deze avond ook Navigators Maastricht had uitgenodigd. Een leuke reactie naar aanleiding van deze avond: "Er is sinds tijden niet meer zolang nageborrel..."

31 januari kwam het andere uiterste aan bod: een bezoek aan It Bernlef Ielde in Leeuwarden. De opkomst was hier, helaas, aan de lage kant. Maar met de aanwezigen ontstond er een goed gesprek over christelijke politiek. 6 februari bezochten Judith Bouma en Trineke Palm Ichtus Rotterdam. Nadat ze een lekkere en gezellige maaltijd hadden meegemaakt, werd de avond gestart. Omdat veel studenten van deze vereniging een studie in de gezondheidszorg doen (HBO-V, geneeskunde), brachten Judith en Trineke het tweede deel van de avond ook een stelling over medische ethiek in: "de overheid moet zich niet bemoeien met kwesties rond leven en dood van haar burgers". 12 en 19 februari stond Ichtus Utrecht op het programma. Daar werd Perspectief gevraagd een studiering over christelijke politiek te leiden. De eerste avond leek op het programma zoals die bij alle studentenverenigingen wordt gehouden. Op de tweede avond waren de vertegenwoordigers van het CDJA Utrecht en de ChristenUnie Utrecht

aanwezig. In de komende maanden staan er nog zo'n 6 overige studentenverenigingen op het programma. En in september begint er uiteraard een nieuw seizoen met nieuwe kansen voor studentenverenigingen die willen nadenken over christelijke politiek.

Vacature!

Om aan de vraag van studentenverenigingen te kunnen voldoen, zijn we nog hard op zoek naar mensen die (in tweetallen) ongeveer één keer per maand een avond op bezoek willen bij een studentenvereniging. Ook willen we gaan starten met het bezoeken van middelbare scholen. Kijk snel op pagina 10 als je interesse hebt.

Ben je geïnteresseerd in politiek en vind je het niet erg om voor een groep te staan? Dan zijn we op zoek naar JOU! Heb je interesse, of wil je meer informatie over de commissie Maatschappelijke Bewustwording? Neem dan contact op met Trineke Palm: trineke-palm@solcon.nl

Excursie naar het Internationaal Gerechtshof

dinsdag 13 mei organiseert de Commissie

Internationaal van Perspectief een bezoek aan het Internationaal Gerechtshof in Den Haag. Deelname is gratis, opgave verplicht. Als je altijd al hebt willen weten wat het Internationaal Gerechtshof nou eigenlijk doet, is dit een uitstekende gelegenheid om daar achter te komen.

Het Internationaal Gerechtshof (ook wel Internationaal Hof van Justitie genoemd) is het belangrijkste gerechtelijke orgaan van de Verenigde Naties. Het hof bestaat uit 15 rechters die worden gekozen door de Algemene Vergadering en de Veiligheidsraad. Het Internationaal Gerechtshof is gevestigd in Den Haag in het Vredespaleis.

Het bezoek aan het Internationaal Gerechtshof heeft plaats op dinsdag 13 mei om 11.00 uur (onder het voorbehoud dat er geen zittingen van het Internationaal

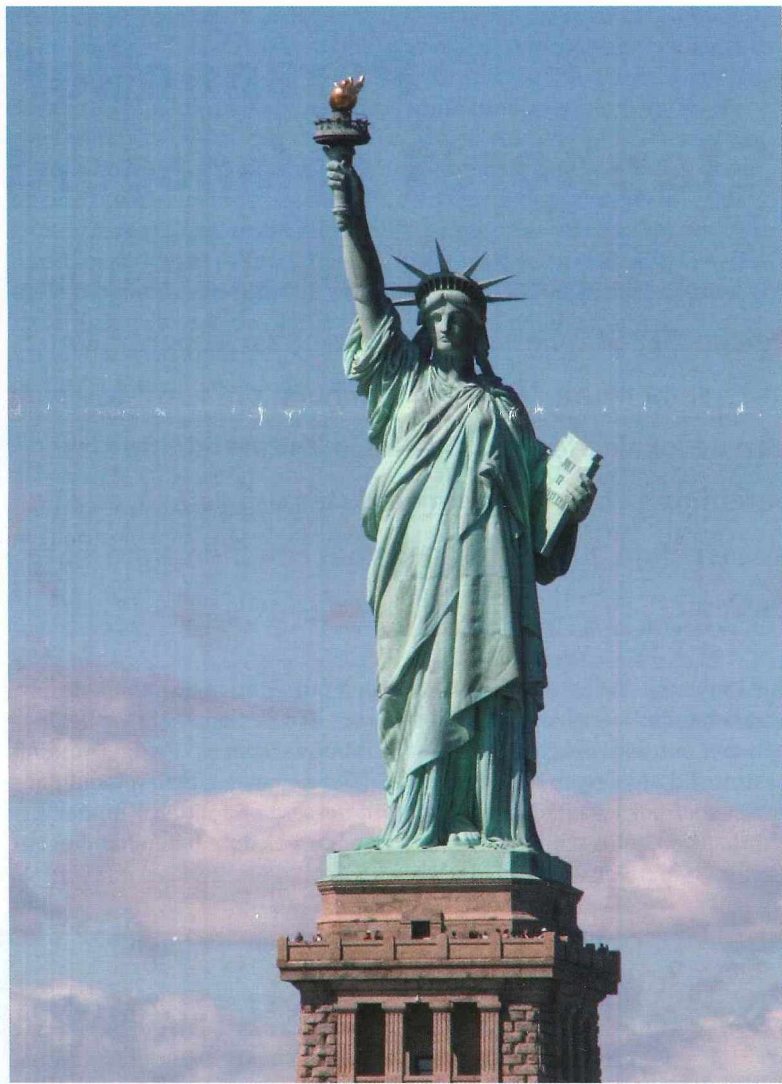
Gerechtshof of het Permanent Hof van Arbitrage zijn) en duurt ongeveer anderhalf uur.

Deelname aan de excursie is gratis. Deelnemers worden om 10.45 uur verwacht aan het Carnegieplein 2 in Den Haag met een geldig identiteitsbewijs. Alleen mensen die zich van tevoren hebben opgegeven kunnen mee. Opgave via e-mail tot uiterlijk vrijdag 2 mei. Als je nog vragen hebt of je wilt je opgeven, dan kun je contact opnemen met Jochem Hemink, e-mail: gerechtshof@perspectief.nu.

“Deze stage bij de VN was mijn droomstage”

Door: Eva van Soest

Maaïke Schaap (23) is lid van Perspectief, studeerde bestuurskunde en heeft eind 2007 stage gelopen bij de Verenigde Naties in New York, waar zij zich vooral met ontwikkelingsbeleid heeft beziggehouden. Ik vroeg haar naar haar ervaring bij de VN, haar mening over de wereldstad New York en over Amerika en haar bevolking.

Waarom vind je politiek eigenlijk interessant?

Ik ben altijd al geïnteresseerd in politiek geweest, in hoe democratie en partijen werken. Betrokken zijn op de maatschappij waarin je leeft, vind ik erg belangrijk. Vanuit een soort idealisme om een betere wereld te maken ben ik bestuurskunde gaan studeren. Ik vind het boeiend om met politiek bezig te zijn.

Hoe ben je bij de VN terechtgekomen?

Ik heb gewoon gesolliciteerd bij de Verenigde Naties via de website. Hoewel er altijd heel veel sollicitanten zijn, behoorde ik tot de gelukkigen, die aangenomen werden.

Wat trok je aan in de VN?

De VN trok mij, omdat het een

internationale organisatie is, waar bijna alle landen vertegenwoordigd zijn. Ik vind het een spannende organisatie, juist omdat het zo'n belangrijke organisatie is en ze het beleid maken voor bijvoorbeeld ontwikkelingswerk. Hoewel de VN wel minder macht heeft dan de Europese Unie, was deze stage bij de VN voor mij toch een soort droomstage. Ook de plaats trok me aan, omdat het kantoor in New York stond.

Wat heb je precies gedaan bij de VN?

Mijn stage was vooral gericht op Afrikaanse landen en de ontwikkelingen daarvan. Ik heb dus meegewerkt met projecten die de VN heeft in Afrika. Ik moest onder andere meehelpen om een conferentie in Zambia te organiseren. Verder heb ik ook papers geschre-

ven over bijvoorbeeld de opbouw van een overheid na een crisis, interviews gehouden met experts en meegelopen een kennisdatabase op te stellen. Ik heb ook meegewerkt aan een onderzoek naar de acht Millenniumdoelen van de VN en in hoeverre deze doelen al verwezenlijkt zijn, wat er nog niet bereikt is en hoe we de overheid kunnen helpen om die doelen te bereiken.

Wat hiielden die millenniumdoelen precies in?

Eén van de doelen hield de bestrijding van aids in. Goede voorlichting is belangrijk bij de aids-problematiek, omdat er nog heel wat misverstanden over bestaan. Ook toegang tot scholen en een meer gelijke behandeling van mannen en vrouwen behoorden tot de doelen. Door middel van het onderwijs kan er meer kennis over goede hygiëne overgedragen worden. Verder staat duurzame ontwikkeling hoog op de agenda.

“Kennisoverdracht is één van de belangrijkste zaken in ontwikkelingswerk”

Wat kan de VN volgens jou het beste doen voor Afrika?

Ik denk dat het erg belangrijk is om daar regeringsleiders, bestuurders op diverse niveaus en politici over hun taak te informeren. Vaak hebben ze geen enkele training gehad over wat een overheid is en wat hun taken als politici zijn. Kennisoverdracht is volgens mij één van de belangrijkste dingen. Het kost overigens vaak wel veel tijd en contact, voordat alles landt. Verder moet de VN niet denken dat ze een westers model kan toepassen op bijvoorbeeld Congo. De situatie in een land verbeteren begint met het kijken naar wat past bij een land en de bevolking er bij te betrekken. Daarna kan een westerse organisatie geleidelijk alles overdragen aan de plaatselijke bevolking.

Wat vond je het allerleukst aan je stage bij de VN?

Ik denk dat ik de internationale omgeving het leukst vond; je werkte er samen met mensen uit allerlei soorten landen, zoals Thailand, Italië en Ivoorkust. Iedere nationaliteit wordt geaccepteerd en er wordt geen onderscheid gemaakt tussen mensen op basis van geloof, afkomst of ras. Dat ging heel erg goed samen met mijn idealisme.

“Nederlanders stappen gewoon naar hun baas toe”

Vallen Nederlanders door hun gedrag op?

Nederlanders zijn directer en ondernemender. Voor de rest kent Nederland veel minder een hiërarchie op de werkvloer. We doen wel wat de baas zegt, maar zijn zelf ook erg ondernemend. Ik vond het wel leuk om te zien dat sommige niet-Nederlanders niet eens naar de baas toe durfden of extreem beleefd waren tegen hem. Bij Nederlanders was dat niet zo, die stapten gewoon naar de baas toe.

Werken er veel christenen bij de VN?

Ja, er waren behoorlijk wat christenen. Binnen de VN is ook een soort christelijke vereniging, die bidstonden en dergelijke organiseert. Ik denk dat er meer mensen vanuit hun christelijke idealisme of overtuiging ervoor kiezen om zich in te zetten voor de VN.

Je hebt ook de leiderschapstraining gevolgd bij Perspectief. Heb je tijdens je stage ook wat gehad aan die leiderschapstraining?

Ik vond de leiderschapstraining erg leuk. Ik had een coach uit het zakenleven en dat waardeerde ik erg. Wat mij vooral is bijgebleven van de training, is dat je moet

bij de VN. Indirect heb ik er dus zeker wat aan gehad!

Waarom koos je ervoor om naar New York te gaan voor je stage, er zijn toch ook nog wel VN-kantoren dichterbij?

Ik vind de cultuur en de mensen daar erg leuk. De diversiteit van New York spreekt mij erg aan, hoe mensen met elkaar omgaan. Verder is er altijd wel wat te beleven, het hectische spreekt mij ook aan. Ik koos dus niet direct voor de Amerikaanse cultuur, maar vooral voor de diversiteit van New York. Het internationale karakter van New York vond ik ook erg leuk.

Wat is volgens jou typerend voor de Amerikaanse cultuur?

Wat mij erg is opgevallen is de hartelijkheid van Amerikanen, ze zijn vaak hartelijker dan Nederlanders en zijn erg gastvrij. Je bent welkom wie je ook bent en ze zijn altijd blij om je weer te zien.

“Amerikaanse christenen hebben geen goed beeld van Nederland”

Heb je ook positieve ervaring met christenen in Amerika?

Zelf woonde ik ook in een christelijk gastgezin en daar waren ze ook erg hartelijk. Ik was via een kerk aan dat gastgezin gekomen en ben ook actief geweest binnen de kerk daar. Ik vond het respect dat ik er tegenkwam erg mooi, er werd minder geoordeeld. Amerikaanse christenen hebben alleen geen goed beeld van Nederland, ze denken dat er daar alleen maar slechte dingen gebeuren. Het beeld dat ze hebben van Nederland wordt vooral bepaald door abortus, euthanasie, drugs en de wallen.

Meer informatie over de millenniumdoelen vind je op: www.millenniumdoelen.nl

Perspectief demonstreert in Wit-Rusland

Van woensdag 9 tot en met zondag 13 januari was Jonathan van Tongeren, internationaal secretaris van Perspectief, in Belarus (Wit-Rusland) voor een studiebezoek.

Samen met vertegenwoordigers van politieke jongerenorganisaties uit IJsland, Denemarken, Estland, Griekenland en Cyprus nam hij deel aan een vol programma, bestaande uit ontmoetingen met en spreekbeurten van verschillende oppositieleden en politiek actieve jongeren in wat wel 'de laatste dictatuur van Europa' genoemd wordt.

De deelnemers aan het studiebezoek vielen met hun neus in de boter: er werd gedemonstreerd tegen een nieuwe wet. Toen het internationale gezelschap op donderdag het partijbureau van het Wit-Russisch Volksfront (BPF, een belangrijke christen-democratische en conservatieve oppositiepartij) bezocht, hoorden ze al snel dat er diezelfde dag een demonstratie was voor het parlamentsgebouw in Minsk. Loekashenko, de president, had namelijk een wet uitgevaardigd dat kleine ondernemers alleen familieleden in dienst mogen hebben.

Jonathan schrijft in zijn verslag: "Een belachelijke wet natuurlijk, maar tekenend voor hoe Loekashenko zijn eigen belangen veiligstelt. Hij bindt de grote, vaak Russische, ondernemers aan zich, door het kleinere ondernemers, die met de grote concurreren, moeilijk te maken. We hoefden er natuurlijk niet lang over na te denken, als er een demonstratie was, wilden we dat graag zien."

Op het plein voor het parlamentsgebouw bleek dat er inderdaad behoorlijk wat mensen bij elkaar waren gekomen met spandoeken en de wit-rood-witte vlag van Belarus (Loekashenko heeft zijn eigen vlag ingevoerd). Het duurde echter niet lang of er waren meer politiemensen en militia op de been dan demonstranten. De militia rukte aan met arrestantenwagens en busladingen extra militia

stroomden binnen. Inmiddels reed de metro niet meer en mobiel telefoonverkeer werd gestoord, zodat er geen nieuwe demonstranten bij zouden komen.

Uiteindelijk werd de menigte met geweld uiteen geslagen. De demonstranten hielden een belangrijke verkeersader bezet, om zo de aandacht op zich te vestigen. Er werd een lege ambulance aangevoerd, met loeiende sirene en zwaailichten aan, om zo op het avondnieuws te kunnen laten zien wat een 'tuig' die demonstranten wel niet waren, dat ze zelfs een ambulance tegenhielden. Onder de demonstranten was ook Alexander Milinkevich, de kandidaat van de oppositie bij de vorige (vervalste) presidentsverkiezingen. Toen de militia in actie kwamen, wist hij weg te komen. De Wit-Russische jongeren die de internationale gasten begeleidden, wezen erop dat Milinkevich bewust nooit opgepakt wordt, omdat dat in het westen voor teveel opschudding zou zorgen. Nu kan het regime altijd zeggen dat er niets aan de hand is, Milinkevich is immers gewoon vrij...

De demonstratie voor het parlamentsgebouw was trouwens niet door de oppositie georganiseerd, maar gewoon door een organisatie van kleine ondernemers, die in opstand kwamen tegen de nieuwe wet. Die organisatie heet Perspectief; dát kan geen toeval zijn...

Na het studiebezoek aan Wit-Rusland zijn zo'n veertig mensen die betrokken zijn bij de oppositie opgepakt, verhoord en voor 15 dagen vastgezet, vanwege 'slecht taalgebruik'. Onder die veertig mensen is ook een tiental jongeren dat betrokken was bij de organisatie van het studiebezoek. Vermoedelijk is dat ook de echte reden van hun arrestatie.

Anderen zijn opgepakt vanwege de demonstratie op 10 januari. Als reden voor de arrestaties werd categorisch 'slecht taalgebruik' opgegeven. "Ongeacht of het waar is dat ze slecht taalgebruik gebezigd zouden hebben, is dat natuurlijk geen reden om mensen 15 dagen vast te zetten en te onderwerpen aan zware verhoren", aldus Jonathan.

De mensen die aan het studiebezoek deelnamen, hebben direct actie ondernomen, toen ze hoorden van de opgepakte jongeren. "We hebben vanmiddag een brief gefaxt naar de ambassades van Wit-Rusland in onze eigen landen. Zo willen we toch laten merken dat we ons er niet bij neerleggen dat onze Wit-Russische vrienden onderdrukt worden." Ook is er geschreven naar europarlementariërs in de mensenrechtencommissie en de Belaruscommissie, de OVSE en andere relevante instanties. Perspectief en partnerorganisaties zullen in de toekomst meer acties gericht op Wit-Rusland voeren.

Uitnodiging Voorjaars ALV 31 mei

Na het drukbezochte najaarscongres 2007, vind de eerstvolgende Ledenvergadering plaats op zaterdag 31 mei 2008. Graag nodigt Perspectief je uit voor deze bijzondere Algemene Ledenvergadering. De voorzitter en 2 bestuursleden zullen afscheid nemen van Perspectief. Dat betekent een nieuwe lichter bestuursleden. Tijdens de vergadering zal de voorzittersvoordracht plaatsvinden en een stemming over de twee nieuwe bestuursleden die hun plek willen gaan innemen. Ook zal het jaarverslag 2007 gepresenteerd worden. We hopen dat je erbij zult zijn!

Perspectief Staphorst gelanceerd

Met trots presenteert Perspectief de nieuwste afdeling: Perspectief Staphorst. Sije Harkema en Jasper Dijkema gaan samen aan de slag in Staphorst om vorm te geven aan de lokale afdeling. De eerste lijntjes met de kiesvereniging en de jongerenwerkster zijn gelegd, en Sije en Jasper gaan druk op zoek naar een thema om op te pakken.

Sije Harkema: "Alcoholmisbruik is zeker een probleem in de gemeente Staphorst, dus misschien gaan we daarmee aan de slag. Maar we beginnen met ons te oriënteren, waarbij alle input welkom is." Marijn Gunnink, bestuurslid Afdelingen van Perspectief: "Deze nieuwe afdeling toont dat Perspectief ook lokaal in de lift zit. De interesse voor politiek is duidelijk zichtbaar, en het is schitterend om te zien hoe ook deze heren handen en voeten gaan geven aan hun idealen."

Perspectief Barneveld gelanceerd

Met trots presenteert Perspectief de nieuwste afdeling: Perspectief Barneveld. Afgelopen week is de eerste aftrap gegeven om vorm te geven aan de lokale afdeling. De eerste lijntjes met de kiesvereniging Barneveld en de jongeren zijn gelegd.

De komende tijd gaan de jongeren druk op zoek naar een thema en onderwerpen om op te pakken. De Barneveldse jongeren: (vlnr op bovenstaande foto) Erik van Beek, Andre van der Blom, Ronald van Garder, en Leobart van der Ham hebben er veel zin in om de

Perspectief afdeling op poten te gaan zetten.

De Barneveldse Perspectief'ers luisteren tijdens de oprichtingsvergadering met aandacht naar de uitleg over Perspectief door Marijn Gunnink.

Marijn Gunnink, (rechts op bovenste foto) bestuurslid Afdelingen van Perspectief: Deze nieuwe afdeling toont dat Perspectief ook lokaal in de lift zit. De interesse voor politiek is duidelijk zichtbaar, en het is schitterend om te zien hoe ook deze jongeren handen en voeten gaan geven aan hun idealen.

Perspectief.nu trekt meer dan 100.000 bezoekers

De website van Perspectief, ChristenUnie-jongeren heeft sinds de nieuwe versie al meer dan 100.000 bezoekers gehad. Gemiddeld heeft de website ongeveer 1000 pageviews per dag en zo'n 200 unieke bezoekers.

Enkele Harde Feiten:

- De meeste bezoekers komen op maandag, zondag wordt de website het minst bekeken;
 - De pagina's Standpunten en In de media worden het meest opgevraagd;
 - Sommige bezoekers komen met aparte zoektermen op de site van Perspectief:
- * porno nederland

- * organogram supermarkt
- * spelletjes voor ouderen
- * bananenpak
- * molukse jongeren aanslagen
- * christelijke zangdiensten leiden
- * opmaken nieuw

De webredactie heeft voor dit jaar ook weer een aantal vernieuwingen en toevoegingen gepland, dus we hopen dat deze groei doorzet.

“Mijn geloof is van mijzelf”

Medialieveling Mei Li Vos (PvdA) zetelt sinds een jaar in de Tweede Kamer. Nieuwsgierig als altijd vroeg Perspex naar haar werk, haar visie en hoe ze die twee combineert met haar geloof. In een Amsterdams café kwam het tot een open gesprek.

Een tijdje terug verscheen de nu 37-jarige Vos regelmatig in de media. Eerst als voorzitter van het Alternatief voor Vakbond (AVV). Daarna belandde ze in sneltreinvaart in de politiek. Ze viel op door haar jonge, brutale uitstraling en opvallende uitspraken. “Ik liet met mijn werk voor het AVV zien dat ik een verhaal heb over werk en solidariteit,” vertelt het Kamerlid. “Dat zijn thema’s die bij de PvdA horen.” In 2006 stond Vos op nummer 38 op de PvdA-lijst voor de Tweede Kamer. Ze kreeg veel media-aandacht, maar kwam niet in het parlement. Toen een paar Kamerleden vertrokken naar het kabinet, bemachtigde ze toch nog een zetel. De politiek is Mei Li Vos sindsdien niet tegengevallen. “Ik vind het hartstikke leuk. Geen dag is hetzelfde en je werkt veel met mensen. Het is ook spannend, of bijvoorbeeld moties het halen of niet.”

“We hebben een prima coalitie, de samenwerking is heel goed”

Heeft u nog wel tijd voor ontspanning?

“Nee,” antwoordt Vos meteen. “Nauwelijks. In het weekend ben ik vaak bij mijn vriend, maar ik heb weinig tijd over. Dat vind ik niet jammer, ik houd van mijn werk.”

Theelepels

De politica zou het liefst een links-liberaal kabinet zien regeren. “Niet met de SP, die is heel erg behoudend, bijvoorbeeld op het gebied van buitenlanders. Ik heb liever een coalitie met de PvdA, D66 en GroenLinks en misschien de VVD, als die loskomt van het conservatisme.” Maar ook over het huidige kabinet is ze tevreden. “We hebben een prima coalitie, de samenwerking is heel goed.”

“De pers zeurt over de PvdA”

Is de PvdA wel zichtbaar genoeg in het kabinet?

“Ja. De pers zeurt altijd over de PvdA, maar er staan heel goede dingen in het regeerakkoord. Zoals het gene-

raal pardon en de vergroening van het belastingstelsel. Dan mekkert de VVD over de automobilist, maar voor milieuorganisaties ga je nooit ver genoeg. Ik vind dat we heel grote stappen zetten.”

Is er ook beleid van het kabinet waar u het niet mee eens bent?

“Natuurlijk, ik ben voor de beveiliging van Ayaan Hirsi Ali en een referendum over het EU-verdrag. Ook ben ik tegen de gratis schoolboeken. Dat laatste is een CDA-speeltje, net als de kindertoeslag. Het is strooien met geld, je helpt er alleen de modale inkomens mee. Armen krijgen al andere hulp”

“Gratis schoolboeken en kindertoeslag is strooien met geld”

En als die modale inkomens in de problemen komen door de dure schoolboeken?

“Als je in de problemen komt door schoolboeken, ben je dús arm. Ik heb liever een belastingverlaging en lage premies voor werkgevers. Dat zijn zinnige bestedingen voor de onderkant van de arbeidsmarkt.” Een heel belangrijk onderwerp vindt de politica eerlijk handel.

Ze pakt het lepeltje uit haar glas muntthee. “Kijk, dit lepeltje is misschien in China gemaakt. De arbeiders krijgen er daar maar heel weinig geld voor, misschien één euro per dag. Ik zou willen dat Nederlanders alleen spullen kopen die eerlijk zijn geproduceerd. Ik ben nu met de ChristenUnie bezig met een voorstel om dit proces te versnellen. Consumenten hebben recht om te weten hoe spullen zijn gemaakt en welke winkel rekening houdt met arbeidsomstandigheden. Het gaat om een proces van bewustwording.”

Let u er zelf ook op als u iets koopt?

“Ik probeer wel op te letten. Maar het is moeilijk, omdat je zo weinig informatie hebt.”

Abstract

Mei Li Vos gaat elke zondag naar de Presbyterian Church in Amsterdam, een Schotse Hervormde kerk. Maar over haar geloof is ze minder

spraakzaam dan over de politiek. Ze vindt het moeilijk uit te leggen waarom ze naar de kerk gaat. “Waarom ga jij naar de kerk?” kaatst ze de vraag terug. “Ik ga omdat ik religieus ben. Ik ben altijd al naar de kerk gegaan, maar ik heb wel zelf die keuze gemaakt. Ik weet niet zeker of alles waar is, ik blijf eeuwig twijfelen.” Over de invloed van haar geloof op haar werk is ze wel heel duidelijk. “Geen. Ik ben idealistisch, maar dat heeft niets met mijn christen-zijn te maken. Veel niet-christenen hebben tenslotte dezelfde standpunten als ik. Ik scheid politiek en geloof heel bewust. Als ik bijvoorbeeld een uitnodiging krijg om te spreken op een christelijke club, ga ik daar niet op in. Ik spreek alleen over politiek en mijn geloof is van mijzelf.”

Maar kun je politiek en geloof wel scheiden? Kijken we niet allemaal door een gekleurde bril naar de samenleving?

“Tja, dat is redelijk abstract. Ik heb een sociaal-economische portefeuille, hoe zou ik dat moeten combineren met mijn geloof?”

Sommige christenpolitici zouden zeggen dat de Bijbel hen inspireert te strijden tegen armoede.

“Bijna iedereen vindt armoede onrechtvaardig, niet alleen christenen.” Vos klinkt een beetje geïrriteerd. “Ik vind dit altijd een moeizame discussie. Christelijke journalisten proberen de rol van mijn geloof vaak groter te maken dan hij is.”

Voelt u niet een spanning als het gaat om abortus en euthanasie?

“Natuurlijk voel ik wel een spanning. Maar het is ook zo dat als je abortus en euthanasie verbiedt, je

het in de illegaliteit drukt. Het abortusbeleid in Nederland is heel goed, wat dat betreft ben ik heel behoudend. We hebben één van de laagste abortuscijfers ter wereld. Dus als je abortus wilt tegengaan, moet je vasthouden aan dit beleid.”

“Kijk hoe Jezus omging met prostituees”

Hoe denkt u over prostitutie? De legalisering heeft de illegale prostitutie niet teruggedrongen.

“Er zijn mensen die echt in de prostitutie willen, maar er komt ook misdaad voor. We moeten dus de criminaliteit aanpakken en we kunnen ook hoerenlopen bij illegale prostituees strafbaar stellen. Maar prostitutie zelf moeten we niet verbieden. Het komt toch wel voor, nu het legaal is kunnen prostituees tenminste misstanden aankaarten. Je gaat toch ook niet winkels verbieden, omdat winkeldiefstal voorkomt?”

Sommige politici, zoals PvdA-raadslid Karina Content (voorheen Schaapman) zeggen dat je prostituees niet helpt als je prostitutie als een beroep beschouwt. Maar daar wil Vos niet van horen. “Prostitutie is het oudste beroep ter wereld. Het is jouw waardeordeel dat het geen beroep is.” “Maar ik vind dit zo’n moeizame discussie,” zegt ze ongeduldig. “Jij en ik denken er overduidelijk anders over en daar komen we toch niet uit. En als je het over geloof wilt hebben: kijk hoe Jezus omging met prostituees. Hij veroordeelde ze niet en zei niets over hun werk, maar liet hen zelf de beslissing nemen.”

Wie is Mei Li Vos?

Geboren: 31 maart 1970 in Eindhoven

Studie: Politicologie aan de Universiteit van Amsterdam (UvA)

Werk: O.a. bij de UvA, het Ministerie van Algemene Zaken en het Alternatief voor Vakbond.

Sinds 1 maart 2007 Tweede Kamerlid voor de PvdA, woordvoerder van freelancers, consumenten, marktwerking en financieel toezicht

Karakter: “Pff”, verzucht ze, maar na wat aandringen weet ze toch een paar eigenschappen te noemen. “Heel direct, ik houd ervan de vrede te bewaren, ik ben wel trouw en ik heb een losse stijl. Ik neem niet alles serieus en mezelf al helemaal niet.”

Niet de baas spelen, maar dienen

“Leiders worden geboren, niet gemaakt” wordt wel eens gezegd. Toch is leiderschap ook iets dat je voor een deel kunt leren. Daarom heeft Perspectief een leiderschapstraining opgezet. Wilfred Veldstra is een van de coaches en vertelde Perspex iets over de kunst van het leidinggeven.

Door: Karin de Geest

Ook binnen een politieke jongerenbeweging zijn mensen nodig die de kar trekken. Daarom heeft Perspectief een leiderschapstraining opgezet. De eerste cursus vond vorig jaar plaats en was zo'n succes dat dit jaar een nieuwe is begonnen. De cursus is speciaal bedoeld voor potentiële leiders binnen Perspectief, maar hij kan natuurlijk ook heel handig uitkomen op andere plaatsen. Eens per maand komen de cursisten samen om colleges over leiderschap te volgen onder leiding van Rogier Havelaar. Daarnaast krijgt iedere deelnemer een ervaren coach, met wie hij een paar keer contact heeft. Wilfred Veldstra (51) is een van deze coaches. Hij is al 25 jaar advocaat in Rotterdam en geeft met zijn compagnon leiding aan het kantoor Lamsma Veldstra & Lobé Advocaten. Ook heeft hij in het bestuur van verschillende organisaties gezeten. “Ik heb gemerkt dat naarmate ik zelf meer ervaring heb, ik het leuker vind dit te delen met mensen in een startpositie. Ik

vind ambitieuze jongeren inspirerend, ze hebben vaak frisse denkbeelden. En ik was verbaasd toen ik merkte dat ze ook iets van mij konden leren.”

“De baas spelen is alleen leuk als je een solist bent”

Puzzelstukjes

De advocaat vindt leidinggeven leuk. “Ik houd ervan verantwoordelijkheid te dragen. Het is geweldig als je samen een punt bereikt. Iedereen heeft capaciteiten en het is een uitdaging om die puzzelstukjes bij elkaar te brengen. Het is vooral fijn als iedereen positief en gemotiveerd is, maar het is ook mooi als je mensen meekrijgt die eerst negatief en dwars waren.” Toch vindt Veldstra ‘de baas spelen’ vervelend. “Je bent de laatste verantwoordelijke, dus je moet beslissingen nemen als anderen er niet uitkomen. Als het niet helder is dat

die beslissing de beste is en als anderen er nadeel van ondervinden, is het niet leuk. Daarom is het belangrijk dat je je gelijkwaardig opstelt en niet doet alsof je de waarheid in pacht hebt. Je moet ook open blijven staan voor anderen.”

De coach heeft als taak contact te onderhouden met een van de deelnemers. Door zijn ervaring te delen kan hij deze cursist verder op weg helpen. Zo gebruikt hij zijn ervaring om de jongere te helpen met die dingen die hij moeilijk vindt. Dat hangt af van de deelnemer. Wat vindt Veldstra zelf belangrijk in een bestuur? “Authenticiteit, dus jezelf blijven en open blijven. En ook integriteit, je moet je grenzen duidelijk aangeven en eerlijk zijn over je motieven. Je moet er dus niet twee of drie agenda's op nahouden. Ik vind dienend leiderschap belangrijk. Je hebt anderen nodig en je moet optimaal samenwerken. Gewoon maar de baas spelen is alleen leuk als je een solist bent.”

Drive

Met behulp van de cursus kunnen belangstellenden hun leidinggevende talenten ontwikkelen, maar Veldstra denkt niet dat iedereen een goede leider is. “Er zijn wel een paar technieken die je kunt leren, ik leer ze ook nog steeds. Maar dat je plezier in je werkt hebt, komt voor uit een drive. Je moet bereid zijn alle mogelijkheden te toetsen en verantwoordelijkheid te dragen. Als leider heb je te maken met onzekerheid en dat is moeilijk, sommige mensen kun-

nen daar niet mee omgaan. Die zijn heel goed als ze een meer vliegende rol hebben, maar die moeten niet leidinggeven.”

“Een christelijke leider is een leider onder God”

Alle coaches zijn christen. Is er dan een wezenlijk verschil tussen christelijke en niet-christelijke leiders? Veldstra denkt van wel. Zijn motto is je uiterste best doen in volstrekte afhankelijkheid. “Een christelijke leider is een leider onder God, die stelt zich heel afhankelijk van de Heer. God geeft je richting. Ik heb dat zelf ervaren toen ik samen met mijn vrouw besloot allerlei nevenfuncties neer te leggen en me meer te richten op mijn gezin en daarna mijn werk. Die beslissing

heb ik bij God neergelegd.”

Een leider die Veldstra zelf bewondert, is André Rouvoet. “Ik vind dat hij het heel goed heeft gedaan als fractievoorzitter. Als kleine fractie kon de ChristenUnie niet altijd bij debatten zijn, maar toch was hij aanwezig op de belangrijke momenten.”

Interesse?

Denk je dat er misschien toch een leider in jou schuilt en heb je spijt dat je je niet hebt opgegeven voor deze cursus? Geen nood! Dit jaar organiseert Perspectief twee leiderschapstrainingen. De tweede duurt van augustus 2008 tot mei 2009. Meer informatie kun je vinden op www.Perspectief.nu.

Zo vader, zo dochter

Veldstra's dochter, Roosmarijn (18), is een van de deelnemers van de leiderschapscursus (uiteraard is haar vader niet haar coach). De studente aan de Evangelische Hogeschool vindt het net als haar vader leuk om leiding te geven. Zo voert ze de soos in de kerk aan en zou ze wel iets willen doen in Perspectief. “Ik wil graag leren over leiderschap en ik wil mijn zwakke kanten ontwikkelen en mijn sterke kanten aanscherpen”, vertelt ze. “Ik zou bijvoorbeeld willen leren hoe je het beste kunt handelen als belangen in een groep verschillen, dus hoe je dan een evenwicht kunt vinden.” Roosmarijn vindt haar vader een goede leider. “Hij komt openlijk uit voor zijn geloof uit en neemt daar vanuit beslissingen.”

HOERA! Een nieuwe president

Charles Groenhuijsen: Hoera! Een nieuwe president. Amsterdam, 2007.

240 pag.
ISBN: 9789050188722.
€ 15,-

Gerecenseerd door: Eva van Soest

Het nieuwste boek van Charles Groenhuijsen, woonachtig in Amerika en lange tijd Amerika-correspondent voor de NOS, gaat over de Amerikaanse presidentsverkiezingen en alles wat daarmee samenhangt.

Groenhuijsen schrijft in zijn boek over de aankomende presidentsverkiezingen: hoe de Amerikaanse democratie werkt en wat de verschillen zijn met verkiezingen in Nederland. Volgens hem zijn macht en invloed in de VS te koop en kosten campagnes enorm veel geld, enkele honderden miljoenen dollars. Toch vindt hij de Verenigde Staten wel een echte democratie, aangezien hij geen ander land kent waar de burgers zoveel eigen leiders kiezen en via referenda over dingen mogen meebeslissen. Zo

werd er de laatste jaren over de meest uiteenlopende zaken via referenda gestemd: van abortus en adoptiekinderen, tot bontverkoop, het dragen van stringbadpakken en vuurwapenbezit.

Dit boek levert je tevens allerlei andere weetjes, bijvoorbeeld over hoe de verkiezingscampagnes er in de VS aan toe gaan. Die campagnes blijken veelal gemeen en sluw te verlopen. Volgens Groenhuijsen blijkt telkens weer dat de hardste campagnes, waarbij de andere kandida(a)t(en) keihard aangevallen en soms ook uitgescholden wordt, het beste werkt. Dat was destijds ook de strategie van de campagne van George W. Bush. In de voorverkiezingen voor een republikeinse kandidaat rond 2000 moest Bush John McCain verslaan. In die campagne werden harde woorden gesproken. Zo werd McCain onder andere beschuldigd van lafheid voor zijn rol in de Vietnamoorlog. Vervolgens werd via anonieme telefoonboodschappen de boodschap verspreid, dat John McCain bij een prostituee een onwettig zwart kind had verwekt en dat hij zijn vrouw had besmet met een geslachtsziekte. Hoewel

die beweringen niet klopten, slaagde de Bush-campagne er wel in om John McCain hiermee in een kwaad daglicht te stellen. Bush won.

Verder schrijft Groenhuijsen dat Amerikanen een andere visie op de overheid hebben dan Nederlanders. De overheid dient zich in hun ogen vooral afzijdig te houden. De begrippen links en rechts betekenen volgens Groenhuijsen in de VS dan ook echt iets anders dan in Nederland. De meeste democraten horen wat betreft economische en sociale politiek thuis bij de VVD. Wat betreft ethiek en gezin maakt Groenhuijsen een leuke vergelijking met de ChristenUnie en de SGP: “Als het om morele waarden gaat zouden de meeste Democraten zich goed thuis voelen bij de ChristenUnie zo niet de SGP (behalve wat tv-kijken betreft dan, want dat doen Amerikanen meer dan de SGP goed vindt voor onze geestelijke gezondheid).”

Aan het eind van het boek onderstreept Groenhuijsen het belang van de komende presidentsverkiezingen. Volgens hem erkent de

Amerikaanse bevolking meer en meer dat de bakkige eenzijdigheid van Bush en Cheney in de Irakoorlog niet werkt. De democraten staan nu dan ook hoger in de peilingen. Zal de aankomende president de 'koele' verhouding tussen Europa en Amerika misschien weer weten te verbeteren? Groenhuijsen doet nog geen voorspelling over welke democratische kandidaat (Obama of Clinton) in de voorverkiezingen gaat winnen, maar volgens hem zou het echt liggen aan een slechte campagne als de democraten in de komende race weer geen winst weten te behalen.

Het boek is duidelijk een aanrader voor wie geïnteresseerd is in politiek. Het is bijvoorbeeld een goede manier om je inzicht in de Amerikaanse democratie te vergroten. Groenhuijsen maakt ook leuke uitstapjes naar Nederland, waarin hij het verschil in mentaliteit duidelijk laat uitkomen. Verder kom je allerlei 'smeuige' weetjes tegen over smerige campagnes en vuile streken die worden uitgehaald. Een nadeel van het boek vind ik, dat je weinig extra's te weten komt over de verschillende presidentskandidaten: hun onderlinge ver-

schillen en de thema's waar ze nu echt voor staan. Maar misschien is dat ook wel een probleem van de campagnes, die te weinig over de inhoud gaan.

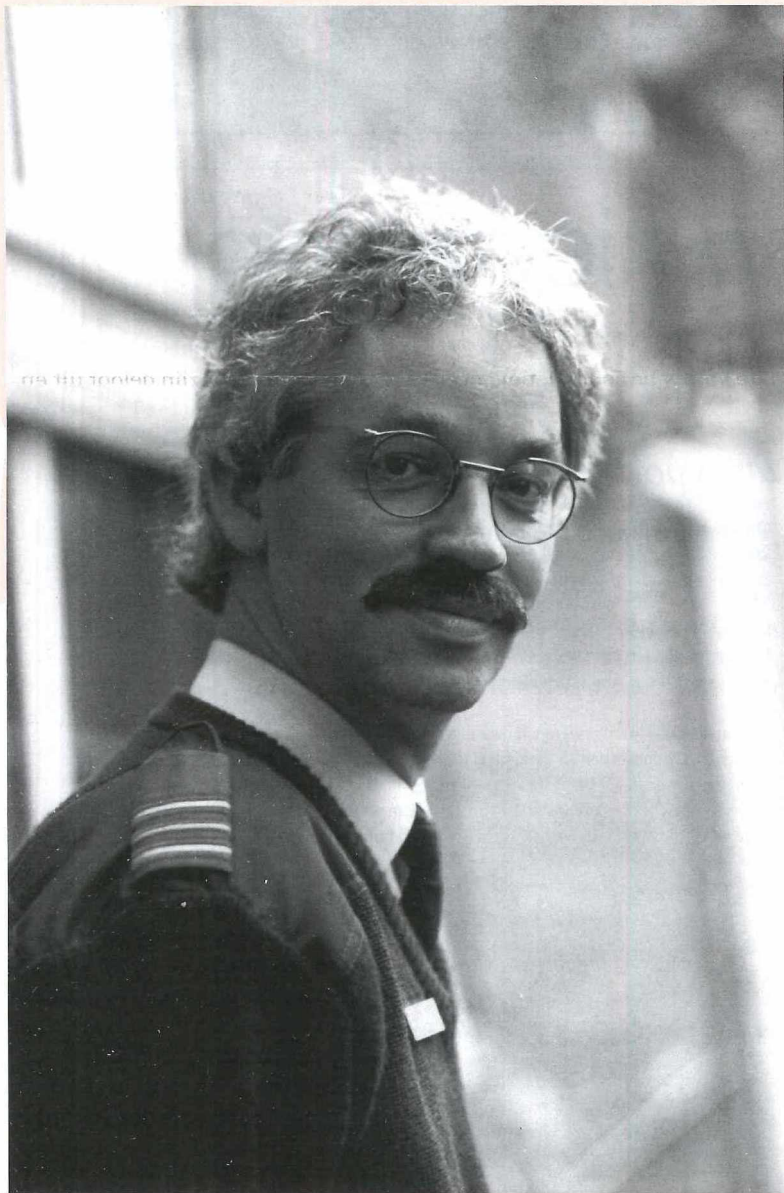
Ondanks dit minpuntje, blijft het een erg goed boek. Ik ben door dit boek de Amerikaanse presidentsverkiezingen met nog meer interesse en begrip gaan volgen.

Roeping in een andere wereld?

Door: Michaël van der Meulen

In maart 2006 vertrokken 850 kwartiermakers naar Afghanistan om de komst van uiteindelijk 1400 militairen in Uruzgan voor te bereiden. Veertienhonderd mannen en vrouwen die om de vier maanden afgelost zouden worden, waardoor er in totaal nu al meer dan 7500 Nederlanders militairen actief zijn geweest. Reden voor Perspex eens een interview te houden met één van de mensen achter de schermen: luchtmachtpredikant Paul van der Meulen, die in december hoofdkrijgsmachtpredikant werd.

Uw vader is vlootpredikant geweest. Wat heeft u van hem meegekregen?

Twee dingen. Als eerste dat het leger echt een heel andere wereld is. Het is een andere maatschappij, een maatschappij die buitenstaanders niet goed kennen. Een wereld die niet te vergelijken is met die van de dorpsdominee, die alleen maar kerkelijke mensen ontmoet. Typerend voor het werk in de krijgsmacht is de kameraadschap, de directe communicatie en de samenwerking, maar ook het omgaan met geweld, met leven en dood. Als tweede de unieke positie die je in dit werk bekleedt. Je bent een veilige plaats voor de militairen,

want je hebt een beroepsgeheim. We doen nooit aan verslaglegging en hebben geen groene kaarten of dossiers over mensen. Als geestelijk verzorgers zijn we wel in de organisatie maar niet van de organisatie. We kunnen bijvoorbeeld geen bevelen geven. Als predikanten hebben we ook geen spreekuren, maar gaan we schijnbaar belangeloos rond over veld, kazerne of schip. Wij komen mensen onverwachts tegen. Dan kan het opeens in iemands leven van belang blijken dat die persoon ons kent, ons vertrouwt en een beroep op ons kan doen. In een bar of waar dan ook vertelt iemand dan onverwacht dat zijn kind aan

de drugs is, dat het in de relatie niet goed gaat of iemand deelt een geheim dat hij zijn leven lang al meedraagt.

“Het leger is echt een heel andere wereld”

Wat ziet u op zo'n moment als uw taak?

Orde scheppen in het hoofd van een mens. Om vervolgens naar mogelijke oplossingen te kijken. Mensen zoeken hulp bij ons als geestelijk verzorgers, omdat ze een betrouwbare belangeloze hulpverlener zoeken.

U bent geestelijk verzorger, hoe bereidt u mensen voor die op missie gestuurd worden?

Nazorg van uitgezonden militairen begint met voorzorg. Militairen die uitgezonden worden gaan voor twee dagen op conferentie in Beukbergen, het vormingscentrum van de diensten geestelijke verzorging bij de krijgsmacht. Hier staat centraal wat hen in de missie te wachten staat. Daarbij wordt bijvoorbeeld ook gesproken over het nut en de zin van de missie, maar ook over leven en dood. En wat je meebrengt om staande te blijven.

“Wij zijn wel in de organisatie, maar niet van de organisatie”

In de media wordt vaak gewaarschuwd voor de risico's van een post-traumatische stress stoornis (PTSS). Ongeveer 3,5% van de Nederlandse militairen in Irak heeft dit ontwikkeld. Om PTSS te voorkomen is preventie van belang. Zorg dat je praat over de dingen die gebeuren. Ook al ben je bang, praat erover. Hiervoor worden ook buddysystemen opgericht, zodat men op elkaar let en elkaar (na)zorg kan bieden. Dit is van belang omdat een buddy erbij was/is: hij kent je hoop en je angst

en wat je hebt meegemaakt. Daarom adviseren wij ook dat je contact moet blijven houden met elkaar ook na je uitzending. Daarnaast levert een uitzending ook positieve dingen op, bijvoorbeeld gegroeid zelfvertrouwen. Kinderen komen als volwassenen terug. In zwakke en sterke momenten kom je jezelf tegen en overwin je uiteindelijk jezelf. Ook blijken militairen door hun uitzending veel meer waardering voor hun familie en relatie te ontwikkelen.

“Je kunt thuis niet praten zoals in je Patria-voertuig”

Wanneer je dan eindelijk thuis komt als militair, hoe word je dan opgevangen?

Allereerst verblijven de uitgezonden militairen uit Uruzgan een aantal dagen op Kreta, waar zij een zogeheten 'adaptatieprogramma' doorlopen. Adapteren wil letterlijk zeggen: hoge stroom omzetten in lage stroom. Je komt uit een zeer gespannen situatie en moet weer wennen aan een gewone (thuis)situatie. In een Patria (gevechtsvoertuig) ben je bijvoorbeeld gedisciplineerd, je kunt dromen waar je wapen ligt, je bent gedruild om indien nodig direct te schieten. Aan twee woorden heb je genoeg om te weten wat je moet doen. Maar zo kun je thuis niet praten en daarom moet je weer leren omschakelen. Op Kreta wennen de militairen weer aan de Westerse voorzieningen en omstandigheden. Men moet er weer aan wennen dat de omgeving veilig is. Toch zit men nog voortdurend naar de berm te kijken, omdat men verwacht dat daar bermbommen liggen.

Bepaalde dingen hebben hun impact gehad op de militairen en die moeten nu worden afgesloten. Als dat niet gebeurt, zit je thuis weliswaar op de bank, maar met je hoofd nog in Kaboel. Bij terugkeer in Nederland zijn er vervolgens na een aantal weken terugkeergesprekken en vul je diverse vragenlijsten in. Daarnaast kun je voor jezelf, maar ook voor een collega, zorg aanvragen bij een geestelijk verzorger, maatschappelijk werker of psycholoog.

Naar ik weet hebben sommige uitgezonden militairen dit programma na terugkomst uit Uruzgan niet doorlopen.

Dat klopt, het is een enkele keer fout gegaan. Het vliegtuig had behoorlijke vertraging en is toen doorgevlogen naar Eindhoven. De 'adaptatie' vindt dan bij hoge uitzondering in Nederland plaats. Persoonlijk ben ik daar geen voorstander van.

Wat is voor u een Bijbeltekst, of een lied of spreuk die u aanspreekt en bemoedigt in uw ambt?

1 Korinthiërs 9: 20-22: “Voor de Joden ben ik als een Jood geworden om hen te winnen. En voor hen die niet onder de Joodse wet staan, ben ik geworden als iemand die de wet niet heeft, om hen te winnen. Voor de zwakken ben ik zwak geworden om hen te winnen. Ik ben voor iedereen iets geworden, om in elke situatie althans enkelen te redden.”

Hieperdepiep Hoera?

Op 22 februari 2008 vierde het kabinet haar eerste verjaardag. Een reden om eens terug te kijken naar wat er het afgelopen jaar is gebeurd, wat er goed ging en wat beter moet. In het begin van de kabinetsperiode zei Perspectief het al: het is een goed kabinet, alleen jammer dat dit kabinet vanwege het CDA niks doet aan de hypotheekrenteaftrek (kort gezegd: als je dat afschaft, kunnen wij in de toekomst ook een huis kopen) en de AOW (als ze daar wel wat aan gedaan hadden, dan was dat ook betaalbaar gebleven). Positief waren we over de gratis schoolboeken, de milieuvriendelijke maatregelen en het feit dat het eindelijk bespreekbaar is om over alternatieven voor abortus te spreken. Dát is het CDA in al die jaren ervoor nooit gelukt.

Het kabinet ging 100 dagen het land in en bedacht mooie plannen. Perspectief heeft zich in die tijd nog wel eens zorgen gemaakt over het PR-budget van het kabinet. "Als het kabinet haar werk goed doet, merken mensen dat vanzelf. Daar heb je geen reclamecampagne voor nodig", heb ik toen nog gezegd. Of het door dit PR-budget komt of niet, één ding staat vast: de ChristenUnie staat al sinds de verkiezingen van 2006 op winst in de peilingen! Genoeg borstklopperij. Er rest nog

maar drie jaar om het hele regeerakkoord uit te voeren, en daarvoor moet nog wel wat gebeuren. Neem nu het beleid van Ella Vogelaar, de minister Wonen, Wijken en Integratie. Veertig wijken zouden samen 200 miljoen euro krijgen om prachtwijken te worden. Een jaar na de aftrap weten we nog niet waar het geld vandaan moet komen, weten we nog niet precies hoe zo'n wijk moet veranderen, en zijn de inwoners van die wijken nog geen stap verder gekomen. Dat is wel een probleem, temeer

omdat veel problemen rondom integratie juist opgelost kunnen worden via het prachtwijkenbeleid. Kortom: doordat mevrouw Vogelaar geen concrete resultaten boekt, krijgen Wilders en Verdonk wel heel veel ruimte om te brullen. En helemaal ongelijk hebben ze niet.

Onze "eigen" mensen in Den Haag komen al behoorlijk los. Tineke Huizinga kruiste de degens met de Tweede Kamer over de hoofdpijnonderwerpen OV-chipkaart en taxiwet. Door de manier waarop ze dat deed wordt Tineke een beetje de paracetamol voor de Tweede Kamer: de hoofdpijn verdwijnt. Eimert van Middelkoop is erin

geslaagd om meerdere landen mee te krijgen naar Afghanistan. De plannen zijn iets aangescherpt en lijken vruchten af te werpen. Er wordt weer gebouwd in Afghanistan! Dan André Rouvoet. Eerlijk is eerlijk, we hebben als Perspectief best wel kritiek op zijn beleid gehad. Echter, op dit moment wordt steeds duidelijker dat hij aan een plan aan het werken is. De eerste resultaten zijn geboekt en in 2008 komt de lang verwachte gezinsnota van André. Dat lijkt dik in orde te komen. Tot slot onze volksvertegenwoordigers, de Tweede Kamerleden. Ze debatteren er flink op los en komen met veel goede voorstellen als aanvulling op het kabinetsbeleid.

Alle ingrediënten om het tweede jaar van het kabinet tot een succes te maken zijn dus aanwezig. Maar veel reden voor feest is er nog niet. Dit jaar zullen de belangrijkste resultaten van het regeerakkoord geboekt moeten worden. Als het dit jaar niet lukt, komt het niet meer. Het derde jaar is namelijk nodig om eerder beloofde plannen alsnog uit te voeren, en in het vierde jaar begint het afronden ("wij willen niet over ons graf heen regeren") en de campagne. Kortom: it's now or never.

*Rogier Havelaar, voorzitter
Perspectief, ChristenUnie-jongeren*

Vertel uw nieuws op buurten.nu

Welkom als reporter

Onverwacht getuige van een bijzonder moment? Heeft u een nieuwtje over uw school, kerk, vereniging of club? Snel een foto maken. Even een berichtje of omschrijving erbij. En dan? Plaatsen op buurten.nu natuurlijk! Want vanaf vandaag bent u buurtreporter.

Moeilijk? Welnee.

U maakt dagelijks van alles mee. Elk mens is reporter. Alleen moet u het nog ontdekken.

Op buurten.nu kunt u anderen in uw omgeving informeren over allerlei zaken die aandacht verdienen. Onderwerpen als kerk, plaatselijke of provinciale politiek, economie, cultuur of verenigingsleven, maar ook foto's van de grote brand in uw woonplaats, de actie van uw kinderen op school of een verslagje van een sponsortocht zijn welkom. Maak gebruik van deze gratis mogelijkheid. Welkom als reporter op buurten.nu.

plaatselijk nieuws op www.buurten.nu

Grenzeloos politiek advies voor buitenlandse jongeren

door: Samuela Wijnja

Niet alleen in Nederland, maar over de hele wereld zijn veel jongeren actief bezig met de politiek. Zo kent ook Ghana een aantal politieke jongerenorganisaties (PIO's) en daar weet de 23-jarige Jasper Maas alles van. Hij vertelt ons meer over zijn ervaringen binnen het Youth Institute for Multiparty Democracy (YIMD). Deze organisatie helpt verschillende jonge democratieën op weg.

Jasper Maas komt uit Borculo en studeert Theologie in Ede. Een van zijn grootste hobby's is reizen. Bijna dagelijks reist hij met de trein van Borculo naar Ede en weer terug (zo'n vier uur) en op de dag van het interview komt hij net terug uit Den Haag, terwijl we in Utrecht hebben afgesproken. Hij vertelt me dat hij naar de Ghanese ambassade is geweest om een visum op te halen, want over een paar maanden vertrekt Jasper Maas weer naar Ghana.

Jasper wil in de toekomst iets met zendingswerk gaan doen, maar voor nu houdt hij zich voornamelijk bezig met de buitenlandse jongerenpolitiek. Het land waarmee hij namens Perspectief een band onderhoudt voor het YIMD is het West-Afrikaanse Ghana. Naast Ghana heeft het YIMD ook een projectgroep voor Kenia en Guatemala.

Wat is het YIMD precies?

"Het YIMD is de overkoepelende jongerenorganisatie van het Netherlands Institute Multiparty Democracy (NIMD). In het NIMD komen de politieke partijen bijeen en in het YIMD hun jongerenorganisaties. De organisatie bestaat uit een stuurgroep en drie projectgroepen voor Kenia, Guatemala en Ghana. Het YIMD is niet politiek gekleurd. Bijna alle jongerenpartijen werken binnen deze organisatie onder één paraplu. De organisatie beantwoordt bijvoorbeeld de vragen van een aantal buitenlandse jongerenpartijen."

"Als we de democratie willen bevorderen, moeten we aandacht besteden aan onze leeftijdsgenoten"

Wat is de doelstelling van deze organisatie?

"We laten deze landen vooral zien hoe jongeren aan de politiek kunnen deelnemen. Een andere belangrijke doelstelling van het YIMD is het bevorderen van de democratie in een aantal ontwikkelingslanden. Opvallend is dat in landen als Ghana en Kenia jonge-

ren vaak in de meerderheid zijn en toch, vaak door cultuurverschillen, niet echt mee tellen. Dat is zonde, want zij zijn de toekomst van het land. Als we dus de democratie willen bevorderen, dan moeten we ook aandacht besteden aan onze leeftijdsgenoten. Tenslotte vinden we het belangrijk om de jongerenorganisaties van verschillende politieke partijen bijeen te brengen. Dit is in veel landen namelijk nog niet vanzelfsprekend."

"Het strikken van politici voor congressen zag ik zeker als een uitdaging"

Jasper zelf is vanaf 2006 werkzaam voor het YIMD: "Bij het allereerste begin, dus in 2000, werd ik lid van Perspectief. Ik ging toen in 2002 bij de congrescommissie en dat was erg leuk. Op deze manier organiseerde ik verschillende congressen.

Het strikken van politici voor deze congressen was niet altijd even makkelijk, maar ik zag dit zeker als een uitdaging."

Na zo'n drie jaar had hij het gezien bij deze commissie, Jasper wilde even wat anders. Jasper: "Op een moment dat ik zocht naar een nieuwe richting in mijn leven, ging ik op reis naar Ghana om daar zendingswerk te doen. Ik was erg onder de indruk van het land. Bij terugkomst lag er een Perspex op de deurmat met daarin een vacature van het YIMD. Ze zochten mensen voor de projectgroep Ghana. Dit was voor mij geen toeval, maar leide naar de nieuwe richting die ik zocht. Ik solliciteerde dan ook direct op deze functie."

De PIO's die deelnemen zijn alle PIO's behalve ROOD, jong in de SP?

"Ik kan me voorstellen dat Rood vindt dat je je als westers land niet opnieuw moet gaan bemoeien met de binnenlandse politiek van andere landen, vaak voormalige koloniën. Zij vinden dat dat tijdperk afgesloten moet zijn. Dat is

natuurlijk geen gekke gedachte en die moet je zeker in je achterhoofd houden. Het is dan ook niet de bedoeling dat wij een beetje gaan vertellen hoe het allemaal wel of niet moet. Dat gebeurt ook duidelijk niet. We zijn gewoon gesprekspartners en handelen op verzoek van deze landen. We bieden bijvoorbeeld ook cursussen aan op gebieden waarvan zij iets willen weten, wat vaak gekoppeld wordt aan een bezoek. Vanuit Guatemala zijn er een aantal maanden geleden nog jongeren hier geweest. We hebben ze toen een rondleiding gegeven en tevens debatcursussen aangeboden."

"Ze vlogen elkaar bijna in de haren en maakten elkaar voor van alles en nog wat uit"

Wat is het meest opvallende dat je tot nu toe hebt meegemaakt?

"Ik ben tot nu toe een keer met het YIMD in Ghana geweest en kwam direct in een bizarre situatie terecht. Op dat moment was het de eerste keer dat jongeren van verschillende politieke organisaties bij elkaar kwamen, elkaar zagen en elkaar spraken. Dat was al een hele stap vooruit. Dat is in dit land namelijk niet vanzelfsprekend. We gingen met de bus van Accra naar een conferentie die ergens anders plaatsvond. De deelnemers zaten gescheiden: aan de ene kant de leiders van de ene partij en aan de andere kant die van de andere partij. Vervolgens vlogen ze elkaar bijna in de haren. Ze maakten elkaar voor van alles en nog wat uit. Dit was allemaal wat heftiger dan ik gedacht had. Eenmaal op het congres merkten we dat ze langzaam bijdraaiden. Ze besloten ook gezamenlijk afstand te nemen van de manier waarop de leiders van de twee grootste partijen met elkaar omgingen. Dit werd dan ook gelijk voorgepaginieerd." Glimlachend: "En dat vind ik nog steeds erg bijzonder!"

Perspectief zoekt voor het YIMD nieuwe mensen?

"Op het moment is YIMD op zoek naar nieuwe vrijwilligers vanuit Perspectief die willen werken in de werkgroepen voor Kenia of Guatemala. Daarvoor moet je wel wat in huis hebben. Je moet het leuk vinden om na te denken over een thema als democratische ontwikkelingen. Je moet het ook leuk of interessant vinden om contact te leggen met een van deze landen. Voor Guatemala is het handig als je een beetje Spaans spreekt, maar dat is niet noodzakelijk. Ook is het belangrijk dat je de gedachtegangen van Perspectief naar voren kunt brengen in je werk. Zo is het in Kenia en Guatemala toegestaan om een christelijke partij op te zetten. Daar kun je dus zonder bezwaar politiek bezig zijn vanuit het christelijke geloof. Tenslotte kom je met enthousiasme natuurlijk ook al een heel eind."

"Het is ontzettend leuk om al die buitenlandse politieke ontwikkelingen te zien en te volgen"

Maar wat maakt dit werk nu eigenlijk zo leuk?

"Het is leuk om te zien dat het allemaal ook anders kan. Het is een kwestie van wederzijds leren en verbazen. Daarnaast is buitenlandse politiek natuurlijk ook gewoon een leuk thema om over na te denken. Het is ontzettend leuk en leerzaam om al die buitenlandse politieke ontwikkelingen te zien en te volgen."

Ben je geïnteresseerd in vrijwilligerswerk bij YIMD neem dan contact op met Jasper Maas via: Jasper_Maas_dieren@hotmail.com

Denk mee in een werkgroep!

Mail voor meer informatie naar politiek@perspectief.nu

Perspectief heeft verschillende werkgroepen. In werkgroepen wordt nagedacht over politieke thema's op een bepaald gebied. Maar het blijft niet bij denken en discussieren. Werkgroepen schrijven ook scripta's, opinieartikelen en manifesten. Op die manier blijft Perspectief altijd up to date. Lijkt het je leuk om ook mee te denken over de politieke koers van Perspectief en de ChristenUnie? Geef je dan op voor een van de volgende werkgroepen:

- * Werkgroep Gezondheid en Sport
- * Werkgroep Economie en Financiën
- * Werkgroep Onderwijs
- * Werkgroep Duurzaamheid
- * Werkgroep Justitie
- * Werkgroep Overheid

Stuur je CV met een korte motivatie naar Mart Keuning, bestuurslid Politiek. Dit kan via politiek@perspectief.nu. Ook als je meer informatie wilt kun je op dit adres terecht.

Gezocht: Redactieleden voor Perspex

Mail voor meer informatie naar perspex@perspectief.nu

Vanwege het vertrek van een aantal medewerkers is er weer plaats voor nieuwe enthousiaste mensen in de redactie van de Perspex. Belangrijkste verantwoordelijkheden van de commissie:

- * uitgeven van het politiek jongerenmagazine Perspex (5x per jaar)
- * leden op de hoogte brengen van de verenigingsactiviteiten en -nieuws, het gedachtegoed van de jongerenorganisatie en de ChristenUnie, politiek nieuws en achtergronden
- * stimuleren van betrokkenheid en bevorderen van maatschappelijke bewustwording van leden door verschillende thema's aan de orde te stellen in een aantrekkelijke vormgeving en door taalgebruik dat jongeren aanspreekt
- * namens de vereniging naar buitentreden middels artikelen die geschreven zijn vanuit een christelijke politieke visie en waarin andere meningen en politieke visies geconfronteerd worden met het gedachtegoed van de jongerenorganisatie en de ChristenUnie

We zijn op zoek naar mensen met:

- * een journalistieke inslag
- * affiniteit met (christelijke) politiek
- * gevoel voor de doelgroep van de Perspex

Lijkt het je wat? Of heb je meer vragen? Schroom niet en neem contact met ons op.

Stuur je CV met een korte motivatie naar de hoofdredacteur van Perspex, via perspex@perspectief.nu. Ook als je meer informatie wilt kun je op dit adres terecht. Het betreft hier een vrijwilligersfunctie.

Commissie Communicatie

Zou jij mee willen denken over de nieuwe huisstijl van Perspectief?
Vind je het leuk om promotieactiviteiten op festivals te regelen?
Kortom heb je affiniteit met communicatie en Perspectief?
Dan nodig ik je uit om deel te nemen in de commissie Communicatie!

De commissie Communicatie is een nieuwe commissie. Een politieke jongeren organisatie moet van zich laten horen, moet laten zien wie ze is. Om dit doel te bereiken moet er veel werk verzet worden. De commissie is op zoek naar mensen die over organisatie-talent bezitten en/of verstand hebben van het vak communicatie.

Dus wil jij mee helpen Perspectief op de kaart te zetten? Stuur dan een mailtje naar Margreet Schutte via communicatie@perspectief.nu.

Gezocht: Debaters...

De commissie Maatschappelijke Bewustwording is op zoek naar actieve leden die het leuk vinden om een bijbelstudie/ debat avonden te gaan houden bij studentenvereniging. Je zult hiervoor in september een korte cursus krijgen waarna je ongeveer 1 à 2 keer per maand met z'n tweeën een avond gaat houden op een studentenvereniging. Dit met doel om de politiek onder de studenten te brengen en ze bewust te maken van maatschappelijke bewustwording.

Lijkt je dit wat, neem dan contact op met Trineke Palm via trinekepalm@solcon.nl

Gezocht:

stagair-onderzoeker lokale afdelingen

Om een goed en coherent beleid te kunnen ontwikkelen op afdelingen is er kennis nodig van de successen en mislukkingen binnen de lokale afdelingen. De ene afdeling is succesvoller dan de ander, haalt een hogere opkomst op avonden en meer media-aandacht. Hoe komt dat? Welke factoren leiden tot succes? Zijn die factoren te manipuleren?

Het onderzoek zal vooral kwalitatief van aard zijn. Het onderzoek kan bijvoorbeeld interviews met betrokkenen bij de lokale afdelingen bevatten. Ook is de analyse van de achtergrondkenmerken van de lokale afdelingen een mogelijkheid. De complete onderzoeksopzet wordt door de onderzoeker zelf opgesteld, in samenspraak met Marijn Gunnink, bestuurslid Afdelingen.

Wat bieden wij jou:

- * Uitdagend onderzoek op niveau
- * Een jonge en bruisende organisatie
- * Veel ruimte voor eigen inbreng
- * Een passende stage- en onkostenvergoeding
- * Mogelijkheid het onderzoek in de studie in te passen

Wat vragen wij van jou:

- * Je bent bezig met een studie organisatiewetenschappen, bestuurskunde, politicologie, bedrijfskunde of een andere sociale wetenschap.
- * 4 à 6 uur in de week, gedurende een periode van ongeveer 2 maanden.
- * Affiniteit met christelijk-sociale politiek en Perspectief

Voor meer informatie en sollicitaties kun je Marijn Gunnink bellen of mailen, afdelingen@perspectief.nu of 06-15906941. Reacties bij voorkeur voor 15 februari 2008.

Gezocht: leden werkgroep Europa

De werkgroep Europa is op zoek naar nieuwe leden die willen meedenken over de toekomst van Europese samenwerking. In deze werkgroep wordt nagedacht over Europese politieke thema's, daarnaast schrijven we ook scripta's, opinieartikelen en manifesten. De centrale vraag is hoe er op Europees niveau samengewerkt moet worden op een christelijk-sociale wijze? Lijkt het je interessant om ook mee te denken over de politieke koers van Perspectief en de ChristenUnie? Meld je dan snel aan!

De Werkgroep Europa wil de visie van Perspectief op samenwerking en integratie in Europa, met name in het kader van de Europese Unie, verder uitdiepen. Dat doen we door het schrijven van scripta's, waarvan de eerste eind juni 2007 uitkomt, maar ook door het publiceren van artikelen in de media en door het organiseren van acties en excursies (in samenwerking met de commissie internationaal) naar bijvoorbeeld het Europees Parlement in Straatsburg.

Stuur je CV met een korte motivatie naar Geert de Jong, Politiek Commissaris Europa. Dit kan via europa@perspectief.nu. Ook als je meer informatie wilt kun je op dit adres terecht.

Gezocht: leden Congrescommissie

Voor de congrescommissie zijn we op zoek naar nieuwe enthousiaste leden. Eén keer per jaar wordt er een groot congres van twee dagen georganiseerd. Met het congres biedt Perspectief een inhoudelijk en gezellig weekend voor al haar leden. Als jij de congrescommissie wil komen versterken, krijg je de mogelijkheid om met grote budgetten te werken en een mooi inhoudelijk programma neer te zetten op top-locaties. De tijd die je in deze functie steekt is flexibel. Herken jij je in het volgende profiel, reageer dan snel!

Ben jij:

- Stressbestendig?
- enthousiast om een grote activiteit te organiseren?
- iemand die van aanpakken weet?
- Lid van Perspectief of de ChristenUnie?
- Zelfstandig?

Dan bieden wij jou het volgende aan:

- Een uitdagende functie;
- Een team met leuke mensen om mee samen te werken;
- Vrijheid om het congres in overleg met de rest van de commissie op te zetten naar eigen wens.

Lijkt dit je wat of wil je meer weten over de congrescommissie? Mail naar Joëlline Goossen (secretaris@perspectief.nu) of bel 06-15906936

Perspectief wordt uitgegeven door
Perspectief, ChristenUnie-jongeren

Redactie:
Samuele Wijnja (Hoofdredactie)
Esther Jonker (Eindredactie)
Wim Doddema
Jochem Meeuwse
Maarten Laarhoven
Jolanda van Zwieten
Michaël van der Meulen
Rianne van der Sar
Jacco Overeem

Columnist
Leon Meijer

Redactieadres Perspex:
Postbus 439
3800 AK Amersfoort
tel.: 06-506 887 06
e-mail: perspex@perspectief.nu

Lidmaatschap:
€ 12,50 per jaar

Opzegging van het lidmaatschap dient schriftelijk te gebeuren, tenminste 4 weken voor het eind van het jaar. Dit kan per mail (ledenadministratie@christenunie.nl) of per brief.

Informatie:
Perspectief,
ChristenUnie-jongeren
Postadres:
Postbus 439
3800 AK Amersfoort
Bezoekadres:
Puntenburgerlaan 91
3812 CC Amersfoort
tel: 033- 422 69 51
fax: 033- 422 69 68
info@perspectief.nu
www.perspectief.nu

Bestuur Perspectief:
Voorzitter: Rogier Havelaar
(voorzitter@perspectief.nu)
Secretaris: Joëlline Goossen
(secretaris@perspectief.nu)
Politiek: Mart Keuning
(politiek@perspectief.nu)
Penningmeester: Anton de Wit
(penningmeester@perspectief.nu)
Intern: Pieter Leemhuis
(intern@perspectief.nu)
Afdelingen: Marijn Gunnink
(afdelingen@perspectief.nu)
Internationaal: Jonathan van Tongeren
(internationaal@perspectief.nu)
Communicatie: Margreet Schutte
(promotie@perspectief.nu)

Vormgeving: Paul van Wijgerden
Druk: Van der Weij, Hilversum

NAW-gegevens
Perspectief registreert NAW gegevens van alle leden. Zorgvuldig geselecteerde derden stellen wij af en toe in staat om u gerichte aanbiedingen te doen. Vragen of bezwaar? Neem dan contact op met de ledenadministratie. Dan vermelden we dat u geen aanbiedingen wilt.

Deep Throat verdient geen voorpagina's

Na tweeënhalf jaar vindt Perspectief-voorzitter Rogier Havelaar (24) het tijd om het stokje over te dragen. Na de jongerenafdeling van de ChristenUnie lonkt de Tweede Kamer. "Ik vind het wel leuk om aandacht te krijgen."

Als het aan Havelaar had gelegen hadden de voorpagina's gisteren niet geopend met het protest van de ChristenUnie tegen de historische pornofilm Deep Throat, die BNN binnenkort uitzendt. "Nu gaan de kijkcijfers omhoog. Dat is precies het effect dat we niet willen." De ChristenUnie moet zich niet uit zijn tent laten lokken, vindt hij. "Het is beter terughoudend op incidenten te reageren. Laten we die programmamakers niet het plezierje gunnen op de voorpagina te komen."

Vooraf dankzij de ChristenUnie (en het CDA) in het kabinet Balkenende IV worden de morele teugels in Nederland strak

aangehaald. Blowen, zuipen en seks op tv: de ChristenUnie wil het liefst allemaal verbieden. Maar verwacht van de jonge honden van Perspectief, de jongerenafdeling van de ChristenUnie, geen rebellie tegen de grote broer. "We zitten al in verschillende overlegorganen. Je kunt wel scoren in de media, maar liever kaarten we zaken intern aan. Je moet wel bedenken: zonder de ChristenUnie geen Perspectief."

"Je moet in het voortraject al ingrijpen", zegt Havelaar, die zich "eerder conservatief dan progressief" noemt. "Een breezersletje vinden we schande, maar om de seksualisering van

de samenleving die daarvoor gaat, maken we ons niet druk. Het is goed dat het kabinet normerend optreedt." En dus: "Sluit alle coffeeshops. We zijn altijd tegen het gedoogbeleid geweest."

Maar helpt verbieden wel? Wat niet mag, kan immers verschrikkelijk lekker zijn. "In Bunschoten (het grootste ChristenUnie-bolwerk, red.) is het wietgebruik hoog", bevestigt Havelaar knarsetandend. En in het strikt protestante vissersdorp Urk, na Bunschoten procentueel de tweede grootste CU-enclave, snuiven jongeren cocaine bij de vleet. Havelaar: "Van die gemeenschappen is bekend dat jongeren er redelijk kort gehouden worden." Havelaar komt zelf niet uit de Bible Belt - hij kerkt bij de Evangelische Baptistengemeente in zijn woonplaats Tilburg.

Niet alleen hedonistische uitwassen maar ook het homohuwelijk, euthanasie en abortus, waar Nederland in het buitenland om geroemd (en bekritiseerd) wordt, kennen bij

Havelaar geen genade. "Verworvenheden? Dat hebben wij nooit zo gezien." De betutteling van de samenleving door het kabinet is overigens vooral een klacht uit de liberaal, hoog opgeleide grachten-gordel, meent Havelaar.

Perspectief gaat dan niet op de barricaden tegen de ChristenUnie, maar minister Rouvoet van Jeugd en Gezin moet zich wel iets meer profileren, vindt Havelaar. "Je leest bijvoorbeeld in de krant over een onderwerp dat typisch iets is voor Rouvoet, maar dat gaat dan over Albayrak of Klink. Het is voor hem de uitdaging zijn portefeuille wat meer in te kleuren. Anders loop je het risico dat je in de beleving van mensen een minister van van alles en nog wat wordt."

Na tweeëneenhalf jaar voorzitterschap vindt Havelaar het welletjes. Voorlopig heeft hij zijn handen vol aan afstuderen. Hij denkt aan een paar maanden vrijwilligerswerk in een bejaardenhuis en een half jaar veldonderzoek in Kenia. Daarna lonkt voor de

masterstudent Maatschappij- en Gedragswetenschappen aan de Universiteit van Tilburg de politiek. Bij de laatste verkiezingen stond hij op een tiende plek. Dat leverde bijna een zetel op: CU haalde zes zetels, maar omdat Rouvoet en Huizinga in de regering kwamen, kwamen twee kandidaten toch in de Kamer.

Het moet wel erg raar lopen wil Havelaar na de volgende verkiezingen in 2010 dus geen motie indienen voor een internetpolitie. Op de website van de scheidend voorzitter staat nog dat hij politicus of zending wil worden, maar dat blijkt achterhaald. "Een goede gedragswetenschapper worden? Ik ben bang dat ik daar het geduld niet voor heb. Ik vind het wel leuk om aandacht te krijgen, ik zing ook in een gospelbandje. Je moet niet op het podium gaan staan als je het niet leuk vindt. Uiteindelijk zal ik wel in de politiek terecht komen."

Bron: (S)Plts

Onder het regime van Alexander Lukashenko, Europa's laatste dictatuur, worden de mensenrechten en fundamentele vrijheden van het Belarussische volk stelselmatig geschonden. Perspectief en mensenrechtenorganisatie Jubilee Campaign startten per maart politieke actie voor Belarus.

In Belarus, ofwel Wit-Rusland, lijkt de tijd stil te staan. Het totalitaire controle regime, dat de Sovjetunie tijdens de Koude Oorlog kenmerkte, bestaat nog steeds voort in een land dat door velen wordt beschouwd als de laatste dictatuur in Europa. Vrijheid van meningsuiting, vereniging en geloof worden onderdrukt door een regering die weigert echte democratie te omarmen.

De Belarussische regering lijkt bijna alle uitingen van zelfstandig denken en actievoeren te willen onderdrukken. Zodra de oppositie in Belarus de straat op gaat om te protesteren zijn er binnen de kortste keren meer politie en militie op de been dan demonstranten. De metro wordt stilgezet, telefoonverkeer wordt gestoord, om op elke mogelijke manier maar te zorgen dat er geen

Petitie voor een vrij Belarus

nieuwe demonstranten bijkomen. In veel gevallen wordt een demonstrerende menigte met geweld uiteengeslagen, iets was ook Jonathan van Tongeren van Perspectief, met eigen ogen afgelopen januari zag gebeuren in Minsk. Enkele tientallen jonge Belarussische actievoerders, met wie Jonathan ook demonstreerde, werden kort tijd daarop verhoord en voor 15 dagen vastgezet vanwege zogenaamd 'slecht taalgebruik'.

Belarussische burgers mogen hun regering niet in verlegenheid brengen tegenover de wereldpers. Leaders en leden van nationale bewegingen en organisaties die oproepen om vrijheid en herziening van het onderdrukkende beleid van hun overheid bevinden zich zodra ze zich uitspreken binnen de kortste keren achter slot en grendel. Zmitser Dashkevich (26), een van de leiders van Young Front - een van de grootste politieke jongerenbewegingen tegen het regime van Lukashenko, werd afgelopen januari uit-

eindelijk vrijgelaten nadat hij 16 maanden gevangenisstraf had uitgezeten. Waar hij zich schuldig aan had gemaakt? Volgens de Belarussische regering was hij schuldig bevonden aan "het organiseren en deelnemen aan een activiteit van een ongeregistreerde nongouvernementele organisatie". Ook werd hem een boete opgelegd van ongeveer 550 euro omdat hij weigerde de namen van zijn vrienden binnen Young Front te noemen.

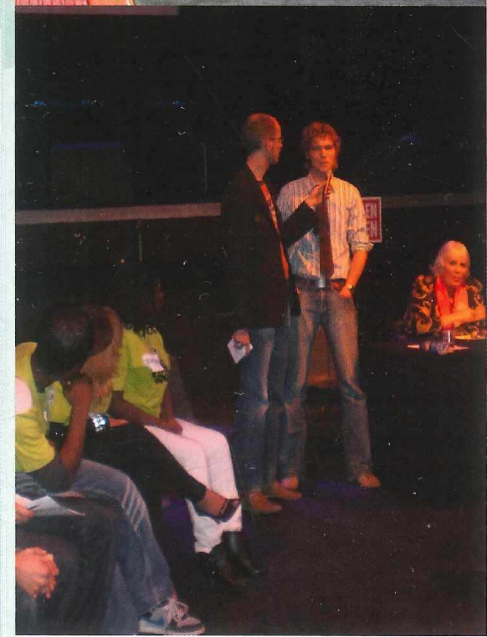
Kerken en andere geloofsgemeenschappen hebben het zwaar te verduren in Belarus. In 2005 begonnen tientallen leden van de New Life Church aan een hongerstaking toen de locale overheid dreigde hun 'ongeregistreerde' kerk, door middel van vrachtwagens en een bulldozer met de grond gelijk te maken. De kerk probeert al jaren tevergeefs het kerkgebouw te registreren. Voorgangers en allerlei soorten kerkelijk medewerkers worden regelmatig geconfronteerd met boetes die soms meerdere malen een maandsa-

laris overstijgen.

De wet van 2002 op Vrijheid van Geweten en Godsdienstige Organisaties vormt een grote bron van kwaad in dit alles: de wet, die aangenomen is zonder enige inspraak van de verschillende religieuze groepen, is in directe strijd met de grondwet maar ook met de internationale verdragen die ook Belarus heeft ondertekend. De wet schrijft voor dat iedere religieuze activiteit van niet-geregistreerde kerken illegaal is.

Jubilee Campaign en Perspectief zijn samen een petitie gestart die pleit voor meer democratie en vrijheidsrechten in Belarus. Godsdienstvrijheid vormt een belangrijk aandachtspunt hierin.

Ben je geïnteresseerd, Op de website van Jubilee Campaign (www.jubileecampaign.nl) is extra achtergrondinformatie bij de petitie te vinden.

Hé!
Wat doe jij eraan?!

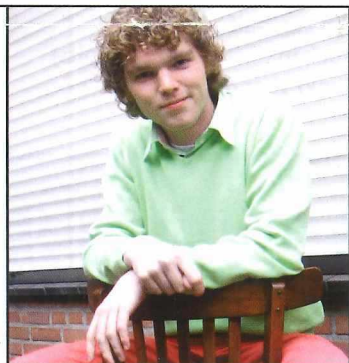

Word NU lid!

Ja, ik word lid van Perspectief, ChristenUnie-jongeren. Ik machtig Perspectief om de contributie (€ 12,50 per jaar) af te schrijven van mijn rekening.

Ja, ik word lid van Perspectief en de ChristenUnie. Ik machtig Perspectief om de contributie (€ 32,50 per jaar) af te schrijven van mijn rekening.

...En ontvang gratis een hippe tas als welkomstcadeau.

Rogier Havelaar voorzitter Perspectief

"Vind jij seksblaadjes in een tankstation niet kunnen? Vind jij abortus ook geen oplossing? Wil jij opkomen voor wie zwak is en wie geen helper heeft?"

Steun dan Perspectief die daartegen in actie komt!

Wij heb JOUW STEUN nodig!

Naam:

Adres:

Postcode:

Plaats:

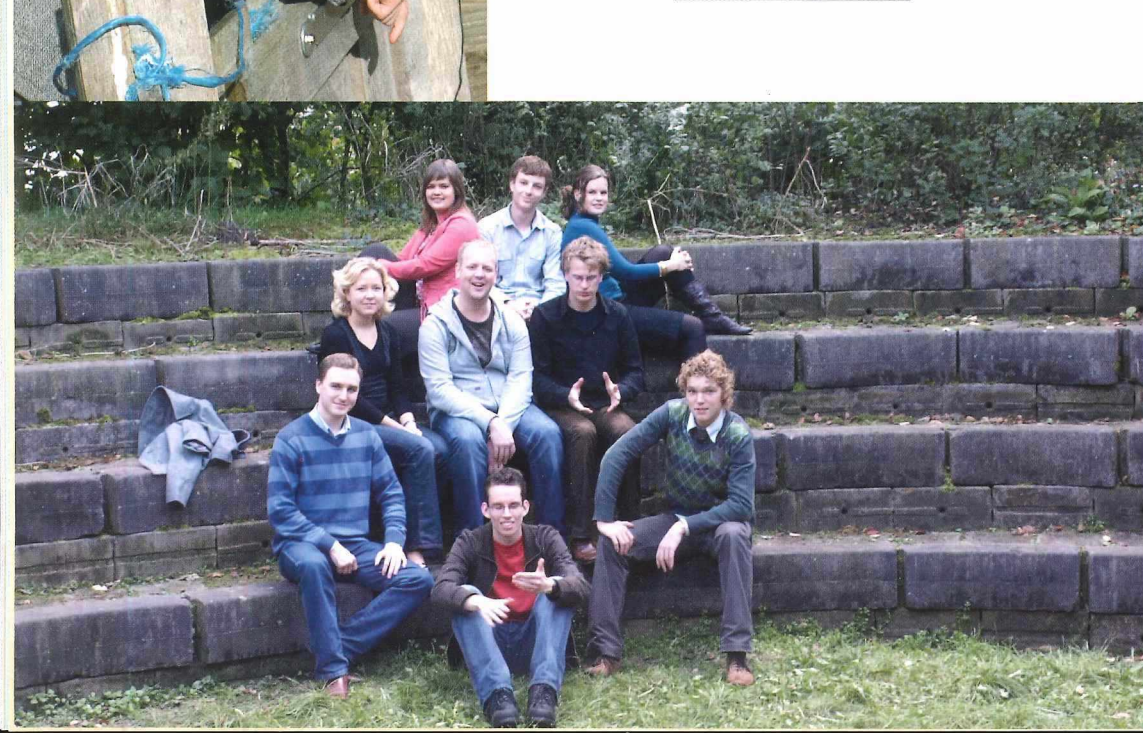
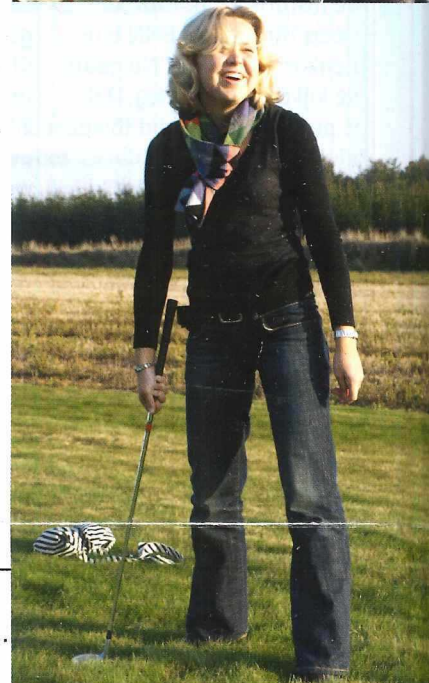
Tel.nummer:

Geb.datum:

E-mail:

Rekeningnummer:

Handtekening:

Perspex

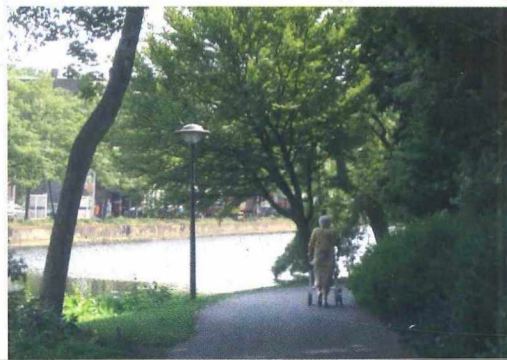
Uitgave van Perspectief, ChristenUnie-jongeren

9e jaargang | Juli 2008 | nr. 32

Ga mee op Europareis met Perspectief

- 2** Afscheid Rogier Havelaar
- 3** Perspex-nieuws
- 4** Politiek is vet
- 5** Actieve ledendag Bowlen
- 6** President jouw volgende baan?
- 7** De ideale president
- 8** Politieke spelletjes
- 9** Oud en zat van dagen
- 11** Jeugd en Gezin: Broodnodig of betutteling?

Rogier Havelaar heeft afscheid

genomen van 'het mooiste honden-vrijwilligerswerk'

Na ruim tweeënhalft jaar heeft Rogier Havelaar zijn voorzitterschap van Perspectief neergelegd. Tijdens de Algemene Ledenvergadering dat plaats vond op 31 mei 2008, heeft het 23-jarige gezicht van de ChristenUnie-jeugd afscheid genomen van 'het mooiste honden-vrijwilligerswerk dat er bestaat'.

Tijdens de Algemene Ledenvergadering hebben Egbert Schuurman, Ed Anker, Peter Blokhuis, Jan van den Bosch, Marijn Gunnink en Rogiers ouders allemaal een speech opgevoerd voor Rogier.

Het einde van het voorzitterschap is niet het einde van zijn betrokkenheid bij de ChristenUnie. De Tilburgse student staat nog op de lijst van de Tweede Kamerkandidaten van de ChristenUnie.

Rogier in een reactie op zijn vertrek: "André Rouvoet heeft wel eens gezegd dat Tweede Kamerlid de mooiste hondenbaan is die er bestaat. Over het Perspectief-voorzitterschap zou ik willen zeggen dat het het mooiste "honden-vrijwilligerswerk" is dat er bestaat. Perspectief is de jongerenorgani-

satie van de ChristenUnie en maakt het voor jongeren mogelijk politiek actief te zijn. Zeker in een partij als de ChristenUnie, waar Perspectief zeer serieus wordt genomen door bestuur, fractie, bewindspersonen en vooral alle lokale unies."

Groei
"De afgelopen jaren is Perspectief behoorlijk gegroeid. Daar ben ik erg blij mee. We groeiden in (actief) ledenaantal, politieke bijdragen in de vorm van publicaties en aanwezigheid bij talloze debatten en congressen, en ga zo maar door.

Mail, sms, Hyves
Tweede Kamer-fractievoorzitter Arie Slob zegt dat Rogier in de afgelopen jaren veel heeft betekend voor Perspectief en de chris-

telijk sociale politiek. "Met genoegen heb ik hem de afgelopen jaren als voorzitter zien functioneren. Natuurlijk ook wel eens mijn wenkbrouwen gefronst, maar dat hoort erbij. Zijn enthousiasme en inzet voor de christelijke politiek is groot. Regelmatig dook hij ook bij de fractie op. En via mail, sms en hyves hadden we regelmatig contact. Soms op de gekste tijdstippen. Zo kon er midden in de nacht wel eens een berichtje van hem binnenkomen. Ook na zijn vertrek als voorzitter van Perspectief zullen we ongetwijfeld nog van hem horen. Ware het maar vanwege het feit dat hij op de tiende plaats van de kandidatenlijst staat. Nee, van Rogier zijn we gelukkig nog lang niet af."

Overmoed en volwassenheid
Partijvoorzitter Peter Blokhuis: "In

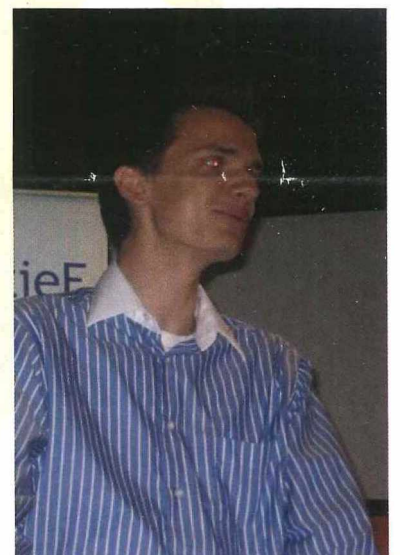
Rogier Havelaar treft mij de bijzondere combinatie van jeugdige overmoed en volwassen optreden. Rogier is bevolgen. Als meelevend christelijk staatsburger wekt hij de indruk de wereld te kunnen winnen voor zijn opvattingen. Hij klimt de Eiffeltoren op om heel Europa zegen toe te bidden. Als voorzitter van Perspectief neemt hij deel aan intern overleg binnen de partij. Daar weet hij de indruk te wekken dat hij al heel lang meedoet en spreekt vanuit een rijke ervaring. In Rogier was Perspectief op verschillende plaatsen constructief aanwezig. Er werd naar hem geluisterd. Als voorzitter heb ik mij vaak afgevraagd hoe hij de leden van zijn club zo ver krijgt dat hij namens hen kan zeggen wat hij zegt. Door overmoed of door volwassenheid?"

Naast Rogier Havelaar, hebben ook Margreet Schutte (Bestuurslid Communicatie) en Anton de Wit (Peningmeester) afscheid genomen van het actieve lidmaatschap binnen Perspectief. Wouter Kremer heeft Margreet Schuttes taken overgenomen en Roosmarijn Veldstra die van Anton de Wit.

Roosmarijn Veldstra

Wouter Kremer

Column

Brian Maston

Toen mij werd gevraagd om een artikel of column te schrijven over de behandeling van de Amerikaanse politiek in de Nederlandse media, heb ik niet lang gearzeld. Het is een makkelijk te klaren klus. Ik geef college in Media Studies en zaken als beeldvorming en media-hypes zijn terugkomende onderwerpen van discussie. Daarnaast ben ik zelf immigrant in dit prachtige, fietspad-doorvlochten land en tegelijkertijd burger en inwoner van de staat New Jersey, de thuisstaat van Bruce Springsteen. Net als hij ben ik 'born in the USA'.

Dus, om te beginnen: Ja, de historische strijd tussen een blanke vrouw met een beroemde achternaam en een zwarte man met een Islamitische naam heeft meer

media-aandacht getrokken dan een wat oudere heer die een paar jaar in een doos in Vietnam heeft moeten vertoeven.

Barak Obama -en in mindere mate ook Hillary Clinton- konden niet alleen de media voorzien van interessante verhaallijnen, maar Obama was werkelijk een Amerikaanse politicus die een Jeroen Pauw of een Paul Witteman zou kunnen begrijpen. Hij is welbespraakt, zoals politici in Europa geacht worden te zijn. Hij kleedt zich strak en modern, wat van politici in Europa verwacht wordt. Hij draagt geen vlagspeldje en hij heeft andere landen niet bedreigd om ze te bombarderen als ze het niet eens zijn met zijn beleid. Die trend van het vlagspeldje is grotendeels onbekend in Europees-politieke kringen evenals bedreigingen van geweld richting andere natiestaten.

Kort gezegd, behalve zijn exotische huidskleur doet Obama Europese politici denken aan zichzelf en Europese journalisten aan de politici over wie zij berichten. Zelfs de

Nederlandse Minister van Financiën bekend geïnspireerd te zijn door Barak. Hoewel collega-ministers deze bekentenis grotendeels met chagrijn begroeten, is het beslist geen verrassing.

De aandacht en lofzang aan Barak Obama - niet alleen in Nederland, maar op veel plaatsen in de wereld - betekent niet per se dat zijn overwinning waarschijnlijk is. Helaas, en ik benadruk helaas, als u dit kunt lezen, is de kans groot dat u niet mag stemmen in de Amerikaanse verkiezingen en uw media hebben veel te veel energie en tijd besteed aan de Democraten, die meestal presidentsverkiezingen verliezen. McCains visie voor Amerika is net zo internationaal, politiek relevant als die van Obama en verdient aandacht van de media. Tenminste tot november is het ongetwijfeld van belang wie hij is en vooral wat hij denkt.

Hebben de Amerika-correspondenten hun publiek dan laten vallen? Ja en nee. Ja, de verslaggeving heeft een voorkeur gehad voor

Obama en de Democratische kandidaten. Nee, want de Nederlandse mediaverslaggeving is representatief geweest voor de verslaggeving in de Verenigde Staten. De race om de Democratische nominatie was nog in volle gang en 24-uur nieuwsprogramma's zoals MSNBC, CNN en zelfs het Republikein-vriendelijke Fox hebben uren van hun tv-tijd gevuld met politieke observaties, speculerend of Obama zich wel of niet kon identificeren met bierdrinkende en jagende, witte mannelijke automonteurs.

Bovendien heeft geen andere serieuze kandidaat spirituele leiding gezocht bij een geestelijke die de Amerikaanse overheid verantwoordelijk hield voor het verspreiden van het aidsvirus binnen de Afrikaans-Amerikaanse gemeenschap. De Nederlandse verslaggeving spiegelde simpelweg haar nog luider, overdrijvende tegenhangers. Dit is weinig verrassend, hoewel te betreuren, aangezien het de verantwoordelijkheid is van buitenlandcorrespondenten om het nieuws van een ander land te destilleren naar een meer drinkba-

re cocktail voor hun eigen binnenlandse publiek. Dat iets nieuws is in Amerika, betekent niet automatisch dat het overall nieuws is.

Amerikaanse zenders hebben het excuus dat ze veel tijd hebben om op te vullen, Nederlandse journalisten die verantwoordelijk zijn voor 2 tot 10 minuten durende televisie-items en het incidentele krantenartikel, hebben de luxe van selectie. Hoe dan ook, om de een of andere reden hebben zij gekozen, voor het merendeel, om McCains positie tegenover Iran, of politieke aardverschuivingen, zoals de groeiende ideologische kloof tussen de sociale conservatieven en de politieke conservatieven in de Republikeinse Partij, te negeren ten behoeve van ontroerende speeches door een knappe, charismatische politicus en de mantelpakken en emoties van een andere handige politica met een beroemde achternaam. Ze hadden het beter gekund.

Brian Maston
Media Studies
School voor Journalistiek, Utrecht

De Leiderschapstraining 2008

In navolging van het grote succes van de leiderschapstraining in 2007 heeft Perspectief ook in 2008 weer een leiderschapstraining aangeboden aan haar leden. In 2008 hadden we plek voor 10 leden die de training hebben kunnen volgen. Maandag 21 januari zijn we dan ook van start gegaan met 10 enthousiaste deelnemers die zichzelf wilden ontwikkelen in hun leiderschapscompetenties.

Wat zeer opmerkelijk was is het grote verschil in aanmeldingen tussen mannen en vrouwen. Zo hadden we 2 mannen en 8 vrouwen die de training hebben gevolgd. Al deze deelnemers waren stuk voor stuk supergemotiveerd om er een mooie training van te maken.

Net als in 2007 werden ook dit jaar de deelnemers begeleid door coaches vanuit de politiek en het bedrijfsleven. Een combinatie die vorig jaar tot het grote succes heeft geleid van deze training. We

hebben dus ook geen problemen gehad om voldoende coaches te vinden. Tijdens de training is de hoge kwaliteit en betrokkenheid van deelnemers opgevallen. Iedereen wilde erg graag leren en zelfs als er een avond door omstandigheden gecanceled werd waren de deelnemers bijna verbolgen dat het niet door ging. Ook de onderlinge betrokkenheid bij elkaar is iets dat is opgevallen. Een groot aantal trainingsavonden startten met het gezamenlijk eten van de deelnemers op het pannenkoekenschip in Amersfoort.

Dit alles bij elkaar genomen hebben ons dan ook doen besluiten om in 2009 met de derde leiderschapstraining te starten. Het was eerst het plan om dat al meteen in september te doen, alleen is dat voor de organisatie te kort dag. Eerst zal er grondig geëvalueerd worden en waar nodig de dingen worden aangepast. Vanaf halverwege oktober kunnen jullie allen op de site een informatiebrochure vinden over de komende training en kunnen belangstellenden ook zich aanmelden voor deze training. Nog even geduld dus!

Werkgroep komt met visie op Onderwijs

Onderwijs is in het afgelopen parlementaire jaar een hot issue geweest. Daarom heeft ook de Werkgroep Onderwijs van Perspectief nagedacht over verschillende aspecten van het Nederlandse onderwijssysteem.

De visie van Perspectief, op een aantal onderdelen van het onderwijs, is opgeschreven in een drietal scripta's. Vanaf vandaag is de eerste van de drie documenten te downloaden op deze website. Er is veel onrust geweest over de manier waarop het onderwijs momenteel is ingericht. In het verleden zijn er veel veranderingen in

het systeem doorgevoerd. Daarom is er een parlementair onderzoek uitgevoerd onder leiding van Jeroen Dijsselbloem. Perspectief neemt deze vernieuwing in de Scripta Onderwijsvernieuwing ook nog eens onder de loep en geeft antwoord op de vraag op welke manier de overheid zich moet bemoeien met het onderwijs.

Nieuwe vice-voorzitter Perspectief

Na bijna twee jaar trouwe dienst binnen Perspectief houdt Mart Keuning het voor gezien als vice-voorzitter en bestuurslid politiek. Beide functies zullen overgenomen worden door Marijn Gunnink.

Marijn was tot op heden bestuurslid Afdelingen. De functie van Marijn als bestuurslid

Afdelingen zal tot de algemene ledenvergadering waargenomen worden door Marjolein Hartman. Marjolein is nu actief als regionaal contact persoon voor de afdelingen rondom Zwolle. Vanwege haar ruime ervaring binnen de vereniging vertrouwen wij er op dat zij als in staat is om de afdelingen kwalitatief en kwantitatief te versterken.

Op het najaarscongres dat begin november gehouden wordt zullen

we op gepaste wijze afscheid nemen van Mart. Tijdens dat congres zal er ook een nieuw bestuurslid Afdelingen worden benoemd. Voor deze functie wordt binnenkort een vacature uitgeschreven. Ieder Perspectief-lid kan zich kandidaat stellen voor deze functie. Over de voordracht van de selectiecommissie die hierop volgt zal op de algemene ledenvergadering, die tijdens het najaarscongres gehouden wordt, gestemd worden door de leden.

ChristenUnie-jeugd wil 'reuring' op Redeplein

Jongeren in Dronten sluiten zich aan bij de wens van de politiek om meer levendigheid op het Redeplein te krijgen. Perspectief Dronten is een actie begonnen om voor 'reuring' te zorgen. Een term die overigens is overgenomen van de plaatselijke VVD. "We hebben een mooi, nieuw centrum, maar het is jammer dat er zo weinig op het plein gebeurt", zegt voorzitter Gerard André (19). "Laat een zangvereniging optreden of vraag de scouting om een stelling te bouwen, dan gebeurt er tenminste iets."

Perspectief verzamelt ideeën en wil een plan schrijven. De organisatie, waar zo'n 25 Drontense jongeren achter schuilgaan, roept sportclubs, muziekverenigingen, andere instellingen en particulieren op om een bijdrage te leveren. André: "Niet alleen ondernemers hoeven activiteiten te organiseren."

De actie begint zaterdag 13 september met een manifestatie: 'Reuring op 't plein'. Motto: het mag best elke zaterdag feest zijn in

Dronten. "Een aantal lokale bands zal hier optreden", zegt André. "We zoeken trouwens nog een paar bandjes." Wordt het een christelijk getinte bijeenkomst? Nee, zegt André. "Al vragen we geen punk- en rockbands met omgekeerde kruizen om op te treden. Er is enige censuur. Maar het gaat om de jongeren en niet om de ChristenUnie."

Overigens wordt Perspectief geholpen door enkele andere jongeren. "Een paar klasgenoten van mij had-

den het idee om met een aanhanger met daarop een muziekinstallatie op het Redeplein te gaan staan. En dan maar wachten tot ze zouden worden weggestuurd. Dat leek me niet zo verstandig. Toen hebben we maar iets anders bedacht." Als de manifestatie een succes wordt dan komt er mogelijk een vervolg, zegt André.

Kijk voor meer informatie op <http://www.reuringoptplein.nl>

Perspectief heeft eigen Politiek Beraad!

Sinds een aantal maanden heeft Perspectief, net als de ChristenUnie, een Politiek Beraad. Dit houdt in dat alle geledingen binnen Perspectief met elkaar spreken over wat er op dat moment gedaan wordt en wat er gedaan kan worden en hoe elkaar daarin te versterken. Het is goed om te zien dat er ook echt werk wordt gemaakt van die plannen. Alle Perspectief'ers kunnen hier hun bijdrage aan leveren. Het volgende Politiek Beraad zal begin september plaats vinden.

Wie zijn aanwezig bij het Politiek Beraad?

- * Voorzitter Perspectief
- * Bestuurslid Politiek Perspectief
- * Assistent-voorzitter Perspectief

- * Politieke Fractie
 - o Twee Politiek Commissarissen uit cluster binnenland
 - o Een Politiek Commissaris uit cluster buitenland
- * Eén persoon namens de Commissie Communicatie
- * Eén persoon namens de Commissie Maatschappelijke Bewustwording
- * Twee mensen namens de Afdelingen
- * Eén persoon namens de Commissie Internationaal
- * Eén persoon namens de de Webredactie

Wil jij ook een stem hebben in het Politiek Beraad? Meld je dan aan bij de vertegenwoordiger van jouw afdeling/ commissie/ werkgroep.

“Politiek is vet!”

Door: Gertine Blom

Al langer is bekend dat Perspectief een nieuwe voorzitter zal krijgen. De voorgestelde kandidaat voor deze functie is Jmert Muilwijk. We maken kennis met hem op Utrecht Centraal om meer te weten te komen over deze 24-jarige student. Wat zijn zijn plannen en idealen? Wat wil hij gaan doen binnen Perspectief?

Natuurlijk willen we eerst meer weten over de persoon achter het gezicht. Opleiding, hobby's, andere dingen? “Momenteel doe ik een onderzoeksmaster aan de Universiteit Utrecht, Sustainable Development. Hiervoor deed ik een hbo-opleiding Plattelandsontwikkeling, waarvoor ik stage heb gelopen in Zuid-Afrika.” Zijn opleiding en de werkzaamheden voor Perspectief zijn echter niet de enige dingen waar Jmert mee bezig is. “Ik ben actief bij de Studentenvereniging Internationale Betrekkingen, een vereniging die zich bezighoudt met internationale thema's. Verder werk ik als projectleider aan de agrarische ontwikkeling en evangelisatie in Malawi. En ik werk bij ICCO als klimaatambassadeur. ICCO is een organisatie die zich bezighoudt met ontwikkelingssamenwerking, en de laatste tijd ook klimaatverandering. Er is vooral aandacht nodig voor klimaatverandering in ontwikkelingslanden. Leuk detail is dat ik in de zomer hiervoor samen met Victoria Koblenko naar Brazilië hoop te gaan. O ja, ik ben ook nog bestuurslid van de JV.”

Politiek leven

Tijd voor hobby's is er door dit drukke leven helaas niet zo veel. Jmerts grootste hobby is 'water'. Opgegroeid naast de Giessen, een riviertje in zijn geboorteplaats, was hij vroeger heel de zomer in het water te vinden. Kanoën, zwemmen, noem maar op. Dit komt er de laatste tijd niet meer zo veel van. Wel streeft hij ernaar om één keer per twee weken een avond vrij te houden om heerlijk relaxt een film te kijken. Ook boswandelingen maken met mensen die hij door de drukte niet zo vaak kan spreken zijn er regelmatig. Jmert komt uit de Protestantse Kerk in Nederland, maar kerkelijke stromingen zeggen hem niet zo veel. ‘Het gaat om de kern van de zaak.’

Nu over Perspectief. Want hoe is Jmert terecht gekomen bij de CU? Nadat hij stage had gelopen in Zuid-Afrika, is hij steunfractielid in Giessenburg geworden. ‘Dat moeten meer mensen doen! Gewoon een raadslid opbellen in je woonplaats. Dat vinden ze echt leuk, dat jongeren zich interesseren voor de politiek.’ Daarna kwam Perspectief in zijn leven. Hij werd in 2006 werkgroepid van de politieke fractie. Perspectief bestaat uit verschillende werkgroepen, acht in totaal, en de voorzitters hiervan heten politiek commissaris. Zo werd

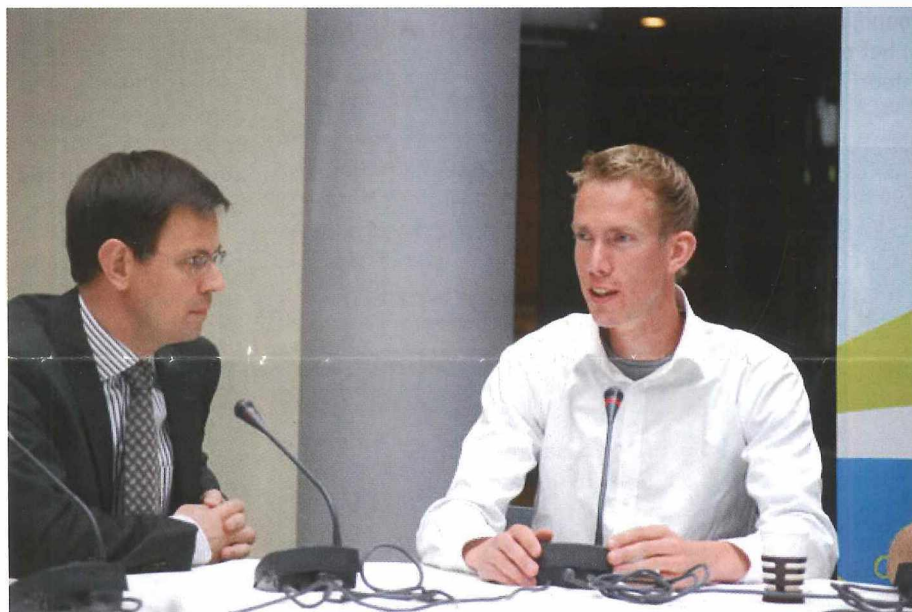
Jmert politiek commissaris economie.

‘De politiek is vet!’ reageert hij enthousiast op de vraag waarom hij zich destijds kandidaat gesteld heeft als voorzitter van Perspectief. ‘Ik wil mijn talenten benutten, en ik heb het idee dat die op het politieke terrein liggen. Ik voel me binnen de politiek op m'n plaats en ik

ouders vinden het leuk en zijn vol vertrouwen. Hij lacht: ‘Ik zit vaak met vrienden in de kroeg ofzo, en vrijwel altijd gaan onze gesprekken over de politiek. Ze vonden het dan ook niet zo gek dat ik dit ga doen.’

Twee dagen na de bekendmaking van zijn kandidaatsstelling was er een interview met Splts. Toen het interview in de krant stond, kreeg

echt iets bereiken via Perspectief. We moeten de lijn met de media voortzetten via verschillende wegen: radio, tv, debatten, tijdschriften, enzovoorts.’ Ook voor het aantal leden heeft hij grootse plannen. ‘Ik wil het aantal Perspectief-leden verdubbelen, er moeten meer mensen actief worden.’ Wat de inhoudelijke kant van de zaak betreft, wil hij vooral aan-

wil er graag mijn werk van maken. Ik wil mijn idealen realiseren. Wat ik helaas bij veel studenten zie, is dat er veel gepraat en maar weinig gedaan wordt. Meestal hebben studenten hele goede ideeën; je moet het alleen niet uitstellen om daar iets mee te doen. Je moet je plannen niet op de lange baan schuiven.’ Hij heeft zin om Perspectief te leiden. ‘De politiek is de plaats waar je dingen kunt veranderen.’

Voorzitter

De selectieprocedure voor het voorzitterschap verliep via een sollicitatiebrief en een selectiecommissie, waar onder andere de CU-fractieleider van de Eerste Kamer in zat en een werknemer van een werkvingsbureau. Er volgden verschillende gesprekken. Volgens het werkvingsbureau lagen de kwaliteiten van Jmert in de combinatie van vorm en inhoud. Als voorzitter moet je niet alleen goede standpunten hebben, maar deze ook kunnen uitdragen. De echte beslissing lag echter bij de ledenvergadering van 31 mei.

Zijn familie moest wel even wennen aan het bericht, maar zijn

hij al om 6.00u een sms'je van een vriend. En dat ging de hele dag door, met sms'jes en mailtjes. Ook zijn dominee mailde hem en vond dat Jmert nu zijn bestemming had bereikt. Ziet hij dat zelf ook zo? ‘Ik voel dit zeker als door God geleid. Het is moeilijk uit te leggen, maar het voelt echt zo. Ik wil iets aan de wereld bijdragen, me nuttig maken. Dit lukte al in mijn opleiding en werk, en nu dit.’

Plannen

‘Ik wil het aantal Perspectief-leden verdubbelen’

Maar wat zijn de plannen, nu hij uiteindelijk voorzitter is? ‘Er zijn twee soorten doelen, de inhoudelijke plannen en de organisatie op zich.’ Wat de organisatie betreft, gaat hij streven naar meer dynamiek binnen de politieke fractie. Standpunten moeten helderder naar de buitenwereld uitgedragen worden. ‘Op het gebied van professionalisering kunnen we ook vooruit. We moeten Perspectief presenteren als een relevante club! Je kunt

zodat de kinderen en kleinkinderen met de gebakken peren zitten. In dit opzicht mogen we best radicaler zijn. Radicaal, dat klinkt links, maar is logisch. Nederland mag zich best in de internationale ontwikkelingen profileren als voortrekkende van de duurzaamheid. Niet zo afwachtend, zoals men dat sinds de jaren negentig is.’ Ook het misbruik van de vrijheid van meningsuiting verdient volgens Jmert extra aandacht. ‘Tegenwoordig kwetsen mensen om het kwetsen. Dat moet tegengegaan worden.’

Visie

De vraag of er verschillen zijn tussen hem en de vorige voorzitter van Perspectief, Rogier Havelaar, blijkt een lastige. ‘Natuurlijk is niemand gelijk. Sowieso hebben we een andere achtergrond qua opleiding en gezin. Wat ons beiden typeert, is dat we er 100% voor gaan. Een verschil is dat ik wat minder impulsief ben. Impulsiviteit is overigens helemaal niet negatief.’

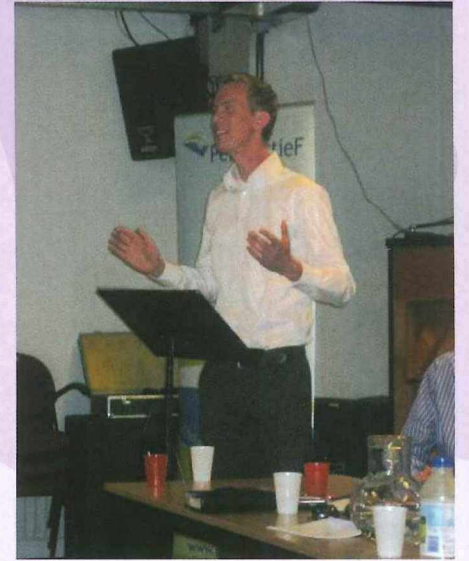
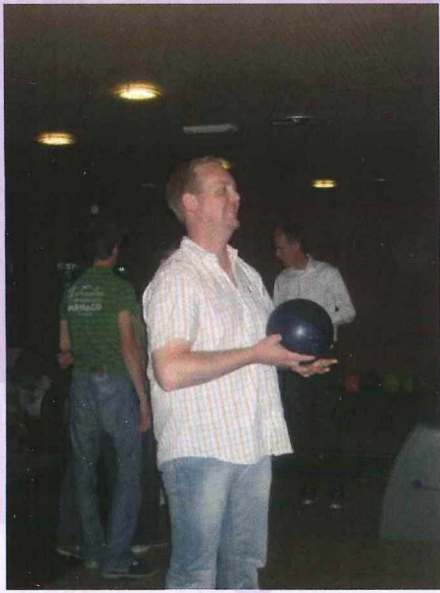
‘Ik ben wat minder impulsief dan Rogier’

‘Ik ben blij dat de CU meedoet,’ antwoordt hij op de vraag naar het functioneren van de CU binnen het kabinet. ‘Het is belangrijk om als christen je verantwoordelijkheid te nemen, en als er een kans is om mee te regeren moet die zeker gegrepen worden. Het is jammer dat de CU vaak als betuttelend wordt gezien, terwijl de dingen die de CU voorstaat gewoon in het voordeel van mensen is. Het is juist goed dat dit kabinet moralistisch is, want de moraal is vaak ver te zoeken. Wat wel belangrijk is, is om de genomen besluiten goed uit te leggen.’

Maar hoe ziet de toekomstige voorzitter van Perspectief de toekomst? ‘Mijn droombaan is de baan waarin ik mijn idealen tot uitvoering kan brengen. Dat kan van alles zijn, wetenschapper, ondernemer of politicus. Ik weet het echt niet, ik doe nu gewoon wat ik leuk vind.’

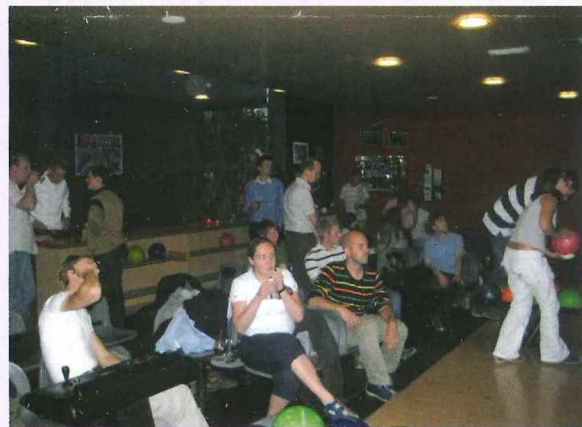
Actieve ledendag

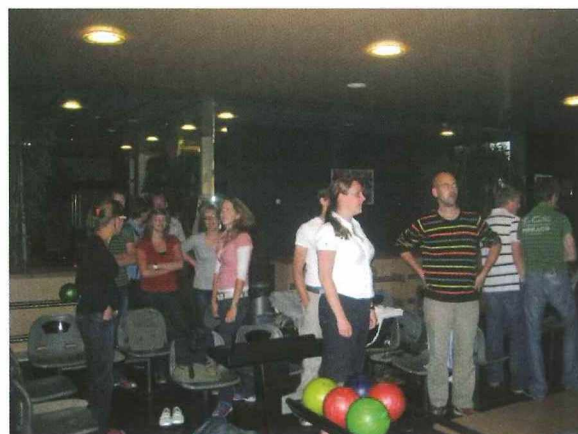
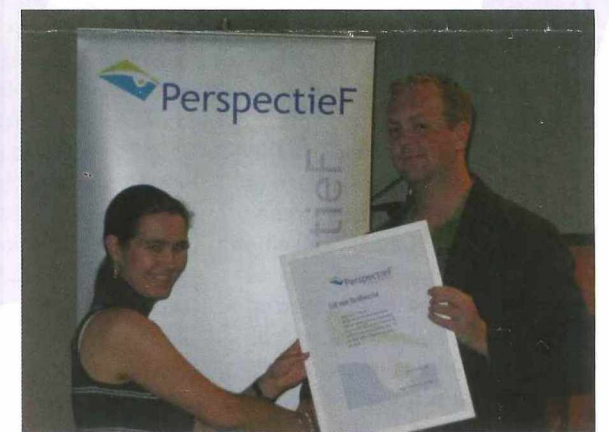
Bowlen

Tijdens de actieve ledendag op zaterdag 31 mei was er 's avonds een heuse bowling competitie. In Utrecht streden tientallen PerspectieF'ers om de titel en de eeuwige roem. Uiteraard kan er maar één de beste zijn. Deze eer viel ten deel aan Gideon den Hertog. Gideon reageert blij verrast op zijn overwinning: 'Meedoen was voor mij belangrijker dan winnen. Ik vind het erg leuk dat ik mijzelf de best bowlende PerspectieF'er mag noemen.'

De actieve ledendag was zaterdag, aansluitend aan de afscheidsborrel van de vertrekkende bestuursleden. Het begon met pannenkoeken eten in Amersfoort. Daarna werd de tocht voortgezet in de richting van Utrecht. Daar werd menig strike en spare gegooid op de bowlingbaan. Het was een gezellige en leuke avond waarbij de actieve leden van PerspectieF elkaar beter hebben kunnen leren kennen.

President - jouw volgende baan?

Door: Karin de Geest

Geen Hillary, Barack, of John. Perspex vindt het hoog tijd voor een Perspectief-president. Maar hoe werken die ingewikkelde Amerikaanse verkiezingen? Hier volgt een stoomcursus: volg de negen stappen en wie weet zetel jij over een paar jaar wel in het Witte Huis...

Fase I: De voorbereiding

1. Verander de grondwet

Helaas! Tenzij je geboren bent als Amerikaans staatsburger, mag je geen president worden. Bovendien kom je pas in aanmerking voor het presidentschap als je minstens 35 jaar oud bent. Probeer de Amerikanen dus eerst zover te krijgen dat ze de grondwet veranderen.

2. Kies een partij

Dit lijkt een simpele stap, met een tweepartijstelsel: sluit je aan bij de Republikeinen of de Democraten. Maar wat is precies het verschil? Over het algemeen zijn de Democraten iets linkser. Zij willen meer overheidsbemoediging, zodat er meer sociale en economische gelijkheid komt. De Republikeinen willen zo weinig mogelijk van de regering horen; ze mag alleen criminelen hard aanpakken en (volgens 'christelijk rechts') morele waarden beschermen. Toch zijn zelfs veel Democraten nog rechtser dan onze VVD en overlappen de

partijen elkaar voor een deel. Over morele waarden gesproken: Republikeinen zijn vaker tegen abortus, euthanasie, enz. Deze partij herbergt de laatste jaren ook een grote vleugel conservatieve christenen. Zijn de Democraten dan een soort D66? Dat valt mee. Democraten Obama en Clinton praten veel over hun geloof, meer dan Republikein McCain. Oud-correspondent Charles Groenhuijsen schrijft in *Hoera! Een nieuwe president* dat veel Democraten zich op het gebied van morele waarden best thuis zouden voelen bij de ChristenUnie, of zelfs de SGP.

3. Geld, geld, geld

Heb je je gesetteld in een partij, dan begint het echte werk: laat jezelf zien aan je partijgenoten. Wacht daar niet te lang mee, want het is geen overbodige luxe om ruim twee jaar voor de verkiezingen te beginnen. Schrijf een partijprogramma, huur een staf in, houd toespraken, win het vertrouwen van mensen. Je hebt namelijk vrijwilligers, fans en adviseurs nodig... en een hele smak geld: zeker honderd miljoen dollar.

Fase II: Voorverkiezingen

4. Define yourself

Zet jezelf met de middelen die je hebt op een aantrekkelijke manier neer, voordat je tegenstanders je in een negatief hokje plaatsen. Laat je jonge leeftijd als een voordeel zien (jij bent nieuwe politiek), want voor je het weet roepen je tegenstanders dat je te onervaren bent. Zorg er vooral voor dat mensen je niet als *liberal* zien, ook al ben je het wel (een *liberal* is in de VS geen VVD'er, maar meer een sociaaldemocraat). En kijk vooral heel goed uit voor je iets zegt. Eén onhandige opmerking kan al maken dat je het presidentschap kunt vergeten. Zorg er ook voor dat de verwachtingen aan de lage kant zijn, zodat je het verassend goed doet tijdens de verkiezingen en je kunt zeggen dat je de *comeback kid* bent. Dat doet het altijd goed.

5. Win gedelegeerden

Als eerste moet je partij jou tot presidentskandidaat kiezen en hiervoor moet je campagne voeren. In de loop van het jaar voor de verkiezingen stemmen Amerikanen tijdens een voorverkiezing (*primary*) of buurtbijeenkomst (*caucus*) op hun favoriete kandidaat. Vaak mogen alleen mensen stemmen die geregistreerd staan bij die partij, maar soms mag iedereen meedoen. Mensen stemmen eigenlijk niet op de kandidaat, maar op een gedelegeerde (afgevaardigde) die tijdens de conventie op de kandidaat stemt. De Democraten doen dit proportioneel: als 60% in

Californië op jou stemt, krijg je daar ook 60% van de gedelegeerden. De Republikeinen werken met een systeem van *Winner takes it all*: de winnaar krijgt alle gedelegeerden van die staat. Ook hebben beide partijen supergedelegeerden (hoewel ze bij de Republikeinen niet zo heten). Dit zijn oude partijbonzen, die zelf mogen uitmaken op wie ze stemmen. Als kandidaat moet je hen dus ook voor je zien te winnen. Uiteindelijk brengen de gedelegeerden hun stem uit op de conventies (in augustus en september). Vaak is ver van tevoren al duidelijk wie de kandidaat gaat worden.

Fase III: De echte verkiezingen

6. De running mate

Heb je eindelijk de zwaarbevochten overwinning behaald, dan begint het gevecht om the Oval Office pas echt. Nu strijd je tegen de kandidaat van de andere partij. Begin met een *running mate*: de persoon die je, als je wint, vice-president wil maken. Het is handig iemand te kiezen die jou aanvult. Vooral in het geval van McCain zal gelet worden op zijn toekomstige vice-president. Want mocht hij president worden en door zijn hoge leeftijd zijn werk niet kunnen voortzetten, dan wordt zijn vice-president de leider van Amerika.

7. De campagne

Baby's kussen, toespraken houden, barbecueën... Campagne voeren is veelzijdig, maar intensief. Natuurlijk zijn ook de debatten

een goede manier om jezelf te laten zien als de sterkere kandidaat. Stiekem moet je ook proberen je tegenstander zwart te maken. Natuurlijk gebeurt dat in bedekte termen en kun je beter je campagnemedewerkers het vuile werk laten opknappen. Het is ook een goed idee een beetje te rekenen. In welke staten moet je je spaarzame tijd steken? Texas is een voorbeeld van een typische 'rode staat': daar is bijna altijd een meerderheid voor de Republikeinen. Door het systeem van *Winner takes all* (zie stap 8) maakt een Democraat daar nauwelijks kans. New York is juist 'blauw'. Zoek dus uit wat de *swing states* zijn, waar het pleit nog niet is beslecht. Je kunt ook proberen mensen voor je te winnen die normaal niet stemmen. Dat kan je enorm helpen, de verkiezingsopkomst is sinds de jaren '70 lager dan 60%.

8. Win kiesmannen

De grote dag is dit jaar natuurlijk 4 november. Dan mogen alle Amerikanen stemmen op hun voorkeur. Althans, ze kiezen kiesmannen (die ook vrouw kunnen zijn) van een van de kandidaten. Zij stemmen op hun beurt in december op de presidentskandidaat. De kandidaat die in een staat de meeste stemmen krijgt, al is het verschil nog zo klein, krijgt daar alle kiesmannen. Elke staat heeft evenveel kiesmannen als het aantal vertegenwoordigers in het Huis van Afgevaardigden (dit aantal is afhankelijk van de grootte van de staat), plus het aantal senatoren (in iedere staat twee). Deze in totaal 538 mensen brengen in december hun stem uit. Dit systeem van *Winner takes all* heeft als voordeel dat een president meestal een overtuigende meerderheid krijgt van kiesmannen. Het nadeel is dat soms de kandidaat met de minste stemmen wint. Dit gebeurde in 2000: Al Gore kreeg meer stemmen dan George W. Bush, maar Bush had meer kiesmannen. Het gevolg is bekend. Theoretisch kan het trouwens voorkomen dat een kiesman niet op de kandidaat stemt die in zijn staat is gekozen, maar in de praktijk gebeurt dit haast nooit.

9. Neem intrek in de Oval Office

Heb je alle stappen met succes gevolgd? En heb je gewonnen? Dan is 20 januari de dag dat je officieel wordt geïnaugureerd. Het Witte Huis is je nieuwe woning. Tijd om te kijken hoeveel verkiezingsbeloften je kunt waarmaken...

Dit artikel is gebaseerd op:
Frans Verhagen: *De beste wint nooit*. Amsterdam, 2007.

“De ideale president is een beetje een draaikont met een flexibele geest”

Door: Eva van Soest

Maarten van Rossem (64) staat bekend om zijn krasse uitspraken. Zo noemde hij Bush ooit “een totaal mislukte president” en ook in dit interview met Perspex bestempelt hij de huidige Amerikaanse president regelmatig als ‘malloot’. Van Rossem (64) is hoogleraar Geschiedenis en gespecialiseerd in de politiek van de Verenigde Staten. We vroegen hem op welke presidentskandidaat hij zou stemmen en wat hij vindt van de belangrijke rol die religie speelt in de Amerikaanse politiek.

Stel dat u een keuze moest maken tussen Clinton, Obama of McCain als president van Amerika, wie zou u kiezen?

Ik heb een uitgesproken voorkeur voor Obama. De Republikeinen hebben er een asociale puinzooi van gemaakt wat betreft de oorlog in Irak en ook hun economische politiek. John McCain heeft daar nooit afstand van genomen.

“De Republikeinen hebben er een asociale puinzooi van gemaakt”

Waarom Obama en niet Clinton?

Ik ben niet tegen Hillary Clinton, omdat zij vrouw is, maar omdat de rol van Bill niet duidelijk is. Ik krijg het idee dat als Hillary wint, je Bill er gratis bij krijgt. Ik ben tegen die prominente rol voor Bill. Ik vind Obama een indrukwekkende kandidaat, hij heeft een groot retorisch talent. Inhoudelijk maakt het niet heel erg veel uit.

Obama kan mooie toespraken houden, maar volgens critici is hij veel te onervaren...

Mooie toespraken kunnen houden is belangrijk, dat geeft aan dat je goed kunt nadenken. Onlangs heeft hij ook nog een goeie toespraak gehouden over de rasproblematiek in de VS.

Verder is het ook zo dat veel presidenten met gedegen politieke ervaring het uiteindelijk slecht deden als president. Of iemand werkelijk een goede president wordt, valt dan ook niet te voorspellen, dat blijft altijd afwachten.

Barack Obama herhaalt in zijn campagnes vaak dat hij veranderingen wil doorvoeren. Is het niet erg naïef om dat te geloven?

Ik ben niet naïef, maar ik vind dat de nieuwe president wel een einde moet maken aan de polarisatie in Washington. Ik geloof niet dat Obama de wereld kan veranderen, maar het zou een heel klein beetje beter kunnen worden.

Wat zou beter kunnen dan?

Ik hoop dat hij in staat is om coalities te vormen, om bijvoorbeeld een einde te maken aan de hoogst ongelukkige oorlog in Irak. Dat is namelijk de grootste fout die er in jaren en jaren is gemaakt. Een criminele daad van de regering Bush, waar we met leugens zijn ingeluisd. De Republikeinen denken dat ze overal maar kunnen bombarderen,

straks gaan ze Iran nog bombarderen...

Maar er moet ook wat gedaan worden aan de gezondheidszorg, waarvoor vele Amerikanen niet verzekerd zijn. Verder heeft Bush voor een gigantisch begrotingstekort gezorgd in de overheidsfinanciën. Ik hoop dat Obama hieraan wat kan doen en het aanzien van de VS in de wereld kan herstellen!

Wat is volgens u het verschil tussen Republikeinen en Democraten?

Dat is het klassieke verschil tussen rechts en links. Democraten vinden dat de overheid een vrij belangrijke rol moeten spelen in zekerheden voor voornamelijk arme burgers. Republikeinen vinden de overheid lastig en denken dat deze de marktwerking verstoort. Hoewel ik erbij moet zeggen, dat Bush de rol van de overheid eerder heeft vergroot dan verkleind, door het afluisteren en geloof van de republikeinen in verband met terrorismedreiging.

Wat is het grootste verschil tussen de Amerikaanse politiek en de Nederlandse politiek?

Wij zijn een klein land en centraal bestuurd. Amerika is veel groter met 300 miljoen inwoners en alle 50 staten hebben weer hun eigen systeem. Wij zien alleen de federale top van dat enorme systeem. De meeste Amerikanen hebben niet zoveel met de federale overheid. Dat is voor hen hetzelfde als Brussel voor ons is. In Amerika wordt het kabinet door de president benoemd. Als Balkenende zou zeggen dat iemand moet ophoepelen, kan dat niet. Bush kan dat wel. Dat vind ik een slechte zaak.

“Politici moeten vooral bekwaam en intelligent zijn”

U vindt het Nederlandse politieke systeem dus beter?

Ja! Als Bush namelijk in Nederland premier zou zijn, dan zou hij drie jaar geleden allang zijn weggestuurd door moties van wantrouwen. Nu zit hij zijn tijd uit en kan hij niet weggestuurd worden. Ik ben een gematigd persoon, ik ben meer van het coalitiedenken. Ik heb liever wat druilerige leiders in het kabinet – Balkenende heeft tenslotte ook geen stomend charisma – dan gladdere jongens. In Nederland hebben we meer een systeem waarbij niet één persoon de macht heeft. Wij hebben niet altijd een genie als pre-

mier, maar nogmaals: liever een druilloor als premier in Nederland met een kabinet dat goed functioneert, dan zo’n malloot als Bush in Amerika, die acht jaar regeert en die de meest gruwelijke dingen heeft aangericht. De Berlusconi’s, Sarkozy’s en Bushjes van deze tijd veroorzaken duidelijk meer problemen dan dat ze oplossen!

Het heeft toch ook iets positiefs dat de bevolking zelf haar leider kan kiezen?

Dat moet namelijk wel een persoon zijn waar je je vertrouwen aan wilt geven.

Ik begrijp dat wel een beetje, maar het blijft een kulargument. Vertrouwen speelt voornamelijk in de persoonlijke sfeer, maar politici moeten bekwaam en intelligent zijn en een goed politiek programma hebben. Iemand hoeft niet aardig te zijn of leuk over te komen. Voor je het weet heb je Katja Schuurman of een gestoorde Rita Verdonk als president. Domme mensen geloven namelijk ook dat Rita kordaat besluiten gaat nemen, maar dat is maar schijn.

“Voor je het weet heb je Katja Schuurman of een gestoorde Rita Verdonk als president”

U lijkt redelijk sceptisch over Bush en Amerika en haar politiek, waarom bent u zich er toch in gaan verdiepen?

In sommige opzichten is Amerika gewoon een rotland, maar het is soms ook bewonderenswaardig. Nederland is minder bewonderenswaardig, maar ook minder rottig. Amerika is een land met zeer grote invloed, daarom is het zo’n interessant land. Als je kijkt naar de ontstaansgeschiedenis van het land, dan zie je dat Amerika wortelt in Europese bodem. Eigenlijk is Amerika een Europees land, wat door omstandigheden aan de andere kant van de oceaan is gekomen. Net als in Europa staan vrijheid en het individu centraal in Amerika.

“Ik vraag me af of Onze Lieve Heer de hele dag met politiek bezig is”

In Amerika speelt religie een grote rol in de politiek. Bush noemde

Jesus zijn favoriete filosoof, maar ook Democraten, zoals Obama, zeggen regelmatig dat het christelijk geloof en Jesus hen enorm inspireert en kracht geeft. Wat is uw mening hierover?

Ik vind dat hoogst ongelukkig. Ik vind het een rare gedachte dat Onze Lieve Heer voor Bush en tegen Kerry is. Ik vind situaties waarbij net gedaan wordt of Onze Lieve Heer voorstander is om Irak binnen te vallen onwenselijk. Je gedrag mag best beïnvloed worden door je religie, maar religie en politiek moeten gescheiden blijven.

Zijn religie en politiek wel te scheiden?

Veel mensen vinden dat hun geloof ook door moet tikken in de politiek. Ik denk dat je dat niet kunt verbieden, omdat het een inspiratiebron is. Zelf ben ik totaal niet godsdienstig. Mijn probleem met christelijke politiek is dat anderen gedwongen worden dezelfde keuzes te maken. Als je gelovig bent en voorstander van de zondagsrust dan is dat prima, maar waarom mogen anderen op zondagmorgen geen vers brood kopen bij de bakker? Amerikanen vinden dat hun president gelovig moet zijn. Ik vind het volkomen belachelijk dat de gedachte leeft, dat je anders geen goede president kunt zijn. In Nederland is dat gelukkig anders. Balkenende, Bos en Rouvoet zijn ook gelovig, maar Balkenende zegt niet bij elke toespraak: God zegene dit heerlijk land! Ik vraag me af of Onze Lieve Heer er de hele dag mee bezig is. Als hij dat is, lijkt het me erg vreemd dat hij pro-Amerikaans is

en om de zoveel tijd contact opneemt met George Bush...

In Amerika stemmen orthodoxe christenen veelal Republikeins. Hoe verklaart u dat?

Ik denk dat de Republikeinen de suggestie hebben gewekt, dat hun standpunten aansluiten bij die van evangelische christenen. Zo zijn de Republikeinen op papier bijvoorbeeld voorstander van de invoering van gebed op openbare scholen, hoewel zij in werkelijkheid daar niks mee hebben gedaan. De Republikeinen trekken vooral evangelische christenen op symbolische punten, maar in de praktijk verwezenlijken zij die punten niet. Ze weten zelf ook best dat ze dat niet gaan doen. Je kunt het vergelijken met politici in Nederland, die zeggen dat ze de normen en waarden gaan veranderen.

Hoe zit uw ideale president er uit?
De ideale president zou een soort Franklin D. Roosevelt zijn: een beetje een draaikont en een flexibele geest. Hij moet in staat zijn om afscheid te nemen van sommige opvattingen. Verder zou hij mijn politieke opvattingen moeten hebben: gematigd links van het centrum. Te radicale opvattingen leiden namelijk alleen maar tot ellende. Hij zou zoveel mogelijk geweld moeten schuwen in de buitenlandse politiek. En tenslotte moet hij maatregelen treffen om een fatsoenlijke verzorgingsstaat te creëren, waarmee hij een menswaardig bestaan kan garanderen voor die mensen die het in de maatschappij niet redden.

Heeft een boycot van de Olympische Spelen nut?

door: Jacco Overeem

Het kan niemand van jullie ontgaan zijn. In de aanloop naar de Olympische Spelen in China deze zomer is er één vraag door velen en in allerlei formuleringen opgeworpen: moet Nederland de Spelen niet op de één of andere manier boycotten? Op die manier zouden we aan China duidelijk kunnen maken dat we niet akkoord gaan met de manier waarop men daar omgaat met mensenrechten. Ons eigen Tweede-Kamerlid Joël Voordewind bijvoorbeeld heeft zich sterk gemaakt voor een boycot van de openingsceremonie door sporters en politici. Maar heeft een boycot zin?

must go on." De keuze om weg te gaan of te blijven werd aan de sporters overgelaten. Het aantal sporters dat naar aanleiding van de gebeurtenissen de Spelen verliet, was niet groot.

1980 - De Olympische Spelen van 1980 werden georganiseerd door Moskou. Omdat in december 1979 de Sovjet-Unie Afghanistan binnenviel, riep de toenmalige Amerikaanse president Jimmy Carter via de nationale en internationale pers de sporters op om af te zien van deelname aan deze Spelen. Uiteindelijk zijn 62 landen thuisgebleven (naast de V.S., o.a. West-Duitsland, Japan en... jawel: China!). Nederland deed overigens wel gewoon mee. Dit ondanks de wens van de Nederlandse regering om zich bij de boycot aan te sluiten. De Nederlandse delegatie besloot om niet deel te nemen aan de openingsceremonie, maar de sportbonden vonden niet dat de sport op zou moeten draaien voor het falen van de internationale politiek.

Ook hier blijkt dus weer dat de invloed van de politiek op de uiteindelijke beslissing niet heel groot is. De sportbonden in het Nederlands Olympisch Comité (NOC/NSF) hadden in het verleden en hebben ook nu uiteindelijk het laatste woord.

Tegenstanders van een boycot kiezen ervoor om 'sport' en 'staat' strikt van elkaar gescheiden te houden. Maar, zoals in dit korte historische overzicht zal blijken, valt het nog niet mee die scheiding vol te houden. Boycotacties en politieke protesten haalden ook in het verleden sport en politiek nog wel eens door elkaar.

1936 - In 1936 werden de Spelen

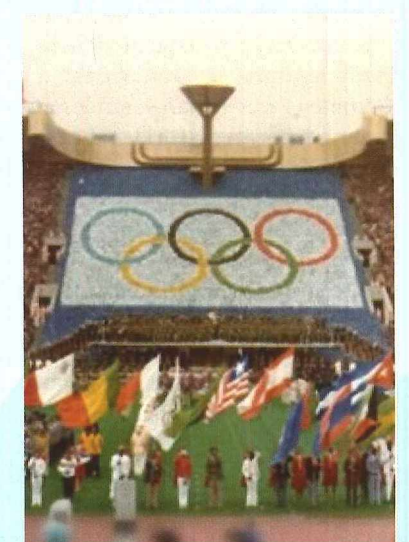
gehouden in Berlijn, waar Adolf Hitler op dat moment drie jaar aan de macht was als Reichskanzler. Er gingen geluiden op om de Spelen daarom te verplaatsen of te boycotten. Deze geluiden waren het sterkst in de Verenigde Staten. Maar de voorzitter van het Amerikaans Olympisch Comité sprak zich tegen een verplaatsing uit. En dus gingen de vanwege de aanwezige propaganda later zo genoemde 'Nazi'-Spelen gewoon door. Alleen de Nederlandse turners, een enkele hardloper en een bokser besloten deze Spelen te boycotten.

1956 - We maken een sprong van twintig jaar en komen uit in het jaar 1956, het jaar van de Spelen in Melbourne. Op 23 oktober van dat

jaar viel het leger van de Sovjet-Unie Hongarije binnen om de volksoverheid tegen de Sovjetoverheersing neer te slaan. Voor Nederland, Spanje en Zwitserland reden om thuis te blijven. De Hongaren waren er dus zelf wel en het nationale waterpoloteam moest in de finalepoule de sportieve strijd aanbinden tegen het team van de Sovjet-Unie. Er werd onder water meer gevochten dan dat er waterpolo werd gespeeld en de legende wil dat het zwemwater na de wedstrijd rood was gekleurd door al het bloed dat vloeiende. Wat je noemt een 'bloedbad' dus... De wedstrijd werd overigens met 4-0 door de Hongaren gewonnen. Twee jaar geleden – exact vijftig jaar later dus - heeft Erica Terpstra

namens het NOC/NSF haar excuses aan de sporters uitgesproken, die toen eigenlijk meer dan de Sovjet-Unie zelf door deze boycot getroffen werden.

1972 - Wanneer je de speelfilm 'Munich' hebt gezien, weet je dat ook de Olympische Spelen van het jaar 1972 niet in dit rijtje mogen ontbreken. Op 5 september van dat jaar vielen acht Palestijnse terroristen het Olympisch dorp in München binnen, waar ze twee Israëlische sporters neerschoten en elf anderen als gijzelaars meenamen. De bevrijdingspoging mondde uit in een bloedbad waarbij vijf gijzelnemers, negen Israëlische atleten en een Duitse politieagent werden gedood. Ondanks dit drama klonken de inmiddels beroemde woorden: "The Games

Oud en zat van dagen

door: Rianne van der Sar

Wel eens bedacht, hoe het is om oudere te zijn? Je hele leven heb je hard gewerkt en nu ben je zelf toe aan zorg. Dan blijkt die zorg opeens niet meer zo vanzelfsprekend te zijn. De oude vertrouwde verzorgingsstaat is verleden tijd; de huidige beroepsbevolking kan de financiële last niet meer aan. De politiek vond het daarom tijd om iets te veranderen. Dat gebeurde, maar bleef niet zonder gevolgen. Dit artikel geeft je een kijkje in de (on)mogelijkheden van de huidige situatie en hoe het is om daar als oudere in te leven.

Door de vergrijzing zijn er veel ouderen en te weinig jongeren die het financieel kunnen opbrengen om voor hen te zorgen. Was het eerder zo dat de Nederlandse overheid je verzorgde van de wieg tot het graf, dat is nu simpelweg te duur geworden. Er moet bezuinigd worden, hoewel politici het liever omschrijven als 'het efficiënt inzetten van middelen' en 'verantwoordelijkheid teruggeven aan de burger'. Hoe het ook zij, de bodem van de schatkist van onze verzorgingsstaat is in zicht en dat merken we in de ouderenzorg.

Minder geld, meer papier

Op dit moment krijgen zorgaanbieders voor ouderen steeds minder geld en moeten tegelijkertijd steeds preciezer verantwoorden, wat ze met dat geld doen. Veel extra papierwerk dus, wat ten koste gaat van de 'handen aan het bed'. Op die manier is er minder geld beschikbaar voor zorg aan

ouderen én gaat een groeiend gedeelte van dat geld op aan administratieve rompslomp. Zorgverleners moeten hun kostbare tijd spenderen aan het bijhouden van allerlei administratie, terwijl de werkdruk in de zorg al zo hoog is. Het zijn uiteindelijk de senioren in de tehuizen die hier de gevolgen van ondervinden. Omdat er minder geld beschikbaar is, is de verwachting dat een aantal verpleeg- en verzorgingstehuizen in financiële problemen zal komen. Dit proberen ze te voorkomen door te fuseren. Hoewel het financiële voordelen oplevert, kan zo'n fusie juist ook negatieve gevolgen hebben voor werknemers en cliënten. De tehuizen worden grote, logge instituten en het beleid wordt letterlijk een 'ver-van-je-bed-show'. De communicatie verslechtert door de schaalvergroting en tussen beleid en werkvloer gaapt een steeds diepere kloof. En alweer is de hulpbehoevende oudere hier de dupe van.

Eigen verantwoordelijkheid

Omdat ze de zorg voor de almaar groeiende groep ouderen niet meer kan opbrengen, wil de Nederlandse overheid de verantwoordelijkheid steeds meer teruggeven aan de burger. Een voorbeeld hiervan is dat er een verschuiving plaatsvindt van de zogeheten 'intramurale zorg' (binnen de muren van verpleeg- en verzorgingstehuizen) naar 'extramurale zorg' (thuiszorg). De overheid is nu verantwoordelijk voor de intramurale zorg, terwijl de verantwoordelijkheid voor de extramurale zorg meer bij de burger zelf ligt. Eigenlijk wil de overheid minder verpleeg- en verzorgingstehuizen en ouderen steeds meer thuis laten verzorgen.

Een belangrijke ontwikkeling in dit proces is de komst van de Wet Maatschappelijke Ondersteuning (WMO). De bovengenoemde intramurale zorg wordt nog steeds bekostigd door de AWBZ (Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten), maar grote delen van de extramurale zorg dekt de WMO. Eén van de grootste veranderingen is, dat de huishoudelijke hulp voor ouderen niet meer onder de AWBZ valt, maar onder de WMO. De WMO valt onder de verantwoordelijkheid van de gemeente, waarmee de nationale overheid deze verantwoordelijkheid dus heeft afgestoten. Voor de huishoudelijke hulp betekent dit, dat deze zorg niet langer een recht is, maar een voorziening. Het is voor de Nederlandse burger even wennen dat zorg niet meer iets vanzelfsprekends is. Had je als oudere voorheen recht op huishoudelijke hulp, nu moet je bewijzen dat je het echt zelf niet op een andere manier kunt oplossen, door bijvoorbeeld je familie in te schakelen.

Persoonlijk contact

Deze ontwikkelingen leiden ertoe, dat veel ouderen opeens hun hulp in de huishouding zagen verdwijnen. Voor velen betekent die hulp echter veel meer dan alleen maar iemand die voor hen de schilderijtjes afstoft en de badkamer schoonboent. Het is iemand die de hulpbehoevende oudere vaak elke week een paar uur in huis heeft en met wie hij een persoonlijke band opbouwt. De 90-jarige mijnheer Scheers uit Gouda is zo'n oudere die hulp nodig heeft. Hij woont weliswaar nog steeds zelfstandig, maar is lichamelijk niet meer in staat om zijn huis schoon te hou-

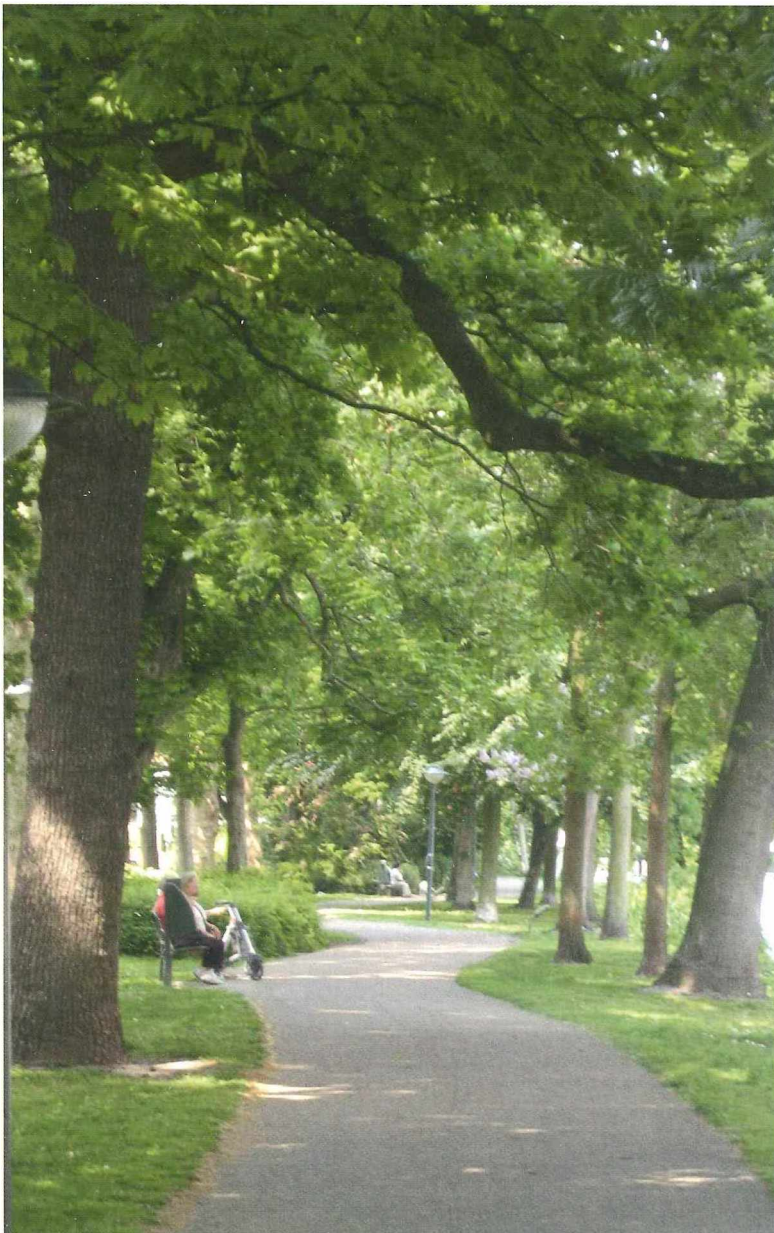

den. Hierin werd hij al jarenlang bijgestaan door zijn hulp in de huishouding, met wie het contact heel goed was. Door datgene wat er hoog in de zorgstructuur beslist werd, moest zijn hulp bij een andere zorgaanbieder gaan werken voor een veel lager salaris. Drie maanden lang zat mijnheer Scheers zonder hulp. Drie maanden lang moest hij zijn huis zelf schoonmaken terwijl hij daar niet toe in staat was. Gelukkig kon zijn dochter af en toe komen helpen, maar ook zij moest zelf werken en had er weinig tijd voor. Hij is blij dat die periode nu achter de rug is, maar dat ging niet vanzelf. Toen bleek dat zijn vaste huishoudelijke hulp niet meer voor hem kwam werken, heeft hij veel met verschillende instanties gebeld om toch weer een nieuwe hulp te krijgen. Er waren problemen met het indienen van nieuwe aanvragen en mensen aan de andere kant van de lijn wilden vaak wel helpen, maar waren daar door de administratieve chaos niet toe in staat. Ondanks zijn leeftijd is mijnheer Scheers nog alert genoeg om zelf overal achteraan te gaan. Zijn incasseringsvermogen en positieve instelling kwamen goed van pas. Volgens hem komt er steeds meer op de eigen schouders terecht. Daarom is het belangrijk dat je je niet laat afschepen en dat je op de hoogte bent van de wegen die je moet bewandelen om hulp te krijgen.

Hulpaanvraag

Zijn verpleegkundige hulp via de thuiszorg, Marieke de Vries, heeft het allemaal met lede ogen zien gebeuren. Ze ziet dagelijks de

gevolgen van alle veranderingen die plaatsgevonden hebben in de zorg. Ze begrijpt wel dat er aanpassingen nodig waren in het zorgstelsel, maar vooral de huidige bureaucratische rompslomp stuit haar tegen de borst. Waar voorheen de lijntjes tussen hulpvrager en hulpverlener kort waren, is dat nu verleden tijd. Een aanvraag voor hulp in de huishouding gaat nu via de gemeente, die via de telefoon de noodzaak van de hulpvraag moet inschatten. Zo'n aanvraag via de gemeente duurt tegenwoordig zes tot acht weken. Voor een oudere die door een val zijn heup heeft gebroken en niets meer in het huishouden kan doen, is dat natuurlijk veel te lang. Marieke houdt als verpleegkundige een oogje in het zeil bij die senioren die niet zo alert en vasthoudend zijn als mijnheer Scheers. Soms moet ze ingrijpen en belt ze zelf instanties op. Het is haar in ieder geval duidelijk, dat de WMO alleen nog maar alleen de minimale ondersteuning biedt die nodig is. De hulpbehoevende oudere van tegenwoordig is steeds meer aangewezen op hulp vanuit de omgeving, terwijl de kinderen het vaak zelf te druk hebben om zomaar bij te springen. De verzorgingsstaat is op zijn retour en de WMO is daar een duidelijk voorbeeld van. De gevolgen zijn groot en dit is waarschijnlijk nog maar het begin. Met dank aan Nelleke de Wit, hoofd Planning en Control bij Zorgpartners Gouda

Denk mee in een werkgroep!

Mail voor meer informatie naar politiek@perspectief.nu

Perspectief heeft verschillende werkgroepen. In werkgroepen wordt nagedacht over politieke thema's op een bepaald gebied. Maar het blijft niet bij denken en discussieren. Werkgroepen schrijven ook scripta's, opinieartikelen en manifesten. Op die manier blijft Perspectief altijd up to date. Lijkt het je leuk om ook mee te denken over de politieke koers van Perspectief en de ChristenUnie? Geef je dan op voor een van de volgende werkgroepen:

- * Werkgroep Gezondheid en Sport
- * Werkgroep Duurzaamheid
- * Werkgroep Economie en Financiën
- * Werkgroep Justitie
- * Werkgroep Onderwijs
- * Werkgroep Overheid

Stuur je CV met een korte motivatie naar Mart Keuning, bestuurslid Politiek. Dit kan via politiek@perspectief.nu. Ook als je meer informatie wilt kun je op dit adres terecht.

Gezocht: leden werkgroep Europa

De werkgroep Europa is op zoek naar nieuwe leden die willen meedenken over de toekomst van Europese samenwerking. In deze werkgroep wordt nagedacht over Europese politieke thema's, daarnaast schrijven we ook scripta's, opinieartikelen en manifesten. De centrale vraag is hoe er op Europees niveau samengewerkt moet worden op een christelijk-sociale wijze? Lijkt het je interessant om ook mee te denken over de politieke koers van Perspectief en de ChristenUnie? Meld je dan snel aan!

De Werkgroep Europa wil de visie van Perspectief op samenwerking en integratie in Europa, met name in het kader van de Europese Unie, verder uitdiepen. Dat doen we door het schrijven van scripta's, waarvan de eerste eind juni 2007 uitkomt, maar ook door het publiceren van artikelen in de media en door het organiseren van acties en excursies (in samenwerking met de commissie internationaal) naar bijvoorbeeld het Europees Parlement in Straatsburg.

Stuur je CV met een korte motivatie naar Geert de Jong, Politiek Commissaris Europa. Dit kan via europa@perspectief.nu. Ook als je meer informatie wilt kun je op dit adres terecht.

Gezocht:

stagair-onderzoeker lokale afdelingen

Om een goed en coherent beleid te kunnen ontwikkelen op afdelingen is er kennis nodig van de successen en mislukkingen binnen de lokale afdelingen. De ene afdeling is succesvoller dan de ander, haalt een hogere opkomst op avonden en meer media-aandacht. Hoe komt dat? Welke factoren leiden tot succes? Zijn die factoren te manipuleren?

Het onderzoek zal vooral kwalitatief van aard zijn. Het onderzoek kan bijvoorbeeld interviews met betrokkenen bij de lokale afdelingen bevatten. Ook is de analyse van de achtergrondkenmerken van de lokale afdelingen een mogelijkheid. De complete onderzoeksopzet wordt door de onderzoeker zelf opgesteld, in samenspraak met Marijn Gunnink, bestuurslid Afdelingen.

Wat bieden wij jou:

- * Uitdagend onderzoek op niveau
- * Een jonge en bruisende organisatie
- * Veel ruimte voor eigen inbreng
- * Een passende stage- en onkostenvergoeding
- * Mogelijkheid het onderzoek in de studie in te passen

Wat vragen wij van jou:

- * Je bent bezig met een studie organisatiewetenschappen, bestuurskunde, politicologie, bedrijfskunde of een andere sociale wetenschap.
- * 4 à 6 uur in de week, gedurende een periode van ongeveer 2 maanden.
- * Affiniteit met christelijk-sociale politiek en Perspectief

Voor meer informatie en sollicitaties kun je Marijn Gunnink bellen of mailen, afdelingen@perspectief.nu of 06-15906941. Reacties bij voorkeur voor 15 februari 2008. Gezocht: Enthousiastelingen over politiek

De commissie Maatschappelijke Bewustwording is op zoek naar actieve leden die het leuk vinden om avond over christelijke politiek te gaan houden bij studentenverenigingen.

Ook zijn we op zoek naar mensen die het leuk vinden om een les te geven op een Middelbare School.

Je krijgt een informatiepakket van de commissie die je kan helpen bij de voorbereiding. Je gaat ongeveer 1 keer per maand met z'n tweeën op pad. Dit met doel om de politiek onder de studenten en scholieren te brengen en ze wat meer maatschappelijk bewust te maken.

Vind je het niet erg om voor een groep te staan en wil je graag met andere nadenken over christelijke politiek: dan zijn we op zoek naar jou!!

Lijkt je dit wat, neem dan contact op met Trineke Palm via trinekepalm@solcon.nl

Gezocht: Redactieleden voor Perspex

Perspectief zoekt een eindredacteur voor Perspex

Mail voor meer informatie naar perspex@perspectief.nu

Vanwege het vertrek van de huidige eindredacteur is er weer plaats voor een nieuwe enthousiaste eindredacteur in de redactie van de Perspex.

Als eindredacteur ben je dol op de Nederlandse taal. Spel en stijl fouten zie je dan ook als dood-zonde. Je bent goed in het redigeren en verbeteren van teksten en vind het nog leuker om koppen en tussen koppen te bedenken.

Belangrijkste verantwoordelijkheden van de commissie:

- * uitgeven van het politiek jongerenmagazine Perspex (5x per jaar)
- * leden op de hoogte brengen van de verenigingsactiviteiten en -nieuws, het gedachtegoed van de jongerenorganisatie en de ChristenUnie, politiek nieuws en achtergronden
- * stimuleren van betrokkenheid en bevorderen van maatschappelijke bewustwording van leden door verschillende thema's aan de orde te stellen in een aantrekkelijke vormgeving en door taalgebruik dat jongeren aanspreekt
- * namens de vereniging naar buitentreden middels artikelen die geschreven zijn vanuit een christelijke politieke visie en waarin andere meningen en politieke visies geconfronteerd worden met het gedachtegoed van de jongerenorganisatie en de ChristenUnie

Gezocht: Debaters...

De commissie Maatschappelijke Bewustwording is op zoek naar actieve leden die het leuk vinden om een bijbelstudie/ debat avonden te gaan houden bij studentenvereniging. Je zult hiervoor in september een korte cursus krijgen waarna je ongeveer 1 à 2 keer per maand met z'n tweeën een avond gaat houden op een studentenvereniging. Dit met doel om de politiek onder de studenten te brengen en ze bewust te maken van maatschappelijke bewustwording.

Lijkt je dit wat, neem dan contact op met Trineke Palm via trinekepalm@solcon.nl

We zijn op zoek naar mensen met:

- * een journalistieke of taalkundige inslag
- * een liefhebber van de Nederlandse taal
- * affiniteit met (christelijke) politiek
- * gevoel voor de doelgroep van de Perspex

Lijkt het je wat? Of heb je meer vragen? Schroom niet en neem contact met ons op.

Stuur je CV met een korte motivatie naar de hoofdredacteur van Perspex, via perspex@perspectief.nu. Ook als je meer informatie wilt kun je op dit adres terecht. Het betreft hier een vrijwilligersfunctie.

Gezocht:

leden werkgroep Mobiliteit & Ruimte

Binnenkort start de nieuwe werkgroep Mobiliteit & Ruimte. Hiervoor zijn wij op zoek naar mensen die zich graag willen inzetten voor Perspectief. Centraal binnen deze werkgroep staat het streven naar een duurzame opzet van de ruimtelijke ordening en verbetering van de mobiliteit.

Hoe kan de mobiliteit worden verbeterd en tegelijkertijd het milieu worden ontzien? Hoe dient aan de toenemende ruimtebehoefte te worden voldaan en kunnen waardevolle cultuur- en natuurgebieden beter worden beschermd? Op welke wijze kan de versnippering van het landschap worden tegen gegaan? Dit zijn enkele voorbeelden van onderwerpen die binnen de werkgroep mobiliteit & ruimte aan orde kunnen komen.

De creatieve ideeën van de werkgroep worden omgezet in opinieartikelen, moties, resoluties en voorstellen voor het bestuur. Daarnaast houdt de werkgroep de Tweede Kamer fractie scherp in de gaten.

Voel jij je aangetrokken tot het onderwerp Mobiliteit & Ruimte en wil je graag actief worden? Stuur dan een mailtje met een korte motivatie naar Niels Kruijthof, via n.kruijthof@quicknet.nl. Je mag ook bellen naar 06-42684031.

Gezocht: Commissie Communicatie

Zou jij mee willen denken over de nieuwe huisstijl van Perspectief? Vind je het leuk om promotieactiviteiten op festivals te regelen? Kortom heb je affiniteit met communicatie en Perspectief? Dan nodig ik je uit om deel te nemen in de commissie Communicatie!

De commissie Communicatie is een nieuwe commissie. Een politieke jongeren organisatie moet van zich laten horen, moet laten zien wie ze is. Om dit doel te bereiken moet er veel werk verzet worden. De commissie is opzoek naar mensen die over organisatietalent bezitten en/of verstand hebben van het vak communicatie.

Dus wil jij mee helpen Perspectief op de kaart te zetten? Stuur dan een mailtje naar Margreet Schutte via communicatie@perspectief.nu.

Jeugd en Gezin: Broodnodig of betutteling?

Sinds anderhalf jaar hebben we een nieuw fenomeen in Den Haag. Het zogenaamd 'programma ministerie' heeft naar voorbeeld van Ierland haar intrede gedaan. Naast programmaminister voor integratie en inburgering, Ella Vogelaar, hebben we Andre Rouvoet die met de scepters zwaait op het thema 'Jeugd en Gezin'. Zelf had ik ook nog geen duidelijk beeld van wat er nu precies onder de noemer 'jeugd en gezin' valt. Na een training van Perspectief'er Harmjan Vedder en een bezoek aan Andre Rouvoet is het mij gelukkig een stuk duidelijker geworden.

Allereerst het concept 'programma ministerie'. Bij een ministerie heb je al snel een groot gebouw in Den Haag voor ogen. In de praktijk wordt er vaak slecht afgestemd tussen deze bolwerken. Dit geldt met name voor thema's die moeilijk onder een noemer te vatten zijn. Waar ligt de verantwoordelijkheid? Ook op jeugdbeleid heerste zo'n van het kastje naar de muur cultuur. Van het ministerie van Justitie naar Volksgezondheid, van onderwijs naar sociale

zaken, en weer terug. Gezien de goede ervaringen in Ierland met ministeries die de buiten de gevestigde structuren omwerken lijkt het concept 'programmaministerie' kansrijk. Nu nog de praktijk.

Zeker binnen Christelijke kringen wordt het gezin vaak omschreven als 'de hoeksteen van de samenleving' of 'het doorgeefluik van normen aan een nieuwe generatie'. De relevantie van een goede opvoeding wordt vaak pas duidelijk bij

de alom bekende gevallen waarin dat volledig mis gegaan is. We hoeven hier Savanna en het maasmeisje maar te noemen. Naast deze onder het brede publiek bekende voorbeelden zijn er talloze anonieme cases te noemen waarin kinderen niet de opvoeding krijgen die ze verdienen.

Met een beleid wat de bovenstaande excessen tegengaat kun je het amper oneens zijn. Toch moet je je afvragen wat je

als overheid kan en mag doen binnen de gezinsfeer. Het moet niet zo zijn dat overheid een soort superieur opvoedingsinstituut vormt die het beter weet dan de ouders. Als je iets verder kijkt dan je neus lang is blijkt dat dit niet de intentie is van het nieuwe Jeugd en Gezin beleid. Het is er met name op gericht om ouders vrijwillig ondersteuning te bieden bij de opvoeding. Pas in de gevallen waarin het voor het kind slecht af lijkt te lopen krijgt de overheid meer verantwoordelijkheid en autoriteit. Zeker in het signaleren van het laatste en bieden van goede zorg valt nog veel te winnen. De nieuwe Centra voor Jeugd en Gezin en het elektronisch kind dossier moeten deze doelstellingen ondersteunen.

Naast de overwegend lovende woorden die bij aanvang van de kabinetsperiode klonken worden de eerste haarscheurtjes zichtbaar. Er wordt met name vanuit liberale hoek over betutteling, spruitjeslucht en jaren vijftig sfeer gesproken. Daarnaast wordt de indruk gewekt

dat de overheid als een soort Big Brother achter de voordeur kijkt. Opeens zijn deze critici vergeten waarom het ook al weer belangrijk was om jeugd en gezin extra aandacht te geven. Zeker als je kijkt naar de magere onderbouwing.....

Het is goed dat we kritisch blijven ten opzichte van de het kabinet en daarmee ook in de richting van Rouvoet. Uiteindelijk moeten wel de doelen gehaald worden die we met elkaar gesteld hebben. Toch vind ik wel dat we onze regeringsleiders even de tijd moeten geven om orde op zaken te stellen. Zeker als je naar de huidige situatie in bijvoorbeeld de jeugdzorg kijkt is het geen schande dat na 17 maanden nog niet alle achterstanden zijn weggewerkt. Het van de zijlijn schreeuwen van inhoudsloze en soms zelfs diep kwetsende kreten lijkt niet echt zinvol. Perspectief zal nauwgezet mee blijven kijken naar prestaties van onze sterspelers. Februari 2009, wanneer het kabinet twee jaar bezig is, lijkt mij een mooi time out moment. Kortom, to be continued...

Colofon:

Perspectief wordt uitgegeven door Perspectief, ChristenUnie-jongeren

Redactie:
Samuele Wijnja (Hoofdredactie)
Esther Jonker (Eindredactie)
Wim Doddema
Jochem Meeuwssen
Maarten Laarhoven
Jolanda van Zwieten
Michaël van der Meulen
Rianne van der Sar
Jacco Overeem

Columnist
Leon Meijer

Redactieadres Perspectief:
Postbus 439
3800 AK Amersfoort
tel.: 06-506 887 06
e-mail: perspectief@perspectief.nu

Lidmaatschap:
€ 12,50 per jaar

Opzegging van het lidmaatschap dient schriftelijk te gebeuren, tenminste 4 weken voor het eind van het jaar. Dit kan per mail (ledenadministratie@christenunie.nl) of per brief.

Informatie:
Perspectief,
ChristenUnie-jongeren
Postadres:
Postbus 439
3800 AK Amersfoort
Bezoekadres:
Puntenburgerlaan 91
3812 CC Amersfoort
tel: 033- 422 69 51
fax: 033- 422 69 68
info@perspectief.nu
www.perspectief.nu

Bestuur Perspectief:
Voorzitter: Rogier Havelaar
(voorzitter@perspectief.nu)
Secretaris: Joëlline Goossen
(secretaris@perspectief.nu)
Politiek: Mart Keuning
(politiek@perspectief.nu)
Penningmeester: Anton de Wit
(penningmeester@perspectief.nu)
Intern: Pieter Leemhuis
(intern@perspectief.nu)
Afdelingen: Marijn Gunnink
(afdelingen@perspectief.nu)
Internationaal: Jonathan van Tongeren
(internationaal@perspectief.nu)
Communicatie: Margreet Schutte
(promotie@perspectief.nu)

Vormgeving: Paul van Wijgerden
Druk: Van der Weij, Hilversum

NAW-gegevens
Perspectief registreert NAW gegevens van alle leden. Zorgvuldig geselecteerde derden stellen wij af en toe in staat om u gerichte aanbiedingen te doen. Vragen of bezwaar? Neem dan contact op met de ledenadministratie. Dan vermelden we dat u geen aanbiedingen wilt.

28 & 29 November

Najaarscongres
Perspectief

Thema:
Ontwikkeling vs. Klimaat

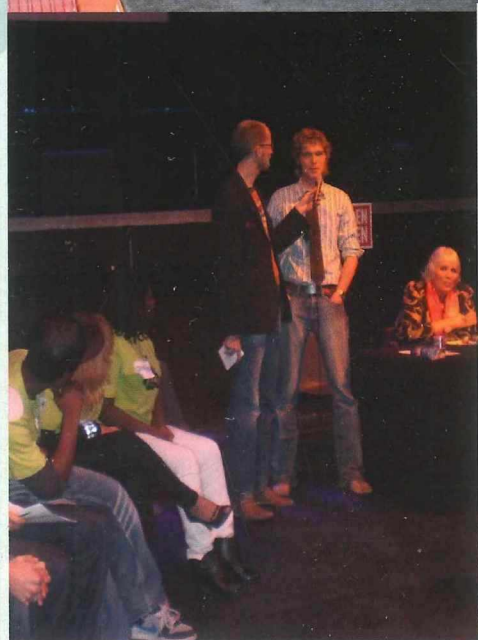
Aanmelden bij
secretaris@perspectief.nu

Ga mee op Europareis!

25 april - 2 mei 2009

11

Hé!
Wat doe jij eraan?!

Word NU lid!

Ja, ik word lid van Perspectief, ChristenUnie-jongeren. Ik machtig Perspectief om de contributie (€ 12,50 per jaar) af te schrijven van mijn rekening.

Ja, ik word lid van Perspectief en de ChristenUnie. Ik machtig Perspectief om de contributie (€ 32,50 per jaar) af te schrijven van mijn rekening.

...En ontvang gratis de CD Votum of een proefabonnement van 4 weken op het Nederlands Dagblad als welkomstcadeau.

(voorkeur aankruisen a.u.b.)

IJmert Muilwijk voorzitter Perspectief

"Vind jij seksblaadjes in een tankstation niet kunnen? Vind jij abortus ook geen oplossing? Wil jij opkomen voor wie zwak is en wie geen helper heeft?"

Steun dan Perspectief die daartegen in actie komt!

Wij heb JOUW STEUN nodig!

Naam:

Adres:

Postcode:

Plaats:

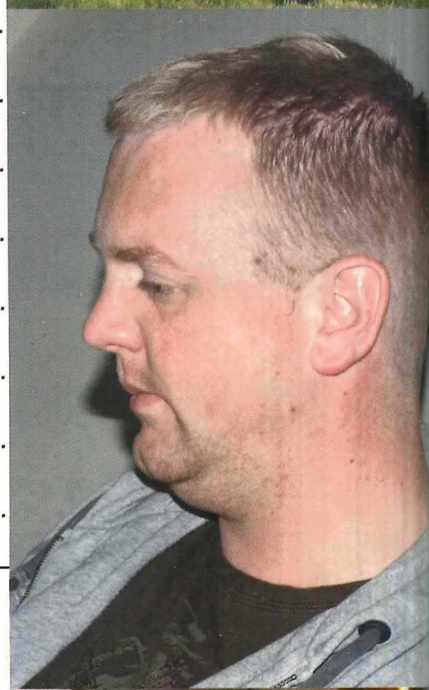
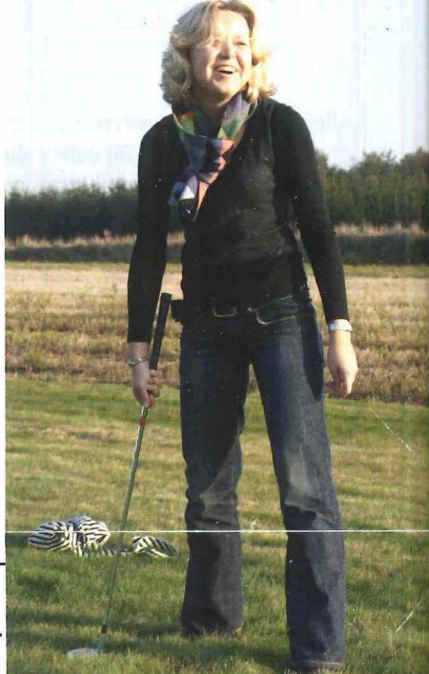
Tel.nummer:

Geb.datum:

E-mail:

Rekeningnummer:

Handtekening:

Perspex

Uitgave van Perspectief, ChristenUnie-jongeren

DOCUMENTATIECENTRUM
NEDERLANDSE POLITIEKE
PARTIJEN

9e jaargang | November 2008 | nr. 33

Unicef

Over ontwikkelings- samenwerking en klimaat

2 Praten over ontwikkeling en klimaat op PerspectiefF Congres

3 Stap voor stap aan Gods hand

4 PerspectiefF heeft eigen koffertje op prinsjesdag

5 'Niemand kiest ervoor om arm geboren te worden'

6 Recensie: Walk On
The spiritual journey of U2

7 Ontwikkelingshulp: pure geldverspilling?

8 Luyendijks dilemma's opgelost?

11 Verhit klimaat, Koude Oorlog?

Praten over ontwikkeling en klimaat op PerspectiefF Congres

Op een leerzame, professionele en leuke manier praten over armoedebestrijding en klimaatverandering. Over beide onderwerpen zijn boeken volgeschreven, maar over de relatie tussen deze twee wordt nog weinig gesproken. Deze onderwerpen zullen centraal staan op het PerspectiefF Congres.

Dit jaar zal het jaarlijks terugkerende congres plaatsvinden op 28 en 29 november in Congresshotel Mooirivier (Dalfsen). Het thema is 'Ontwikkeling vs. Klimaat'. Tijdens het congres staan twee duurzaamheidsvraagstukken centraal: het ontwikkelingsvraagstuk en de klimaatverandering. Deze vraagstukken zijn sterk met elkaar verweven. Dat geldt zowel voor de oorzaken als voor de mogelijke oplossingen. Zo leidt sociaaleconomische ontwikkeling van de armste ontwikkelingslanden tot minder armoede en honger en op termijn tot een lagere bevolkingsgroei. Maar deze ontwikkeling leidt ook tot meer consumptie en dus een stijgend energie- en ruimtegebruik, waardoor de bijdrage aan klimaatverandering toeneemt.

Alleen met een internationaal en samenhangend beleid kan zowel de armoede worden bestreden als klimaatverandering worden tegengegaan. Maar over de vraag hoe klimaatverandering dan aangepakt moet worden, zonder dat daarbij de ontwikkeling van de arme landen tekort wordt gedaan, lopen de meningen nogal uiteen.

Staatssecretaris Tineke Huizinga zal naar alle waarschijnlijk een

lezing geven over de wereldwaterproblematiek. De omvang en de gevolgen van de wereldwatercrisis staan steeds frequenter op de agenda van internationale conferenties. De afgelopen decennia is veel onderzoek gedaan naar de aard en de omvang van de complexe waterproblematiek. Nederland wil een vooraanstaande internationale rol blijven spelen bij de ontwikkeling van het thema 'water en klimaat'. Huizinga zal toelichten hoe dit thema van toenemend belang is in het kader van veiligheidsvraagstukken op het gebied van wonen en werken in gebieden met overstromingsrisico's.

Aan het middagdebat zal onder meer Esmé Wiegman, lid voor de ChristenUnie in de Tweede Kamer, deelnemen. Zij zal haar visie op het thema uitspreken en verdedigen. Tijdens het minisymposium 'Duurzaamheid gewaardeerd' van het WI van de ChristenUnie zei ze al dat elke wereldburger een gelijk recht heeft op duurzaam gebruik van de atmosfeer. Rechtvaardigheid en evenredigheid zijn daarbij belangrijke aspecten. Wellicht zal zij vanuit deze interessante invalshoek het thema 'Ontwikkeling vs.

Klimaat' belichten en zo bijdragen aan een boeiend debat. Het thema zal verder worden uitgediept door lezingen van hoogstaande nationale sprekers. We hopen een antwoord te vinden op de vraag of het mogelijk is armoe-

de te bestrijden zonder dat het klimaat geschaad wordt en op welke wijze dit zou moeten gebeuren.

Kortom het zullen twee boeiende, interessante en gezellige dagen worden.

Meer informatie en een aanmeldingsformulier is te vinden op: www.perspectief.nu/congres. Voor vragen en opmerkingen kun je bellen of mailen naar Joëlline Goossen: 06-15906936 / secretaris@perspectief.nu

Ruth vertrekt, Magda is nieuwe bureaumedewerker

Na een dik jaar heeft Ruth besloten om te stoppen met werken bij PerspectiefF. Ruth heeft er in die tijd voor gezorgd dat PerspectiefF een stuk professioneler is geworden en ook overdag een aanspreekpunt had op het partijbureau. Gelukkig hebben we snel een geschikte opvolger gevonden. Magda van Harten heeft met succes gesolliciteerd en langs deze weg willen we haar veel succes wensen. Zij vertelt iets over haar persoonlijke leven:

Vanaf dit collegejaar studeer ik Politicologie in Leiden. Mijn propeuse heb ik aan de Vrije Universiteit behaald, maar ik ben overgestapt naar Leiden in verband met het aanbod van vakken. Het is een leuke en heel actuele studie die helemaal aansluit bij mijn interesses. Als mooie aanvulling op mijn studie ben ik op zoek gegaan naar leuk werk en gesolliciteerd als bureaumedewerker.

Van mij als bureaumedewerker kan je verwachten dat ik nauwkeurig ben en geen zaken op zich zal laten wachten. Wanneer je als (aspirant)lid contact met mij opneemt zal ik er alles aan doen jou zo goed mogelijk te helpen en te informeren. Verder zal ik de ledenadministratie bijwerken en andere administratieve zaken op orde houden, zodat PerspectiefF overzichtelijk blijft.

Wanneer ik niet aan het studeren of aan het werk ben, heb ik ook nog een aantal hobby's. Ik speel altviool en ik heb dan ook nog les en speel met veel plezier mee in Flehite, een kamerorkest in Amersfoort. De actualiteiten bijhouden is ook een hobby van mij waar ik maar geen genoeg van kan krijgen. En als er dan nog tijd overblijft ben ik een fervent lezer van allerhande boeken.

Sinds afgelopen februari woon ik in Amersfoort in de wijk Schothorst. Het is er heerlijk wonen en ik heb erg veel plezier van ons 'huisje' waar ik met Sterre, mijn huisgenootje, woon. Ik vind PerspectiefF belangrijk omdat het jongeren een stem geeft in de politiek. Het maakt jongeren op een informele wijze wegwijs in politieke zaken door middel van de verschillende commissies en bijvoorbeeld Perspex. Iedereen kan op zijn of haar manier een steentje bijdragen aan de activiteiten van PerspectiefF.

Perspex in een nieuw jasje

De komende maanden wordt er weer hard gewerkt aan de volgende Perspex die begin februari bij jou op de mat valt. Deze Perspex verschijnt namelijk in een gloednieuw jasje. Een grote verandering is het formaat. De Perspex wordt namelijk weer op A4-formaat gedrukt. Daarnaast gaat ook inhoudelijk het één en ander veranderen. Er komen en verdwijnen rubrieken. Ook wordt er een koppeling gemaakt met de website. Zo komen bijvoorbeeld onderwerpen die op het forum besproken worden terug in de Perspex. Het blad past straks in de huisstijl van PerspectiefF. Bestuurslid Communicatie Wouter Kremer is enthousiast over het nieuwe blad. "De nieuwe vormgeving is een grote stap in de goede richting. Perspex was inhoudelijk altijd al een redelijk sterk blad. Straks ziet het er veel strakker uit en vindt er inhoudelijk een verfijning plaats."

Redactie

De Perspex wordt gemaakt door een enthousiast team. Samen werken ze er hard aan om elke keer weer een mooie Perspex op de mat te laten vallen. Esther Jonker was de afgelopen tijd eindredacteur. Na zich jarenlang actief en verdienstelijk ingezet te hebben voor de Perspex, hebben we afscheid genomen van haar. Naast van Esther hebben we ook van een aantal redacteurs afscheid genomen. Ook voor hen is PerspectiefF nog op zoek naar gedreven opvolgers.

Rubrieken

Verenigingsnieuws krijgt een belangrijke rol binnen de nieuwe Perspex. Er wordt verslag uitgebracht van politieke acties, congressen en andere ledenactiviteiten. Uiteraard worden interessante

debatten niet vergeten.

Elke keer wordt er in de Perspex een vraag beantwoord van een lezer. Heb jij bijvoorbeeld altijd al willen weten hoeveel de minister-president verdient? Of vraag je je al een tijdje af wat het verschil is tussen de partij van Geert Wilders en Rita Verdonk? Stuur deze vraag dan nu naar perspex@perspectief.nu. Wellicht wordt jouw vraag in de volgende Perspex beantwoord. Een belangrijke verandering in de nieuwe vormgeving van de Perspex is dat er meer gebruik gemaakt gaat worden van foto's. Daarom zijn we zoek naar enthousiaste personen die af en toe een actie of PerspectiefF-activiteit bij willen wonen om een aantal zaken op de gevoelige plaat vast te leggen.

Eigenwijzer

Al geruime tijd wordt er een PerspectiefF-opinieblad aangekondigd. Dit blad gaat er nu ook daadwerkelijk komen onder de titel 'Eigenwijzer'. De Eigenwijzer wordt geïntegreerd in de Perspex, maar heeft een eigen redactie. Vicevoorzitter van PerspectiefF Marijn Gunnink: "Het blad wordt samen met de Perspex gedrukt. De redactie wordt gedaan door verschillende werkgroepen. Er wordt binnen PerspectiefF in de verschillende werkgroepen veel nagedacht over relevante politieke onderwerpen. Doormiddel van het toevoegen van de eigenwijzer krijgen deze groepen ook binnen PerspectiefF een podium om die mening uit te dragen."

Stap voor stap aan Gods hand

Door: Rianne van der Sar

Werken in Gods koninkrijk doen we als christen allemaal. Maar onze talenten en interesses kunnen ons uiteindelijk op heel verschillende plekken terecht laten komen. Zo laten sommigen huis en haard achter, de wereld intrekend om hun roeping te volgen. Maar wat drijft hen en welke invloed heeft het zendingswerk op hen?

Jan en Doortje Groenveld zijn sinds 1987 werkzaam op het zendingsveld. Eerst in Ivoorkust, daarna in Burkina Faso. Ze werken in opdracht van New Tribes Mission (NTM), een internationale zendingsorganisatie die zich vooral richt op bevolkingsgroepen die nog niet bereikt zijn met het evangelie. Jan en Doortje zijn bezig de Bijbel te vertalen in de taal van de Komono's, een bevolkingsgroep die in die regio leeft. Zij hebben vier kinderen en drie kleinkinderen.

Joël en Lida Spijkstra zijn eveneens actief voor NTM. Op dit moment zijn zij nog zendingswerkers in opleiding. Ze hebben een paar jaar Bijbelschool, zendingstraining en taalstudie in Engeland achter de rug. Nu zijn ze in Frankrijk om de Franse taal te leren. Ze hopen namelijk uitgezonden te worden naar Guinee in West-Afrika, waar deze taal de handelstaal is. Joël en Lida hebben twee dochters, één van vier jaar oud en één van twee jaar.

'Er zijn nog duizenden bevolkingsgroepen die nog nooit een kans hebben gehad om het evangelie te horen'

Waarom hebben jullie niet voor Nederland maar voor het buitenland gekozen?

Jan: "Nadat wij bewust tot geloof waren gekomen, wilden we wel 'iets' fulltime gaan doen, maar we hadden nog niet echt een idee wat. Toen we gingen trouwen en kinderen kregen, liet de gedachte aan de zending ons niet los. Of beter gezegd: God liet ons niet los. Het leek wel of er steeds dingen

gebeurden en op onze weg kwamen die in de richting van zending waren."

'Waar we de meeste moeite mee hebben is het feit dat we niet meer op een kwartiertje rijden van onze familie wonen'

Doortje: "Toen kwamen we in contact met het werk van New Tribes Mission en hierdoor werd ons duidelijk dat er nog duizenden bevolkingsgroepen bestaan die nooit een kans hebben gehad om het evangelie te horen. Deze groepen hebben een eigen taal die nog niet op schrift gesteld is waardoor ze dus ook geen Bijbel hebben. Dit boeide ons enorm en we wilden dan ook bereid zijn ons door God te laten gebruiken om deze mensen met het evangelie te bereiken." Lida: "Wij hebben dezelfde reden als Jan en Doortje om naar het buitenland te gaan: er zijn zoveel mensen nog niet bereikt met het evangelie omdat er in hun taalgroep nog niets op schrift gesteld is en daardoor ook geen Bijbel. Er is daar zoveel behoefte en zoveel te doen!"

Joël: "We hebben besloten om ons te richten op het werk in Guinee in West-Afrika. Dit is niet omdat we niet ergens anders werkzaam willen zijn, want we kunnen in elk willekeurig land God dienen. De keuze voor Guinee was meer omdat de omstandigheden ons daar brachten. We hebben er een aantal jaar geleden een bezoek gebracht. Naderhand vroeg 'het veld' of we terug zouden willen komen. We richtten ons nu op Guinee, maar we willen tegelijker-

tijd openstaan voor wijzigingen in onze plannen als God ons daartoe leidt."

Hoe ervaren jullie het om ver weg van Nederland te zijn?

Joël: "In Nederland hadden we ons eigen huis, alles netjes op orde en beiden een fijne baan. We hadden allebei een job met onze eigen verantwoordelijkheden, nu zitten we weer in de schoolbanken. Daarbij verhuizen we en reizen met ons hele hebben en houden van land naar land. We moeten steeds een nieuw thuis creëren, contacten leggen, een vreemde taal leren en wennen aan een nieuwe cultuur. Ook zijn er tijdens de zendingstraining in Engeland momenten geweest dat we echt uit onze comfortzone werden gehaald, wat niet altijd gemakkelijk was."

Lida: "Waar we de meeste moeite mee hebben is het feit dat we niet meer op een kwartiertje rijden van onze familie wonen. We missen onze familie en vrienden enorm. Verder zijn het de elementen waar je misschien niet zo bij nadent als je in Nederland woont: Koninginnedag, Sinterklaas, de Hema en alle andere typisch Hollandse dingen. Maar gelukkig motiveren we elkaar als de ander het even niet ziet zitten. We wijzen elkaar dan op het doel waarvoor we hier bezig zijn. En als we dat weer helder voor ogen hebben, kunnen we ons direct ook weer verheugen om de zo vele leuke kanten die dit leven ook heeft. We hebben daarbij echt de hulp van onze God ervaren en doen dingen die niet vanzelfsprekend zijn. Dit jaar volgen we een taalstudie in Frankrijk. Dit is weer een nieuwe situatie waarin we geheel afhankelijk zijn van onze Heer. We voelen het echt zoals zendingspionier Hudson Taylor het eens zei: God kiest niet wie klaar is, Hij maakt klaar wie Hij uitkiest."

Doortje: "Voor ons was het moeilijkste aspect van het zijn van een zendingeling dat we soms lange periodes gescheiden waren van onze kinderen. We werden in 1987 naar Ivoorkust uitgezonden met vier jonge kinderen. Na het eerste jaar dat we daar waren, gingen de twee oudste kinderen naar een zendingsschool die 600 kilometer van onze standplaats vandaan lag. Dat betekende voor hen dat ze bij 'zendingsouders' gingen wonen. Na verloop van tijd gingen alle vier onze kinderen naar de zendingsschool, ze bleven daar voor periodes van acht tot negen weken en kwamen dus alleen in de vakanties bij ons. Het was heel moeilijk om

zo ver weg van onze kinderen te zijn. Gelukkig waren de vakanties die we tussendoor met het hele gezin hadden geweldig. Toch bleef het moeilijk om telkens weer afscheid te moeten nemen."

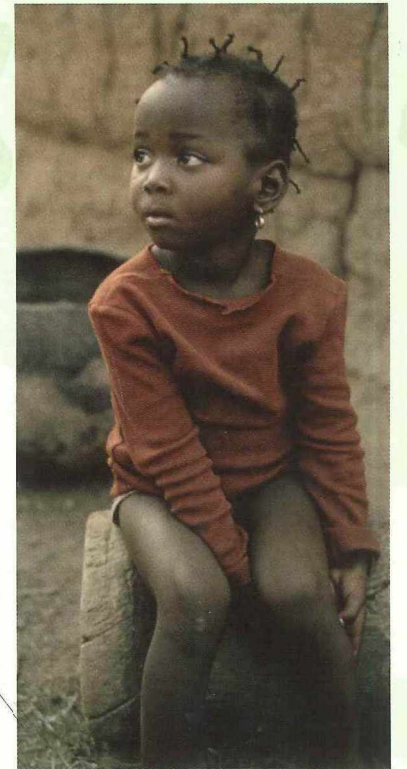
'Het is een enorme rijkdom om in verschillende landen te wonen en zoveel verschillende mensen en culturen te leren kennen'

Wat drijft je ten diepste en wat houdt je gaande?

Jan: "We gaan door omdat we geloven dat God wil dat we dit blijven doen. Ondanks het feit dat het soms moeilijk en eenzaam werk is, geeft het ook veel voldoening. We geloven dat het werk naar Gods hart is. Daarbij voelen we een beweging voor de mensen die we ontmoeten, hoewel deze beweging niets is in vergelijking met die van God. Hij was zó bewogen dat Hij zijn eigen Zoon liet sterven voor zondige mensen. Het is ons diepe verlangen dat nog velen mogen horen van dit enorme offer wat God voor ons bracht."

Lida: "We vinden het een geweldig voorrecht om zo direct bij zending betrokken te mogen zijn. We werken samen met andere christenen vanuit verschillende culturen aan de opdracht die de Here Jezus ons gegeven heeft. Tegelijkertijd worden we elke dag bepaald bij het feit dat Hij leeft en zo betrokken wil zijn bij het uitvoeren van deze opdracht!"

Joël: "Daarnaast is het een enorme rijkdom om in verschillende lan-

den te wonen en daardoor zoveel verschillende mensen en culturen te mogen leren kennen. Het is teveel om op te noemen, dit proces is geweldig. En laten we eerlijk zijn, als dingen soms tegenzitten of zwaar zijn, drijft dat ons altijd weer dichter naar God toe."

Hoe zien jullie je toekomst?

Lida: "Soms vragen mensen hoe het in de toekomst moet met onze kinderen. Nu zijn onze kinderen in de meeste gevallen eigenlijk een voorbeeld voor ons als we zien hoe snel ze zich weer settelen in een nieuwe omgeving. Wat de toekomst betreft houden we ons vast aan Gods belofte dat Zijn woord een lamp voor onze voet en een licht op ons pad wil zijn. We gaan stap voor stap het leven door en we worden bemoedigd door Gods zorg voor ons en onze kinderen op deze weg."

Doortje: "Natuurlijk weten we niet precies hoe lang we dit werk zullen doen. Maar we vertrouwen erop dat de Here, die ons zo duidelijk hierheen heeft geleid, ons ook verder zal leiden. Het is allemaal in Zijn hand en wij volgen."

Meer informatie over New Tribes Mission is te vinden op www.nederland.ntm.org

Inwisselbaar maken

Kort geleden ontstond er een in de media discussie over feestdagen. Aanleiding van deze discussie waren uitspraken van staatssecretaris Tineke

Huizinga bij het televisieprogramma Knevel en van den Brink. Geconfronteerd met de suggestie dat het Suikerfeest een nationale (vrije) feestdag zou kunnen worden, benadrukt Huizinga in dit programma dat die kwestie op dit moment absoluut niet aan de orde is. Theoretisch kan ze zich voorstellen dat de vraag om een vrije dag als afsluiting van de Ramadan ooit prangender wordt wanneer het aantal moslims in Nederland zich vermenigvuldigt.

„Maar dan nog: niet ten koste van het Pinksterfeest”. Huizinga distantieert zich van berichten die op basis van het gesprek bij Knevel en Van den Brink suggereren dat zij ‘geopperd heeft’ een nationale feestdag te maken van het Suikerfeest, ‘wanneer de tijd daar rijp voor is’.

feestdagen

Perspectief heeft deze gelegenheid aangegrepen om zich te mengen in de discussie over dit thema. Perspectief pleit er voor dat het voor religieuzen mogelijk moet worden om vrij te zijn tijdens voor hen belangrijke feestdagen. Deze vrije dag mag echter niet ten koste gaan van de huidige nationale feestdagen. Daarom stellen de jongeren voor om een aantal feestdagen flexibel te maken. “De niet religieuze feestdagen en een aantal religieuze kunnen vastgesteld worden als vrije dag voor iedereen. Flexibel worden tweede feestdagen die niet direct een religieuze lading hebben. Je kunt dan zelf bepalen of je tweede paasdag, het suikerfeest of bijvoorbeeld joodse poerimfeest viert”, aldus Ijmert Muilwijk, voorzitter van Perspectief. De ChristenUnie-jongeren vinden dat zo recht wordt gedaan aan de grote groep moslims in de Nederlandse samenleving. “Godsdienstvrijheid impliceert namelijk ook godsdienstgelijkheid”, aldus de Perspectief-voorzitter. Dit voorstel schaaft volgens de jongeren bovendien geen economische belangen, omdat het aantal feestdagen per jaar gelijk blijft.

Perspectief heeft eigen koffertje op prinsjesdag

Prinsjesdag is traditiegetrouw een moment waarop ieder jaar weer vooruit gekeken wordt naar het aankomende jaar en waarop nog even wordt teruggeblikt op het afgelopen jaar. Ook Perspectief-voorzitter Ijmert Muilwijk heeft op Prinsjesdag een eigen koffertje aangeboden aan de Tweede Kamer-fractie van de ChristenUnie.

In het koffertje zat voor elk ChristenUnie-kamerlid een brief waarin Perspectief haar plannen, op het beleidsterrein van het kamerlid, aankondigt voor het aankomende jaar. Ijmert Muilwijk: “Met deze Perspectief-miljoenen-

nota willen we nu alvast laten zien hoe onze agenda er het komende jaar uit ziet. De kamerleden van de ChristenUnie betrekken we hier graag bij.” Het initiatief wordt gewaardeerd door de kamerleden. Ook fractievoorzitter Arie Slob reageert enthousiast op de plannen die uit het Perspectief-koffertje komen. Het is goed om samen met Perspectief bepaalde belangrijke thema's te agenderen. “Het is belangrijk dat we samen een herkenbaar ChristenUnie-geluid laten horen.”

Perspectief in gesprek met moslim-jongeren

Begin oktober presenteerde Perspectief en jongerenorganisatie Argan gezamenlijk de resultaten van een onderzoek onder hun achterban. Beide organisaties peilden de mening van hun achterban ten opzichte van elkaar. Uit het onderzoek blijkt dat een groep jonge christenen weinig contact heeft met Moslims. Maar ondanks dat hebben ze wel een duidelijke mening over deze groep. Meer dan 30% vindt Moslims namelijk een bedreiging voor de Nederlandse cultuur. Perspectief-voorzitter Ijmert Muilwijk is verbaasd over de resultaten: „Het is opmerkelijk dat een bepaalde groep christenjongeren weinig contact hebben met Moslims, maar het gelijktijdig wel als een bedreiging ervaren. Er bestaat een mening over een groep die men niet kent. Kritisch zijn mag, maar het moet ergens op gebaseerd zijn.”

Daarom hebben Perspectief en Argan het initiatief genomen om met elkaar in gesprek te gaan. “We zijn nieuwsgierig naar de achtergronden van moslims en christenen en willen graag weten waarom zij door veel mensen als een bedreiging worden gezien. Er wordt in de politiek met name over moslims veel gezegd, maar weinig met elkaar gepraat.”, aldus Argan-

woordvoerder Mohamed Azahaf „Het is goed om eens te kijken wat de politieke overeenkomsten zijn in plaats van steeds de verschillen te benadrukken. Hierbij willen we verder gaan dan aannames die gebaseerd zijn op geschreeuw”, zegt de Perspectief-voorzitter. Dit is de reden dat de ChristenUnie-jongeren het aankomende jaar onderzoek gaan doen naar de poli-

ieke overeenkomsten tussen moslims en christenen. Ook Mohamed Azahaf is blij met deze stap: „Momenteel bestaat er een kloof tussen moslims en christenen. Op deze manier kunnen we samen echt iets doen aan het verkleinen van deze kloof”.

De dag na het suikerfeest ging een afvaardiging van Perspectief

in gesprek met een groep Moslimjongeren in Amsterdam. Het was een vruchtbaar gesprek. Al snel bleek dat er naast verschillen ook overeenkomsten zijn tussen christenen en moslims. Perspectief start daarom nu een traject waarin op zoek gegaan wordt naar de politieke overeenkomsten tussen Christenen en Moslims.

Geslaagd bestuursweekend

Donderdagavond druipen alle bestuursleden langzaam maar zeker binnen in het vakantiehuisje in het Drentse Echten. Bestuursleden die wel eens zin hebben in een lekkere maaltijd ter afwisseling van het sobere studentenvoedsel dat ze elke dag eten, worden door de bestuurskok Pieter enorm teleurgesteld. De pot schaft namelijk patat. Ondanks de tegenvaller blijken de patatjes toch een goede bodem zijn voor de rest van de avond. Er wordt tot laat in de avond gepraat over motivatie, positieve en verbeter-

punten komen per bestuurslid aan de orde. De aansluitende borrel is erg gezellig.

De volgende dag gaat de wekker al weer bijzonder vroeg. Het ochtendprogramma wordt gevuld met het presenteren van beleidsplannen. In de middag krijgen we bezoek van Gerard Klein die een inspirerend verhaal vertelt over zijn werk en leven. Na de avondmaaltijd krijgen we bezoek van de nieuwe directeur van het partijbureau Menno van der Hulst. Met hem bespreken we de relatie tus-

sen de ChristenUnie en Perspectief. Er blijken nog veel mogelijkheden te zijn waarin we elkaar kunnen helpen.

Ook de zaterdagochtend wordt gevuld met beleidsplannen en we bespreken de begroting. Het resultaat van deze bespreking zal op de aankomende ALV duidelijk worden. In de middag krijgen we nog versterking van de vriend(in)en van een aantal bestuursleden. Het is gezellige afsluiting van een geweldig weekend.

Young NIMD heeft nieuwe website

Het Young NIMD (Netherlands Institute for Multiparty Democracy), waaraan ook Perspectief deelneemt, heeft 15 september een nieuwe website gelanceerd, heel toepasselijk op de eerste ‘internationale dag van de democratie’. Gebruikmakend van zogenaamde open source technology, maakt de site het voor het Young NIMD mogelijk haar informatie effectiever met partners wereldwijd te delen.

Meer nog dan een website met een frisse uitstraling, heeft het Young NIMD in feite een compleet online kenniscentrum gelanceerd, met een hele reeks aan instrumenten om dingen vast te leggen, te delen, uit te wisselen over het werk van het NIMD met partners en anderen.

Bovenal heeft het NIMD geprobeerd het makkelijker te maken om de voor jou relevante informatie te vinden. Als je een artikelje leest, stelt de website bijvoorbeeld automatisch aanverwante artikels voor.

'Niemand kiest ervoor om arm geboren te worden'

Door: Eva van Soest

Wouter Thiebou (24), lid van Perspectief, studeert Internationale Ontwikkelingsstudies in Wageningen en is al bijna een jaar jongerenvertegenwoordiger bij de Verenigde Naties. Daar houdt hij zich bezig met ontwikkelings samenwerking. Onlangs sprak hij 192 wereldleiders toe. Hij wees toen op het belang van schoon water en sanitatie. "Hygiëne en schoon water zijn erg belangrijk, omdat de ziektes gerelateerd hieraan doodsoorzaak nummer 1 zijn in ontwikkelingslanden."

'De betrokkenheid van de lokale bevolking leidt tot succesvollere projecten en minder afhankelijkheid'

Wat doe je precies bij de VN?

"Eigenlijk heb ik een soort netwerkfunctie. Ik moet ervoor zorgen dat problemen in ontwikkelingslanden op de agenda blijven staan in de politiek en ik probeer jongeren bewust te maken van de problematiek in ontwikkelingslanden, zodat zij gaan doen wat in hun macht ligt om de situatie in ontwikkelingslanden te verbeteren. Om dat te bereiken geef ik onder andere gastcolleges op middelbare scholen om de betrokkenheid van jongeren op hun leeftijdsgenoten in de derde wereld te stimuleren. Momenteel houd ik me veel bezig met water en sanitatie. Hygiëne en schoon water zijn erg belangrijk, omdat de ziektes gerelateerd hieraan doodsoorzaak nummer één zijn in ontwikkelingslanden!"

Hoe kom je erbij om jongerenvertegenwoordiger bij de VN te worden?

"Ik vond het altijd al belangrijk om jongeren mee te laten praten. Niet alleen lokaal bij een gemeenteraad, maar ook internationaal bij de VN. In september vorig jaar kreeg ik een doorstuurmailtje van mijn studiebegeleider over deze functie. Veel aandacht gaf ik het niet. Na nog een mailtje erover te hebben ontvangen dacht ik: waarom zou ik het ook gewoon niet proberen? Niet geschoten is altijd mis. En zo kwam het dat ik toen op 24 oktober 2007 uiteindelijk werd gekozen."

Is het een fulltime baan? En werk je ergens op kantoor?

"Hoewel het een vrijwilligersfunctie is, ben ik er wel fulltime mee

bezig. Ik ga vaak naar het kantoor van de nationale jeugdraad in Utrecht. Ik heb geen internationale werkplek, hoewel ik al wel trips naar onder andere New York en Genève heb gemaakt, waar belangrijke VN-kantoren zijn. Verder ben ik ook naar jongerenconferenties geweest in Portugal en Zweden, dus ik ben wel regelmatig in het buitenland te vinden. Ik zou onlangs ook naar Burundi gaan, maar die reis is helaas gecancelled, omdat er toen aanvallen van rebellen waren."

Waarom is ontwikkelings samenwerking belangrijk?

"Niemand kiest ervoor om arm geboren te worden. Dat wij het hier goed hebben, brengt een verantwoordelijkheid met ons mee om solidair te zijn met onze leeftijdsgenoten elders. Bij de VN maak ik mij sterk dat veel geld dat aan ontwikkelingssamenwerking besteed wordt bij jongeren terecht komt. Onderwijs, werkgelegenheidsprojecten en goede voorlichting over HIV/AIDS zijn hier enkele voorbeelden van."

Wat drijft je ertoe om je met ontwikkelingssamenwerking bezig te houden?

"Al van jongs af aan trek ik mij de situatie aan van leeftijdsgenoten elders in de wereld. Solidariteit vind ik erg belangrijk. Vanuit mijn christelijke achtergrond ben ik erg bewogen met andere mensen en wil ik ze graag helpen. Deze functie geeft mij daartoe de mogelijkheid!"

In Nederland zijn ook nog genoeg mogelijkheden om bijvoorbeeld mensen die in de goot beland zijn te helpen. Waarom kies je er toch voor om je met problemen elders bezig te houden?

"Er zijn veel jongeren in Nederland die zich geen overdaad aan luxe kunnen veroorloven. Toch hebben ze allemaal genoeg voedsel, schoon drinkwater, een dak boven hun

hoofd en goed onderwijs. Elders in de wereld is dat vaak wel anders." "Het is belangrijk dat de aanpak van ontwikkelingslanden op alle vlakken gebeurt"

Veel mensen en politieke partijen geloven niet zo in ontwikkelings samenwerking, omdat je daarmee de plaatselijk bevolking afhankelijk zou maken van het Westen, waardoor een ontwikkelingsgebied niet op eigen benen leert te staan. Hoe sta jij daar tegenover?

"Ik ben voor community driven projecten, waarbij de lokale bevolking actief betrokken wordt en waarbij ontwikkelingsprojecten zelf gestuurd worden door de plaatselijke bevolking. De betrokkenheid van de lokale bevolking leidt tot succesvollere projecten en minder afhankelijkheid. Kennisoverdracht is ook erg belangrijk om de plaatselijke bevolking op eigen benen te leren staan. Idealiter zou er geen ontwikkelingssamenwerking nodig zijn, maar als er mensen schreeuwen om hulp, laten wij ze op zijn minst dan tegemoet komen in hun behoeften."

'Er zijn veel verhalen van falende hulp, maar er zijn ook genoeg succesprojecten'

De roep om hulp lijkt eerder meer dan minder te worden. Is de situatie in ontwikkelingslanden wel verbeterd sinds er ontwikkelingshulp is gekomen?

"Er zijn veel verhalen van falende hulp, maar er zijn ook genoeg succesprojecten. In Sierra Leone is de politieke situatie bijvoorbeeld sterk gestabiliseerd nadat er een sterke VN-macht heen is gestuurd. Verder hebben veel meer mensen te eten door structurele ontwikkelingshulp en tijdens hongersnoden is het Wereld Voedsel Programma van de VN er als eerste bij. Je kunt wat betreft ontwikkelings samenwerking niet alleen maar successen boeken, je leert van vallen en opstaan. Ik geloof dat de effectiviteit van de hulp steeds groter wordt, maar ik ben het er mee eens dat de vraag naar hulp meer lijkt te worden. Alles in de wereld is zo onderling verweven. Dat is bijvoorbeeld ook te zien in de schommelingen op de voedselmarkt, die een grote invloed kunnen hebben op het leven van een gemeenschap in Afrika. Het is belangrijk dat de aanpak van ontwikkelingslanden op alle vlakken gebeurt. De VN, ngo's, particuliere initiatieven, maar ook bedrijven zijn allemaal even onmisbaar. Het is bijvoorbeeld erg nuttig als een waterleidingbedrijf in Nederland zijn kennis overdraagt aan een ontwikkelingsland, zodat daar het water beter gereguleerd en schoner wordt. We moeten blijven beseffen dat onderontwikkeling een probleem van ons allemaal is en dat we het niet op de VN of de nationale politiek kunnen afschuiven. Iedereen kan op zijn manier een steentje bijdragen!"

'Je kunt wat betreft ontwikkelings samenwerking niet alleen maar successen boeken, je leert van vallen en opstaan'

Vind je dat jongeren gemotiveerd

zijn om onderontwikkeling aan te pakken?

"De bewustwording van jongeren lijkt groter te worden. Ik kom veel idealistische jongeren tegen, die graag echt wat willen doen aan onderontwikkeling! Enerzijds is dat soms naïviteit. Anderzijds is het erg positief dat jongeren minder sceptisch staan ten opzichte van ontwikkelingssamenwerking. Jongeren hebben meer het idee dat we onderontwikkeling kunnen verhelpen, als er maar genoeg tijd, geld en toewijding is."

Wat vind je van het Nederlandse beleid voor ontwikkelingssamenwerking?

"Ik ben erg tevreden over het Nederlandse beleid. De toewijding en de oprechtheid waarmee minister Koenders zijn functie uitvoert is erg belangrijk. Ook is Nederland momenteel koploper samen met Zweden en Noorwegen wat betreft de hoeveelheid geld die naar ontwikkelingssamenwerking gaat. Ook al willen sommige partijen er geld afsnoepen, deze regering houdt gelukkig voet bij stuk! Kijk voor meer informatie op: www.vnjongeren.nl."

'We moeten blijven beseffen dat onderontwikkeling een probleem van ons allemaal is'

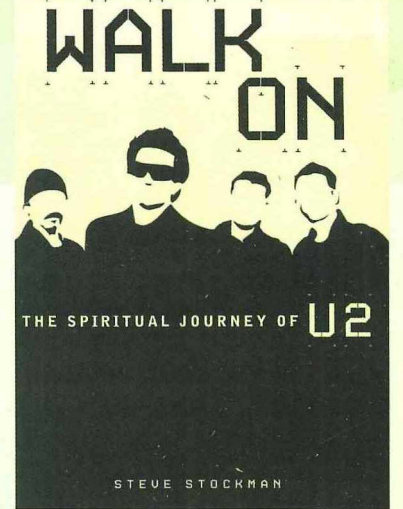

Recensie: **Walk On**

The spiritual journey of U2

Door: Rianne van der Sar

(Steve Stockman)

De grote vraag die Stockman in zijn boek 'Walk on' stelt, is hoe U2 haar christelijk geloof levend heeft weten te houden in de wereld van de rockmuziek. En dat juist terwijl de christelijke gemeenschap waarvoor zij uitkomen zich vooral afvraagt of de leden van U2 eigenlijk nog wel echte christenen zijn. Stockman maakte vele keren mee dat mensen in heftige discussies verwickeld raakten over dit onderwerp. Blijkbaar is het lastig om deze grote vraag te beantwoorden. Het laatste woord is hier dan ook nog niet over gezegd. Toch doet Stockman in zijn boek een poging om verslag uit te brengen van de spirituele reis die U2 de laatste 25 jaar heeft gemaakt.

Moeilijke band met de kerk

De wereld buiten de christelijk scene leek er nooit problemen mee te hebben dat de band zulke uitgesproken christelijke teksten geschreven heeft. Ze werden er niet mee lastiggevallen, hoewel men zich soms wel afvroeg hoe de band dit uithield in combinatie met een uitgesproken *rock lifestyle*. Het was vooral de christelijke pers die twijfelde aan het christelijke gehalte van het leven van de bandleden. Want hoe konden deze sigaarrokkende, whiskydrinkende en in leren broeken gehulde mannen werkelijk christenen zijn? De mensen die kritiek leverden, waren vooral mensen die hun geloof definiëerden binnen de vastliggende patronen van burgerlijk fatsoen die weinig te maken hebben met

de Bijbelse richtlijnen. Velen waren zo geobsedeerd door het onconventionele taalgebruik, het uiterlijk en de manier van leven, dat ze aan de werkelijke diepgang van de muziek van U2 voorbij gingen.

In de beginjaren werd U2 soms nog door de christelijke pers als hun eigendom geclaimd. Maar toen bleek dat uitspraken van de bandleden vaak verdraaid werden door de christelijke tijdschriften, distantieerden de mannen zich hier steeds vaker van. Ze wilden zich niet laten kneden in de vorm van andermans verwachtingen om zo gehinderd te worden in hun werk. De bandleden bleven hoe dan ook altijd hun geloof belijden, ook al hadden ze daarbinnen nog steeds niet precies gevonden waar

ze naar op zoek waren.

Stockman besteedt in zijn boek ook veel aandacht aan de religieuze en politieke achtergrond van het land waar de band zijn oorsprong heeft: Ierland. Ierland was verdeeld geraakt door religieuze onenigheid die uitmondde in slachtingen in de naam van God en vaderland. Bono zei hierover: "Well, religion has torn this country apart. I have no time for it, and I never felt a part of it. I am a Christian, but at times I feel very removed from Christianity." Hun wortels in het Ierland van die tijd hebben de bandleden enorm beïnvloed en dit gegeven is daarom belangrijk bij het beantwoorden van de vraag hoe de bandleden hun christelijk geloof toch hebben kunnen behouden.

Rechtvaardigheid in een onrechtvaardige wereld

Terwijl de christelijke wereld U2 te licht had bevonden naast hun meetlat van wetten en burgerlijkheid, gingen de bandleden door met hun missie. Naast het maken van puur christelijke muziek, wilden ze de Bijbelse thema's als rechtvaardigheid en naastenliefde in het volle licht zetten. Bono drukte het zo uit: "To me, faith in Jesus Christ that is not aligned to social justice – that is not aligned with the poor – it's nothing. The Jesus Christ I believe in was the man who turned over the tables in the temple and threw moneychangers out. There is a radical side to Christianity I am attracted to." Bono liep voorop in het volgen van Jezus voorbeeld om radicale keuzes

te maken in het dienen van God. Voor hem had het geloof niet veel te maken met netjes leven maar veel meer met zorg voor de hulpbehoevende naaste. Hij benadrukt dat we in de Bijbel geboden worden om onze naaste lief te hebben. Hij roept tegelijkertijd de kerk op om hierin voorop te lopen. "I tell you, God is not looking for alms, God is looking for action. He is not just looking for our loose change, He's looking for a tighter contract between us and our neighbour."

Of je dit boek nu wilt gaan lezen of niet, dit laatste kan iedereen ter harte nemen.

Boek verkrijgbaar via www.amazon.co.uk

Lokale afdelingen trekken aandacht

Door: Marjolein Hartman

'Laat de studenten toch niet hangen'. 'Wat is uw gouden regel voor 2008?' 'Kleed het openbaar vervoer niet verder uit!' 'Mag ik uw auto wassen voor een beter milieu?'. Dit is een kleine greep uit de activiteiten van een aantal lokale afdelingen die de laatste tijd plaatsvonden.

Op plaatselijk niveau zijn lokale afdelingen bezig met politieke problemen. Via een ludieke actie, handtekeningen verzamelen, een debat of via een andere (creatieve) weg proberen zij de aandacht van de lokale politici en van de burgers te focussen op het probleem. Dit blijft niet zonder gevolgen. De pers bericht er positief over en ook zijn er in het geval van het openbaar vervoer gesprekken gevoerd met de betrokkenen.

Perspectief Ede was te vinden in de stad om aandacht te vragen voor jongeren die geen stageplek kunnen vinden. Dit deden zij tijdens de zogenoemde Heidemarkt (een lokaal evenement in Ede). De

Perspectief'ers stonden er met een speciale 'spijkerbroekhangstellige' onder het mom van 'Laat jongeren niet hangen'. De jongeren uit Ede wilden de aandacht vragen voor meer werk- en stageplekken voor (bijna) afgestudeerde jongeren. Binnen Ede is het vaak lastig een baan of stageplek te vinden wanneer je nog geen of weinig werkervaring hebt. Deze actie is de start van het landelijk project van Perspectief over (stage)werkplekken voor alle jongeren van verschillende opleidingen. In Zeewolde werd een handtekeningactie op touw gezet tegen de verdere uitkleding van het openbaar vervoer richting Amersfoort. Eva van Lambalgen, voorzitter van

Perspectief Zeewolde: "Het is nu al geen pretje om met de bus van Zeewolde naar Amersfoort te gaan; je moet vaak staan en er is regelmatig vertraging. Met de nieuwe dienstregeling, die ingaat op 10 december, wordt de buslijn opgeknipt en moet je straks een kwartier wachten in Nijkerk." De actie heeft zijn vruchten afgeworpen. De vervoersmaatschappij Connexion heeft het bestuur van Perspectief Zeewolde uitgenodigd om in gesprek te gaan, en samen een oplossing te zoeken voor het vervoersprobleem rondom Zeewolde. Ook wordt er op een positieve manier aandacht gevraagd voor mensen in een bijzondere positie of een organisatie die op een bij-

zondere manier een dienst levert. Zo is er 'de held van Brabant' geweest. De helden waren in dit geval de vrijwillige buurtbuschauffeurs die het platteland bereikbaar hielden. Volgens voorzitter Gerben van Helden: "Op deze manier laten we op een positieve manier mensen in het nieuws komen."

Er gaat ook meer samengewerkt worden tussen Perspectief landelijk en de lokale afdelingen. Een actie die op landelijk niveau gestart wordt, kan zo in de lokale

afdelingen doorgezet worden, zoals gebeurde met de (stage)werkplekken in Ede. Kortom, plannen en activiteiten genoeg!

In een aantal plaatsen in Nederland zijn er lokale Perspectief-afdelingen. Deze actieve groep jongeren maakt verschil in die plaats. Natuurlijk willen we op meer plaatsen een lokale afdeling. Lijkt dat je wat? Kijk voor meer informatie op www.perspectief.nl/lokaal of mail naar Marjolein.Hartman@perspectief.nl

Ontwikkelingshulp: pure geldverspilling?

Door: Karin de Geest

Het lijkt zo nobel: een stukje van onze rijkdom geven aan arme landen. Maar kwade tongen beweren dat ontwikkelingshulp geen enkel nut heeft. En dat zijn niet alleen de tongen van Geert Wilders en Rita Verdonk. Hebben deze critici gelijk? Perspex zocht het uit.

Nederland is een van de topdonoren* van de wereld: we geven zo'n 0,8 procent van ons Bruto Nationaal Product (BNP) aan ontwikkelingshulp. Maar heeft het nut? Critici zeggen dat we alleen geven om ons schuldgevoel te sussen en dat het de derde wereld juist schaadt. Een paar voorbeelden: in 2005 concludeerden twee onderzoekers van het IMF* na een onderzoek dat er geen verband is tussen hoeveel hulp een land krijgt en welvaarts-groei. Muhammed Yunus, die bekend is van de microkrediet*, vindt dat financiële hulp armen alleen maar afhankelijk maakt. En volgens Richard Dowden, directeur van het Britse Royal African Society, was Afrika al lang rijk geweest, als geld het continent uit de problemen had kunnen helpen.

'Dankzij ontwikkelings-samenwerking is polio voor het grootste deel verdwenen'

Simplistisch

Om te weten wat hiervan waar is, hebben we een deskundige nodig. Zoals Paul Hoebink, bijzonder hoogleraar Ontwikkelings-samenwerking aan de Radboud Universiteit Nijmegen. Hij is het niet eens met de bovengenoemde personen. "Ontwikkelingshulp heeft enorme successen geboekt", zegt de hoogleraar stellig. "Neem Zuid-Korea en Taiwan. Een halve eeuw geleden waren dat nog arme landen die een hoop geld kregen van het Westen. Nu zijn ze rijk. Er zijn meer voorbeelden. Dankzij ontwikkelingshulp is polio voor het grootste deel verdwenen, en zijn de landbouwopbrengsten van arme landen hoger geworden."

Hoebink gelooft ook dat de Millenniumdoelen* in zicht komen. "Het hangt er een beetje vanaf of de huidige financiële crisis doorzet. Maar in principe zijn ze haalbaar, op één of twee doelen na. In Azië lukt het nog niet met de vrouwenrechten. Dat komt doordat daar zo weinig gelijkheid is van mannen en vrouwen en omdat regeringen niet willen

investeren in de gezondheid van vrouwen. Afrika haalt de armoede-doelstelling niet. Het gaat er gelukkig wel beter, want de economische groei is al hoger dan eerst."

Om meer licht op de zaak te werpen, verzamelde Perspex een aantal argumenten tegen ontwikkelingshulp en legde die aan Hoebink voor.

1. Volgens het IMF is er geen verband tussen de economische groei van een land en hoeveel geld het krijgt van donoren.

Hoebink: "Dat is niet hét IMF, maar twee onderzoekers van de organisatie. En dat soort studies zijn over het algemeen onzin. Ze willen de hoeveelheid hulp in verband brengen met groeicijfers, maar dat is veel te simplistisch. Economische groei heeft namelijk maar een klein beetje te maken met de ontwikkelingshulp die een land krijgt. Er spelen veel meer factoren mee, zoals de ontwikkelingen in de wereldeconomie."

2. Ontwikkelingshulp maakt de derde wereld alleen maar afhankelijk van het Westen. Want als mensen of landen geld krijgen, worden ze niet gemotiveerd om zelf aan de slag te gaan.

"Het is helemaal niet erg als landen afhankelijk zijn van hulp! Een voorbeeld is Zuid-Korea. In de jaren '50 en '60 van de vorige eeuw werd maar liefst 77 procent van alle investeringen van dat land met ontwikkelingshulp betaald. Zuid-Korea was veel afhankelijker dan de ontwikkelingslanden van nu, maar is toch goed terechtgekomen. Waar het om gaat, is of een land een goede regering heeft, die zelf aan de slag gaat."

'Het is helemaal niet erg als landen afhankelijk zijn van hulp!'

3. Economische hulp zorgt voor een slechte concurrentiepositie van arme landen (Dutch Disease*)

De hoogleraar lacht. "Dat is een vreselijke generalisatie en een

oude discussie, maar het is ook onzin. De bedragen die we geven aan ontwikkelingslanden zijn heel belangrijk, maar ze zijn veel te klein om dit soort effect te hebben op de wisselkoers. Zelfs in de armste landen vormt hulp maar zo'n tien procent van het BNP."

4. Als rijke landen voedsel uitdelen aan hongerige mensen, is dat slecht voor kleine ondernemers. Want als mensen gratis eten krijgen, kopen ze niets meer bij hun eigen boeren.

"De meeste donoren doen dat niet meer. Ze kopen het voedsel bij boeren op de markt van het ontwikkelingsland zelf. Die gaan er dan op vooruit. Alleen landen als de Verenigde Staten en Denemarken delen nog voedsel uit van hun eigen boeren en dat is inderdaad fout."

5. Ontwikkelingshulp gaat vaak naar dictators. De gewone mensen hebben er daarom geen baat bij.

"Dat gebeurde een aantal jaar geleden wel, toen Nederland de dictatuur in Indonesië van Soeharto steunde. Maar tegenwoordig is de mensenrechtensituatie een heel belangrijk criterium. Als in een ontvangend land mensenrechtenschendingen plaatsvinden, zwaaien donorlanden met hun portefeuille. Ook doen gevestigde landen 'tracking studies' Ze onderzoeken dus waar het geld uiteindelijk terecht komt. Bovendien werken donoren tegenwoordig beter samen met de landen waar het geld naar toe gaat."

6. Hulp richt zich te weinig op het zelfredzaam maken van mensen.

"Dat is wéér zo'n generalisatie. Noodhulp richt zich niet op zelfredzaamheid, maar tijdens andere programma's werken hulporganisaties meestal wel degelijk samen met inwoners van ontwikkelingslanden."

7. We moeten ons meer op eerlijke handel richten, dan op het geven van geld.

"Natuurlijk is Europa een beetje hypocriet, door geen eerlijke handel te voeren met ontwikkelingslanden. We handhaven bijvoorbeeld de landbouwsubsidies en die belemmeren arme landen. Ik ben op zich niet tegen die subsidies, maar we moeten wel de markt openhouden voor produc-

ten uit de derde wereld. Dat wil echter niet zeggen dat je geen ontwikkelingshulp hoeft te geven. Het is én én."

'Onze ontwikkelings-samenwerking is effectiever dan ooit tevoren'

Keurig

Kunnen we dus tevreden zijn over het Nederlandse beleid? Hoebink vindt van wel. "Onze ontwikkelingshulp is effectiever dan ooit tevoren. Dat komt door de Verklaring van Parijs van 2005. Daarin staat dat donoren en ontvangers alles veel meer op elkaar

af moeten stemmen, en dat ontwikkelingslanden zelf de leiding moeten nemen. Nederland houdt zich daar keurig aan."

Dit wil overigens niet zeggen dat de hoogleraar vindt dat er niets kan verbeteren. "Nederland mag wel wat kritischer zijn en moet geen geld meer verspillen aan slechte internationale projecten, bijvoorbeeld van de WHO (World Health Organization) en de FAO (Food and Agricultural Organization). In de tweede plaats moeten we nadrukkelijker beleid maken voor armoedebestrijding."

* Woordenlijst

Donorland: Een land dat ontwikkelingshulp geeft

IMF: Internationaal Monetair Fonds, heeft 184 lidstaten. Houdt zich bezig met het stabiliseren van de nationale en internationale economie. Geeft steun aan ontwikkelingslanden bij het op orde brengen van hun financiële beleid.

Microkrediet: Een lening voor kleine ondernemers (vaak vrouwen) in de derde wereld, zodat ze een bedrijfje op kunnen zetten.

Millenniumdoelen: In 2000 spraken 189 landen af dat ze een aantal doelen moesten halen. Het is de bedoeling dat de armoede in 2015 gehalveerd is, dat alle kinderen naar school gaan en dat driekwart minder vrouwen sterven door een zwangerschap of bevalling.

Dutch Disease: Economisch verschijnsel, genoemd naar wat er in Nederland gebeurde toen in de jaren '60 aardgas werd ontdekt. Komt er op neer dat als een land geld krijgt (bijvoorbeeld door ontwikkelingshulp) zijn munt meer waard wordt. Daardoor wordt het voor het buitenland duurder om te handelen met dit land en dat is weer slecht voor de economie. Volgens sommigen heeft ontwikkelingshulp daarom een averechts effect.

Waar gaat ons geld naar toe?

Nederlands ontwikkelingsgeld komt op drie manieren in de derde wereld terecht. Een deel van het geld gaat naar internationale organisaties, zoals de Verenigde Naties en de Wereldbank. Een ander deel gaat naar niet-gouvernementele organisaties (ngo's), dus 'goede doelen' als Oxfam Novib en Woord en Daad. Het derde deel gaat direct naar ontwikkelingslanden waar Nederland een wederzijdse relatie, ook wel 'bilaterale relatie', mee heeft.

Luyendijks dilemma's opgelost?

door: Sietske Broekhuizen

Het zat er aan te komen: een antwoord op de bestseller *Het zijn net mensen*, het in 2006 verschenen boek van Midden-Oostencorrespondent Joris Luyendijk. In dit boek gaat Luyendijk in op de dilemma's, waarmee volgens hem met name buitenlandcorrespondenten in dictaturen te maken hebben. *Het maakbare nieuws* heeft de veelbelovende ondertitel 'Antwoord op Joris Luyendijk - buitenlandcorrespondenten over hun werk.'

In het boek geven de journalisten een open kijk op hun werkwijze. Ze herkennen veel van de dilemma's die Luyendijk in zijn boek bespreekt, maar hebben daar ook zo hun eigen oplossingen voor. Boeiend is bijvoorbeeld het verhaal van Minka Nijhuis, die op geheel eigen wijze en met gevaar voor eigen leven verslag doet van de gebeurtenissen in Irak en Afghanistan. Waar anderen ervoor kiezen zich te verschuilen in de tot bunkers verworpen hotels, kiest zij voor een onopvallende manier van op eigen gelegenheid werken. Op die manier verzamelt ze verhalen die, zo geeft ze zelf toe, ook maar een deel van het verhaal vertellen, maar de oorlog wel persoonlijker maken. Verhalen die wél iets toevoegen aan de vooral militaire informatie van de persbureaus.

Tom-Jan Meeus benadrukt in zijn hoofdstuk dat mediamanipulatie niet is voorbehouden aan regeringen in dictaturen. Meeus, corres-

pondent in de Verenigde Staten, gebruikt hierbij als illustratie de anti-abortuscampagnes die bij elke presidentsverkiezing weer de kop op steken. Het gaat hierbij volgens Meeus slechts om een truc om conservatie kiezers te trekken, maar toch gebeurt het elke keer weer dat berichten als "Einde abortuspraktijk Amerika in zicht" onze media bereiken.

Alle correspondenten benadrukken dat journalistiek geen wetenschap is. Dat je de volledige waarheid niet altijd kunt weten. Dat je niet alles kunt vertellen en dat je door de snelheid die er van je verwacht wordt, soms een visie moet geven die meer uit je eigen kennis dan uit de realiteit van dat moment voortkomt. Ze doen wel hun best, en komen een heel eind met de journalistieke kwaliteiten die ze bezitten. De problemen van hun vakgebied waren hun al langer bekend, maar kwamen als shock voor de doorsnee nieuwsconsument.

Zoals Luyendijk het zelf zegt in *Het maakbare nieuws*: "De burgers zijn zich nu aan het emanciperen ten opzichte van de media". En wat Luyendijks *Het zijn net mensen* niet deed, doet dit boek wel: oplossingen aandragen voor de nieuwsconsument. Dan blijkt bijvoorbeeld dat een brede blik al wonderen kan doen. Wie maar één krant leest, kan niet verwachten dat hij een overzichtelijke en objectieve blik op de wereldproblematiek heeft. Luyendijk zelf raadt ons bijvoorbeeld aan eens naar Al-Jazeera English te kijken. Ook Steph Vaessen, zelf werkzaam bij dit internationale televisiestation, geeft aan dat dit televisiestation een verfrissend andere blik heeft dan de meeste westerse stations. Tim Overdijk noemt het internet als ideale optie om je blik te verbreden. Als voorbeeld noemt hij de columns van de Jassim al-Jattar op Radio1. Deze gewone man uit Bagdad geeft een kijkje in Irak dat zelfs de beste correspondent ons

niet kan geven. Daarnaast pleit dit boek voor een blijvende open kijk in de keuken van de journalistiek, nuances moeten worden uitgelegd, missers moeten worden toegegeven. Niet alleen de journalist zelf, maar ook zijn nieuwsconsument moet beseffen dat men nu eenmaal niet alles kan weten, dat is niet het falen van de journalistiek, dat is onze menselijke beperking.

De buitenlandcorrespondenten reageren echter niet alleen op Luyendijk, ze vertellen ook over hun werk. Sommige auteurs dwalen hierdoor soms wat af van het eigenlijke onderwerp, maar boeiend is het wel. Met soms grappige, soms confronterende en soms ontroerende anekdotes laten ze ons even proeven van het land waarin ze werken en het boeiende werk dat ze doen. De stijl die ze hantieren, is soms wat ondoorzichtig, waardoor niet elk hoofdstuk even makkelijk wegleest. Andere

auteurs boeien je juist zo dat je het boek niet weg kan leggen voor het hoofdstuk uit is. Doordat het onderwerp van elk hoofdstuk op hetzelfde neerkomt, bevat het boek wel redelijk wat herhalingen.

Er ligt nog een lange weg voor de journalistiek, waarin ze zich steeds verder zal moeten ontwikkelen om haar product te optimaliseren. Maar laten de journalisten dat vooral zelf doen, want zoals ook gezegd wordt in het boek: het is weer tijd voor de journalistiek om zich bezig te gaan houden met haar onderwerpen, meer dan haar werkwijze naar buiten toe uit te leggen.

Zijn de dilemma's van Luyendijk nu opgelost? Zeker niet. Wel genuanceerd. De nieuwsconsument is met zijn neus op de feiten gedrukt en voor de doorzetter is er hoop. Wie écht een mening wil hebben, zal verder moeten kijken dan het achtertuurjournaal lang is. *Het maakbare nieuws* is, net als *Het zijn net mensen*, verplichte kost voor iedereen die zijn mening over het buitenland baseert op de media.

Naar aanleiding van:
Monique van Hoogstraten en Eva Jinek (red.): *Het maakbare nieuws*. Amsterdam (Balans), 2008. ISBN 9789050189187
256 pagina's
€ 16,95

Pieter Leemhuis over de georganiseerde trainingen van Perspectief

Samenwerking leidt tot ambitieus fellowsprogramma

Samen met andere jongeren getraind worden. Kennismaken met grote christelijke denkers uit het verleden. En beter begrijpen waar de ChristenUnie voor staat en waar de ChristenUnie uit voortkomt. Dit is nu mogelijk door het zogenoemde fellowsprogramma.

De laatste tijd is er hard gewerkt binnen de interne organisatie van Perspectief om het trainingenprogramma rond te krijgen voor 2009. Zo zijn wij super trots dat we, samen met de Kaderschool van de ChristenUnie en het Wetenschappelijk Instituut (WI) van de ChristenUnie, een fellowsprogramma kunnen aanbieden. Het fellowsprogramma is een zeer ambitieus programma waarin jongeren van 20 tot 28 jaar de mogelijkheid krijgen om zich te laten trainen in het christelijke gedachtegoed van de ChristenUnie. Deze training kan gezien worden als een masterclass christelijk sociale poli-

tiek. Tijdens de training zal op intensieve manier kennis worden gemaakt met grote denkers uit de traditie van de christelijke politiek. Hierbij moet gedacht worden aan Augustinus, Calvijn, Groen van Prinsterer en Kuyper.

Het doel van de training is het beter leren begrijpen waar de ChristenUnie voor staat en uit welke denktraditie de partij voortkomt. Zo willen we ervoor zorgen dat een nieuwe generatie zich van de ideologische wortels van de ChristenUnie bewust wordt en kan bijdragen aan publieke discussies over geloof en politiek.

Samen met een deskundige bestuderen we de teksten en proberen die relevant te maken aan de hand van concrete situaties. Vanuit het WI krijg je een mentor aangewezen die je gaat helpen. Onderdeel van het programma is dat je in de zomervakantie een essay schrijft waarbij je ingaat op een actueel thema dat je koppelt aan de geleerde theorie. Al deze essays zullen aan het einde van de training worden gebundeld en uitgegeven.

Geert Jan Spijker, wetenschappelijk medewerker van het WI, zal tijdens de cursus de functie van mentor vervullen. "Het is cruciaal voor de toekomst dat er geïnvesteerd wordt in jongeren die gevormd kunnen worden in de christelijk sociale denktraditie", aldus Spijker. De jongeren vormen namelijk de toekomst van de partij en zij zijn degenen die over 20 jaar ons vertegenwoordigen in de gemeenteraden, Provinciale Staten en Tweede Kamer.

Voor Perspectief is het heel belangrijk dat dit programma vanaf januari 2009 van start gaat. Op deze wijze geven we als partij namelijk een invulling aan wat al heel lang wordt geroepen, namelijk dat jongeren heel belangrijk zijn voor de ChristenUnie. Hoewel het programma vol staat met oude denkers is het goed dat er straks jonge mensen zijn die hier iets vanaf weten. Het leert hen en ook ons waarom bepaalde keuzes worden gemaakt. "Ik denk dat het voor de jongeren die hieraan gaan deelnemen ook de uitdaging wordt om te kijken wat ze hiermee in de praktijk kunnen", aldus Pieter Leemhuis, bestuurslid van Perspectief. Leemhuis benadrukt nogmaals dat het geen makkelijke training wordt en dat er het uiterste gevraagd zal worden van de deelnemers. Niet alleen het lezen van stukken tekst, maar ook het schrijven van het essay vormt een grote uitdaging.

Immiddels zijn al een groot aantal

deskundigen gestrikt voor het programma. Ook zijn er al verschillende aanmeldingen. Als je mee wilt doen, wees er dan tijdig bij. Er zijn slechts 15 plaatsen.

Voor de precieze voorwaarden die aan de training verbonden zijn, verwijzen we graag naar het vacature&trainingenboekje dat is bijgevoegd bij deze Perspex. In dat boekje is naast informatie over het fellowsprogramma ook informatie te vinden over de overige trainingen. Zo zal in 2009 een training plaatsvinden die gegeven gaat worden door alle Tweede Kamerleden van de ChristenUnie. Tijdens die trainingsavond zal ingegaan worden op de actuele politiek en waarop politici hun meningen en opvattingen baseren. Naast alle trainingen zijn in het boekje ook alle openstaande vacatures binnen Perspectief te vinden. Bij deze willen we je uitdagen om het boekje erbij te pakken en je nu in te schrijven voor een training of te reageren op één van de vacatures.

Jouw wintersport met Beter-uit Reizen!

Wil jij deze winter genieten van een super wintersport? Wacht dan niet langer! Beter-uit Reizen heeft als enige christelijke reisorganisatie het grootste aanbod van wintersportvakanties voor jongeren. Geniet samen met vrienden en leeftijdsgenoten van je wintersport in bijvoorbeeld het Oostenrijkse Schladming of Kirchberg. Uniek is de Beter-uit skiweek met Kees Kraayenoord en Bram Rebergen! Een week vol skiën, live muziek, stevige bezinning en volop actie. Voor snowboarders heeft Beter-uit een actief boardcamp, waar je naar hartelust kunt boarden. Houd je meer van de zon? Boek dan een reis naar een van onze winterzonbestemmingen zoals Gran Canaria of Turkije. Zoveel keus: je kunt Beter-uit de winter in!

EEN GREEP UIT ONS GROTE AANBOD: (Er zijn er nog veel meer!)

Beter-uit Skiweek Zwitserland	8 dgn al v.a.:	350,-
Boardcamp	9 dgn al v.a.:	395,-
Saalbach Hinterglemm	6 dgn al v.a.:	445,-
Axamer Lizum	9 dgn al v.a.:	495,-
Schladming	9 dgn al v.a.:	575,-
Kirchberg	9 dgn al v.a.:	625,-
Italiaanse Dolomieten	8 dgn al v.a.:	725,-
Turkse Zuidkust winterzon	8 dgn al v.a.:	525,-
Gran Canaria winterzon	8 dgn al v.a.:	695,-
Costa Rica winterzon	16 dgn al v.a.:	1920,-

VRAAG EM SNEL GRATIS AAN!

- Top-skigebieden in Frankrijk, Italië en Oostenrijk
- De beste in prijs en kwaliteit
- Groepsreizen in eigen sfeer
- Perfect verzorgd van begin tot eind
- Eigen Beter-uit reisleiding
- Al 27 jaar de grootste christelijke reisorganisatie

Boek snel op www.beter-uit.nl!

Beter-uit REIZEN

winter 2008/2009

Beter-uit Reizen

De Christelijke Reisorganisatie

Jouw kwaliteitsvakantie in eigen sfeer

0172 48 48 48 | www.beter-uit.nl

Commissie promotie en ledenwerving

De commissie promotie en ledenwerving is een belangrijk onderdeel van Perspectief. Dit team zorgt er namelijk voor dat nieuwe leden Perspectief weten te vinden. Als lid van deze commissie organiseer jij promotieactiviteiten op grote festivals zoals Soul Survivor en het Flevofestival. Dit betekent dat er een mooie stand wordt ingericht en dat met ludieke acties de aandacht op Perspectief wordt gevestigd. Maar ook op andere manieren, zoals bijvoorbeeld met een spetterende promotietour langs verschillende steden probeer jij Perspectief onder de aandacht te brengen.

Wij zoeken personen die:

- * Organisatietalent hebben
- * Goed kunnen samenwerken
- * Creatief zijn
- * Andere mensen kunnen enthousiasmeren voor Perspectief

Wij bieden:

- * Samenwerking in een leuk team
- * Onkostenvergoeding
- * Veel ruimte voor eigen creatieve ideeën
- * Cursussen om jezelf te ontwikkelen
- * Mogelijkheid om op kosten van Perspectief festivals te bezoeken

Congrescommissie

De congrescommissie organiseert één keer per jaar een groot tweedaags congres. Leden uit alle windstreken van het land komen bij elkaar om te discussiëren over de meest uiteenlopende onderwerpen, te luisteren naar interessante lezingen, debatten bij te wonen, deel te nemen aan workshops en gezellig te borrelen. Nu is de commissie voor dit hoogtepunt van het jaar op zoek naar nieuwe leden die de uitdaging willen aangaan, om een inhoudelijk en aansprekend programma neer te zetten op een toplocatie. Ben jij stressbestendig en vind je het leuk om een activiteit te organiseren? Wil je contacten leggen met politieke kopstukken en BN-ers en heb je zin in een uitdaging? Kom dan onze congres commissie versterken!

Wij zoeken jongeren die:

- * Die lid is zijn Perspectief
- * Hun organisatietalent in de praktijk willen brengen
- * Die van aanpakken weten
- * Goed kunnen samenwerken
- * En graag nieuwe contacten legt.

Wij bieden:

- * Een uitdagende functie
- * Vrijheid om het congres in overleg met de rest van de commissie op te zetten naar eigen ideeën.

Regionale contact personen (5)

Als regionaal contactpersoon heb je ongeveer 5 lokale afdelingen onder je hoede, waarvan er maximaal 2 in oprichting zijn. Dat houdt in dat je regelmatig contact hebt met de afdelings- voorzitters in jouw regio, en dat je inspirerende en enthousiasmerende taak hebt richting de afdelingen. Je zet de afdelingen aan tot actie en wijst hen op alle ondersteunende mogelijkheden die Perspectief heeft. Ook draag je zorg voor de continuïteit binnen een afdelingsbestuur. Je wordt lid van de commissie Afdelingen, waarin de penningmeester Afdelingen, het bestuurslid Afdelingen en de andere regionaal contactpersonen deel van uitmaken.

Daarnaast ga je actief op zoek naar mogelijkheden om in jouw regio nieuwe afdelingen op te richten. Dit doe je in samenspraak met het bestuurslid Afdelingen. In de nieuw opgerichte afdeling neem je een voortrekkersrol in het samenstellen van een volwaardig afdelingsbestuur, en je ondersteunt bij het organiseren van de eerste activiteit.

Wij zoeken jongeren die:

- * Ongeveer 3 uur in de week beschikbaar zijn
- * Sterke netwerkers zijn
- * Vrijwilligers kunnen aansturen en enthousiasmeren
- * Ervaring hebben met een lokale afdelingen (geen voorwaarde, wel een pré)

Wij bieden:

- * Een uitdagende functie
- * Veel zelfstandigheid
- * Veel afwisselende contacten binnen Perspectief
- * Ruimte voor eigen initiatief en ideeën

Commissie Maatschappelijke Bewustwording

De commissie maatschappelijke bewustwording zorgt er voor dat we onze maatschappelijk "plicht" ook in de praktijk volbrengen. Deze commissie brengt bezoeken aan scholen en studentenverenigingen om hen te vertellen over politiek, wat je ermee kunt en hoeveel invloed politiek op je leven heeft. Deze commissie is nog niet zo oud. Hierdoor ligt nog lang niet alles vast waardoor je veel vrijheid hebt om deze commissie vorm te geven. Binnen de commissie zijn we op zoek naar een voorzitter die de kar kan trekken. Daarnaast is hij/ zij er verantwoordelijk voor om vergaderingen te plannen en het contact met het bestuurslid intern te onderhouden. Daarnaast maakt hij/ zij deel uit van het politieke beraad van Perspectief. Naast een voorzitter zijn we ook op zoek naar iemand die wil meedenken in de commissie en mee wil gaan langs scholen.

Wij zoeken jongeren die:

- * Die lid is zijn Perspectief
- * Hun organisatietalent in de praktijk willen brengen
- * Feeling hebben met jongeren
- * Goed kunnen samenwerken
- * Andere graag iets willen vertellen
- * Bereid zijn om 3-6 uur per week te investeren in Perspectief

Wij bieden:

- * Veel uitdaging
- * Veel vrijheid om de functie zelf in te richten
- * Veel zelfstandigheid
- * Veel leuke contacten, zowel binnen als buiten Perspectief

Werkgroepleden Ruimte en Mobiliteit

De werkgroep Ruimte en Mobiliteit zoekt versterking. Centraal binnen deze werkgroep staat het streven naar een duurzame opzet van de ruimtelijke ordening, het verbeteren van de bereikbaarheid en een zorgvuldig waterbeheer.

De creatieve ideeën van de werkgroep worden omgezet in opinieartikelen, moties, resoluties en voorstellen aan het bestuur. Daarnaast houdt de werkgroep de Tweede Kamer fractie scherp in de gaten. Als je lid wordt van de werkgroep dan heb jij ook de mogelijkheid om hier aan mee te werken. Per maand komt de werkgroep één keer bijeen om de plannen en activiteiten te bespreken.

Wij zoeken jongeren die:

- * Lid zijn van Perspectief
- * Een paar uur per week kunnen vrijmaken
- * Actief aan de slag gaan
- * Goed kunnen samenwerken
- * Kennis hebben van ruimtelijke ordening, volkshuisvesting, mobiliteit of waterbeheer

Wij bieden:

- * Verdieping in onderwerpen die jij interessant vindt
- * De mogelijkheid om je vaardigheden verder te ontwikkelen
- * Ruimte voor eigen initiatief en inbreng
- * Invloed op de politieke standpunten van Perspectief
- * Betrokkenheid bij projecten van Perspectief

28 & 29 November

Najaarscongres Perspectief

**Thema:
Ontwikkeling vs. Klimaat**

**Aanmelden bij
secretaris@perspectief.nu**

Ghandi's droom

Heb je dat ook weleens? Dat een probleem zo groot is dat je niet weet waar je moet beginnen?

Uren duurt het nu al. Honderden vierkante kilometers aan gekapt regenwoud schieten aan mij voorbij. Gek genoeg ebt mijn boosheid over ontbossing tijdens deze studiereis naar Brazilië langzaam weg. Een apathische houding nestelt langzaam in mij. En na nog een uur het brandende Amazonewoud aangezien te hebben val ik in slaap. Terug in mijn eigen kleine wereldje. Is het onwil? Nee, eerder onmacht.

Heb je dat ook weleens? Dat een probleem zo groot is dat je niet weet waar je moet beginnen? In de wereld van vandaag kun je je amper meer afsluiten van de enorme problemen. Tsunami's denderen onze huiskamer in. Hongersnoden worden tot in detail vastgelegd. En toch raakt het ons vaak niet. Nu

Nederland vervangen is door Europa en Europa op haar beurt wordt ingehaald door een globaliserende wereld, zoekt de jongste generatie zijn heil vooral bij zichzelf. Dit stelt Rob Wijnberg in zijn boek Boeih. Terwijl de media-druk alleen maar toeneemt, keren jongeren zich af van het nieuws.

Daarom wordt er veel aan gedaan om grote problemen dicht bij huis te brengen. Zo wordt ontbossing niet in hoeveelheid hectaren maar in voetbalvelden uitgedrukt. Maar 8 voetbalvelden per minuut zegt mij niet zoveel. Totdat ik het van dichtbij zag. De volgende vraag is dan wat je er aan kan doen. Kortom, wat doen wereldproblemen met ons? Wanneer doet het wat met ons? En als het wat met ons doet, wat doen we er dan aan? Het thema van deze

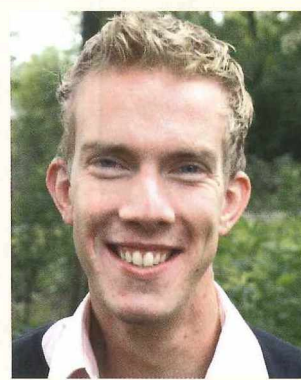
perspex is precies zo'n thema waar je als individu moeilijk grip op krijgt.

De afgelopen jaren werkte ik voor een bedrijf in Malawi. Ik herinner mij een bezoek waarin dit dubbele gevoel heel sterk was. Twee maanden lang werkte ik aan een agrarisch ontwikkelingsproject. Tientallen mensen ontwikkelden landbouwmethoden waar ze in de toekomst echt mee vooruit konden. Na een emotioneel afscheid reisde ik terug naar de hoofdstad. Urenlang reed ik door gebieden waar ik nog niets had kunnen betekenen. En dan komt dat stemmetje in mijn achterhoofd: "Het is zo'n klein project in zo'n groot gebied. Jij bent zo klein en de wereld is zo groot".

Inderdaad, ik ben maar een spaaak in een wiel. Maar wat

is een wiel zonder spaken? Wat als we allemaal murw geslagen aan de kant gaan zitten? Precies om deze rede is Ghandi een groot voorbeeld van mij geworden. Hij zei: "Whatever you do may seem insignificant, but it is most important that you do it". Of met andere woorden: al zie je niet direct de vruchten van je inspanning, het is wel degelijk belangrijk dat je het doet. Hij is hét voorbeeld waarbij een kleine stap enorme gevolgen had.

Maar waar moet ik dan beginnen? Om een verschil te maken in de wereld hebben we handvatten nodig. Iets of iemand die je een duwtje in de rug geeft. Mij is ooit ook een handvat geboden. Na een aantal keer vrij bijdehand kritiek gegeven te hebben op de Nederlandse politiek zei de fractievoorzitter in mijn gemeente: "Als jij het zo goed weet mag je ons komen vertellen hoe het moet". Nog geen week later schoof ik aan bij de verkiezingsprogramma-

sie. Tot op de dag van vandaag ben ik dankbaar voor dat handvat. Uit mijzelf had ik namelijk nooit aangeklopt. Mijn handvat was de politiek. En tegenwoordig mag ik zelf een hand uitreiken naar mensen die wat willen.

Perspectief is ook zo'n handvat. Pak die hand. Laat zien dat je niet murw geslagen bent. Laat je bewegen. Als wij als christelijke jongeren de handen ineenslaan kunnen we bergen verzetten. En stel die stap vooral niet te lang uit. Iedere wereldreis is immers met één eerste voetstap begonnen.

Verhit klimaat, Koude Oorlog?

Door: Jonathan van Tongeren (afdeling internationaal)

De laatste week van augustus reisde ik met Stefanie en Auke naar Chiinau in Moldavië, voor de zomerschool van het European Christian Political Youth Network (ECPYN). Het thema was 'De toekomstige uitbreiding van de EU'. West- en Oost-Europeanen zouden daar wel heel verschillend over denken, dacht ik zo. In dezelfde tijd ontwikkelde zich een conflict tussen Rusland en Georgië dat niet alleen in de internationale gemeenschap grote onrust veroorzaakte, maar ook op de zomerschool de sfeer wel eens flink zou kunnen verpesten.

Er kwamen namelijk vier Russen, terwijl de Georgiërs niet konden komen vanwege het Russische bombardement van de luchthaven van Tiflis. De Moldaviërs zouden wel een appeltje schillen met de Russen, schatte ik in. De Russen bleken echter erg aardige studenten die zelf nog verbaasder waren geweest dan wij in de rest van Europa over het plotselinge gewapende conflict. Russen hebben doorgaans warme gevoelens bij de vakantiebestemming Georgië en bij de vele Russische intellectuelen van Georgische afkomst, zo werd ons verteld. Als oorlog tussen Rusland en Georgië zelfs mogelijk is, dan staan ons misschien nog meer ver-rassingen te wachten. Waar

de andere Europeanen allerlei hoog politiek spel van het Kremlin vermoedden, achtten de Russen Poetin en de andere *siloviki's* in het Kremlin intellectueel niet in staat tot langetermijnplannen.

Medvedev is wat meer onderlegd, maar het algemene klimaat in de Russische politiek is ronduit reactionair. Als er iets gebeurd in wat in Rusland 'het nabije buitenland' heet, met andere woorden de voormalige Sovjet-Unie, en het Kremlin kan er een geniepige samenzwering van de Amerikanen of het 'Nieuwe Europa' in zien, dan laat men die kans niet aan zich voorbij gaan. De inval in

Georgië had dan ook niet zoveel van doen met de belangen van de Zuid-Osseten, de Abchaziërs of de beruchte 'Russische staatsburgers', maar meer met wat het Kremlin het Westen duidelijk wilde maken: "Wat jullie in Kosovo kunnen, kunnen wij hier ook en ook militair moet je nog met ons rekenen." Dat Rusland vierhonderd tanks over de Kaukasus kan sturen zegt overigens niet zoveel. Als Georgië NAVO-lid was, hadden ze het wel gelaten.

Aangezien het onderwerp van het Russisch-Georgisch conflict als een olifant in de kamer stond, hebben we het programma maar omgegooid, zodat we meer tijd

konden besteden aan het thema rond recht op zelfbeschikking, recht op afscheiding en territoriale integriteit. Dat sloot overigens goed aan op het thema van de zomerschool. Een land als Moldavië kan niet tot de EU toetreden voordat het *frozen conflict* in Transnistrië opgelost is en Saakasjvili komt nooit op tv zonder dat er een vlag van de EU in beeld is. We spraken natuurlijk over Kosovo en de rest van voormalig Joegoslavië, of de westelijke Balkan zoals dat tegenwoordig heet en we kwamen tot de conclusie dat het voor echte stabiliteit niet genoeg is dat landen zich zoveel mogelijk met de EU als 'grote stabilisator' associëren. Er moet echte vrede aan vooraf gaan. Dat heeft te maken met een van de kernwaarden van ECPYN: verzoening. We zullen dan ook activiteiten met als oogmerk verzoening tussen bijvoorbeeld Albanese en Servische politieke jongeren ontwikkelen.

Toen ik weer in Nederland was, las ik dat Michail Gorbatsjov terugkomt in de Russische politiek. De door Boris Jeltsin afgezette, laat-

ste president van de Sovjet-Unie zou inderdaad zo weer van voren af aan kunnen beginnen met zijn *glasnost* en *perestrojka*. Hij maakt echter weinig kans om gekozen te worden. De tassen van een bekend merk aanprijzende politiek oudgediende en schnabbelaar op menige eliteaire knalfuif, wordt door de Russische kiezer namelijk hartgrondig gewantrouwd. Zijn bewind luidde immers de teloor-gang van Moedertje Rusland in. Ook democraten maken weinig kans in Rusland, zeker als ze zich aan het bedrijfsleven verbinden, zoals de inmiddels uit de Doema verdwenen liberalen en nu ook Gorbatsjov. De Russen zijn veel kritischer op democraten, die leggen de lat voor zichzelf namelijk hoger, terwijl ze zo'n Vladimir Vladimirovitsj, die niet pretendeert een echte democraat te zijn, wel prima vinden.

In november reizen Auke en ik naar Moskou en St. Petersburg voor een studiebezoek. Dan zullen we maar eens zien wat er van aan is, van die 'Nieuwe Koude Oorlog'.

Column: IJmert Muilwijk

Colofon:

Perspex wordt uitgegeven door Perspectief, ChristenUnie-jongeren

Hoofdredactie
Samuela Wijnja

Eindredactie
Mieke Groenewegen

Redactieleden
Karin de Geest
Eva van Soest
Rianne van der Sar
Sietske Broekhuizen

Redactieadres Perspex:
Postbus 439
3800 AK Amersfoort
tel.: 06-506 887 06
e-mail: perspex@perspectief.nu

Lidmaatschap:
€ 12,50 per jaar

Opzegging van het lidmaatschap dient schriftelijk te gebeuren, tenminste 4 weken voor het eind van het jaar. Dit kan per mail (ledenadministratie@christenunie.nl) of per brief.

Informatie:
Perspectief,
ChristenUnie-jongeren
Postadres:

Postbus 439
3800 AK Amersfoort
Bezoekadres:
Puntenburgerlaan 91
3812 CC Amersfoort
tel: 033- 422 69 51
fax: 033- 422 69 68
info@perspectief.nu
www.perspectief.nu

Bestuur Perspectief:
Voorzitter:
IJmert Muilwijk

Vice-voorzitter en bestuurslid
Politiek:
Marijn Gunnink

Algemeen Secretaris:
Joëlline Goossen

Penningmeester:
Roosmarijn Veldstra

Internationaal Secretaris:
Jonathan van Tongeren

Bestuurslid Communicatie:
Wouter Kremer

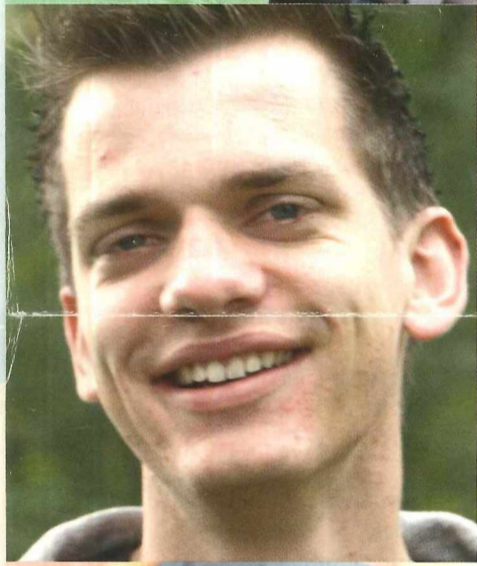
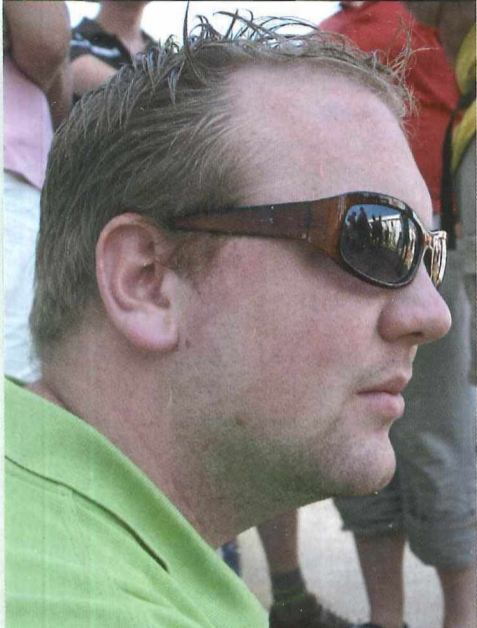
Bestuurslid Intern:
Pieter Leemhuis

Bestuurslid Afdelingen:
Marjolein Hartman

Druk: Van der Weij B.V. Hilversum
Vormgeving: Van der Weij B.V. Hilversum

NAW-gegevens:
Perspectief registreert NAW gegevens van alle leden. Zorgvuldig geselecteerde derden stellen wij af en toe in staat om u gerichte aanbiedingen te doen. Vragen of bezwaar? Neem dan contact op met de ledenadministratie. Dan vermelden we dat u geen aanbiedingen wilt.

11

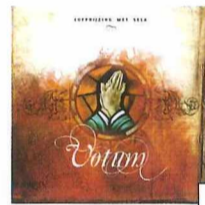
Hé!
Wat doe jij eraan?!

Word NU lid!

Ja, ik word lid van PerspectiefF, ChristenUnie-jongeren. Ik machtig PerspectiefF om de contributie (€ 12,50 per jaar) af te schrijven van mijn rekening.

Ja, ik word lid van PerspectiefF en de ChristenUnie. Ik machtig PerspectiefF om de contributie (€ 32,50 per jaar) af te schrijven van mijn rekening.

...En ontvang gratis de CD Votum of een proefabonnement van 4 weken op het Nederlands Dagblad als welkomstcadeau.

(voorkeur aankruisen a.u.b.)

Nederlands Dagblad

IJmert Muilwijk voorzitter PerspectiefF

"Vind jij seksblaadjes in een tankstation niet kunnen? Vind jij abortus ook geen oplossing? Wil jij opkomen voor wie zwak is en wie geen helper heeft?"

Steun dan PerspectiefF die daartegen in actie komt!

Wij heb JOUW STEUN nodig!

Naam:

Adres:

Postcode:

Plaats:

Tel.nummer:

Geb.datum:

E-mail:

Rekeningnummer:

Handtekening:

